

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma rozšírená komora)

z 12. júna 2014*

„Hospodárska súťaž — Zneužitie dominantného postavenia — Trh mikroprocesorov — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 82 ES a článku 54 Dohody o EHP — Vernostná zľava — ‚Čisté‘ obmedzenia — Kvalifikácia ako zneužívajúce konanie — Analýza rovnako efektívneho konkurenta — Medzinárodná právomoc Komisie — Vyšetrovacia povinnosť prináležiaca Komisii — Hranice — Právo na obhajobu — Zásada riadnej správy vecí verejných — Celková stratégia — Pokuty — Jediné a nepretržité porušenie — Usmernenia k metóde stanovovania pokút z roku 2006“

Vo veci T-286/09,

Intel Corp., so sídlom vo Wilmingtone, Delaware (Spojené štáty), v zastúpení: pôvodne K. Bacon, barrister, M. Hoskins, N. Green, QC, S. Singla, barrister, I. Forrester, QC, A. Parr, R. Mackenzie, solicitors, a D. Piccinin, barrister, neskôr I. Forrester, A. Parr, R. Mackenzie a D. Piccinin,

žalobca,

ktorého v konaní podporuje:

Association for Competitive Technology, Inc., so sídlom vo Washington, DC (Spojené štáty), v zastúpení: J.-F. Bellis, advokát,

vedľajší účastník konania,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: T. Christoforou, V. Di Bucci, N. Khan a M. Kellerbauer, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: pôvodne J. Franck, neskôr E. Nasry, advokáti,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2009) 3726 v konečnom znení z 13. mája 2009 týkajúceho sa konania podľa článku 82 [ES] a článku 54 Dohody o EHP (vec COMP/C-3/37.990 – Intel), ako aj subsidiárne návrh na zrušenie alebo zníženie pokuty uloženej žalobcovi,

* Jazyk konania: angličtina.

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma rozšírená komora),

v zložení: predseda komory A. Dittrich (spravodajca), sudcovia I. Wiszniewska-Bialecka, M. Prek, J. Schwarcz a M. Kānčeva,

tajomník: E. Coulon a J. Weychert, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. až 6. júla 2012,

vyhlásil tento

Rozsudok²

Skutkové okolnosti

- 1 Žalobca, Intel Corp., je spoločnosť založená podľa amerického práva, ktorá zabezpečuje dizajn, vývoj, výrobu a predaj mikroprocesorov (ďalej len „CPU“), „čipsetov“ (čipových sád) a iných polovodičových komponentov, ako aj platformových riešení pre spracovanie údajov a komunikačné zariadenia.
- 2 Ku koncu roka 2008 Intel zamestnávala približne 94 100 zamestnancov po celom svete. Intel mala v roku 2007 čistý príjem vo výške 38 334 miliónov amerických dolárov (USD) a čistý zisk vo výške 6 976 miliónov USD. V roku 2008 mala čistý príjem 37 586 miliónov USD a čistý zisk 5 292 miliónov USD.

I – Správne konanie

- 3 Dňa 18. októbra 2000 Advanced Micro Devices, Inc. (ďalej len „AMD“) predložila Komisii Európskych spoločenstiev formálnu sťažnosť podľa článku 3 nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962, prvého vykonávacieho nariadenia k článkom [81 ES] a [82 ES] (Ú. v. ES 1962, 13, s. 204), ktorú ďalej doplnila o nové skutočnosti a tvrdenia predložené v rámci doplňujúcej sťažnosti z 26. novembra 2003.
- 4 Komisia začala v máji 2004 sériu vyšetrovaní týkajúcich sa určitých informácií uvedených v doplňujúcej sťažnosti AMD. V rámci uvedeného vyšetrovania Komisia v júli 2005 s pomocou niekoľkých národných orgánov na ochranu hospodárskej súťaže vykonala kontroly podľa článku 20 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) priamo v priestoroch štyroch pobočiek spoločnosti Intel v Spojenom kráľovstve, Nemecku, Taliansku a Španielsku, ako aj v prevádzkach niekoľkých zákazníkov spoločnosti Intel vo Francúzsku, Nemecku, Taliansku, Španielsku a Spojenom kráľovstve.
- 5 Dňa 17. júla 2006 AMD podala sťažnosť na Bundeskartellamt (nemecký spolkový úrad pre hospodársku súťaž), v ktorej tvrdila, že Intel sa zapojila najmä do obchodných dohôd zameraných na vylúčenie konkurentov z trhu so spoločnosťou Media-Saturn-Holding GmbH (ďalej len „MSH“), ktorá je európskym predajcom mikroelektronických zariadení a hlavným európskym predajcom stolových počítačov. Bundeskartellamt si v súvislosti s touto vecou vymenil informácie s Komisiou v rámci uplatňovania článku 12 nariadenia č. 1/2003.

2 — Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

- 6 Dňa 23. augusta 2006 Komisia uskutočnila stretnutie s pánom D1 [dôverné]³ zo spoločnosti Dell Inc., ktorá je zákazníkom spoločnosti Intel. Komisia nevložila indikatívny zoznam tém z tohto stretnutia (ďalej len „indikatívny zoznam tém“) do spisu týkajúceho sa tejto veci a nevyhotovila zápisnicu. Jeden z členov tímu povereného touto vecou v Komisii spísal poznámku týkajúcu sa tohto stretnutia, ktorú Komisia kvalifikovala ako internú (ďalej len „interná poznámka“). Dňa 19. decembra 2008 Komisia poskytla žalobcovi nedôvernú verziu tejto poznámky.
- 7 Dňa 26. júla 2007 Komisia doručila žalobcovi oznámenie o výhradách (ďalej len „oznámenie o výhradách z roku 2007“) týkajúce sa konania žalobcu voči piatim hlavným výrobcom pôvodného zariadenia (Original Equipment Manufacturer, ďalej len „OEM“), konkrétne spoločnostiam Dell, Hewlett-Packard Company (HP), Acer Inc., NEC Corp. a International Business Machines Corp. (IBM). Intel odpovedala na toto oznámenie o výhradách dňa 7. januára 2008 a vypočutie sa konalo v dňoch 11. a 12. marca 2008. Spoločnosti Intel bol prístup k spisu poskytnutý trikrát, konkrétne 31. júla 2007, 23. júla a 19. decembra 2008.
- 8 Komisia vykonala niekoľko vyšetrovacích úkonov v súvislosti s tvrdeniami spoločnosti AMD, vrátane kontrol priamo v prevádzkach niekoľkých maloobchodných predajcov počítačov a v prevádzkach spoločnosti Intel, ktoré sa uskutočnili vo februári 2008. Komisia navyše zaslala rôznym veľkým OEM viacero písomných žiadostí o informácie na základe článku 18 nariadenia č. 1/2003.
- 9 Dňa 17. júla 2008 Komisia doručila žalobcovi dodatočné oznámenie o výhradách týkajúce sa konania žalobcu voči spoločnosti MSH. Toto oznámenie o výhradách (ďalej len „dodatočné oznámenie o výhradách z roku 2008“) sa týkalo aj konania spoločnosti Intel voči spoločnosti Lenovo Group Ltd (ďalej len „Lenovo“) a obsahovalo tiež nové dôkazy o konaní spoločnosti Intel voči niektorým OEM dotknutým oznámením o výhradách z roku 2007, ktoré Komisia získala až po vydaní oznámenia z roku 2007.
- 10 Komisia pôvodne poskytla spoločnosti Intel lehotu ôsmich týždňov na predloženie odpovede na dodatočné oznámenie o výhradách z roku 2008. Dňa 15. septembra 2008 úradník poverený vypočutím predĺžil túto lehotu do 17. októbra 2008.
- 11 Intel v stanovenej lehote neodpovedala na dodatočné oznámenie o výhradách z roku 2008. Namiesto toho podala 10. októbra 2008 žalobu na Súde prvého stupňa, zaregistrovanú pod spisovou značkou T-457/08, v ktorej žiadala, aby uvedený súd po prvé zrušil dve rozhodnutia Komisie týkajúce sa stanovenia lehoty na predloženie odpovede na dodatočné oznámenie o výhradách z roku 2008 a zamietnutia Komisie získať viacero kategórií dokumentov pochádzajúcich najmä zo spisu týkajúceho sa súkromného súdneho sporu medzi spoločnosťami Intel a AMD v štáte Delaware v USA a po druhé predĺžil lehotu na predloženie odpovede na dodatočné oznámenie o výhradách z roku 2008 s cieľom poskytnúť jej 30-dňovú lehotu odo dňa, kedy získa prístup k relevantným dokumentom.
- 12 Intel okrem toho podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia, zaregistrovaný pod spisovou značkou T-457/08 R, ktorým sa domáhala prerušenia konania Komisie do doby vydania rozhodnutia o jej žalobe vo veci samej, ako aj prerušenia lehoty stanovenej na predloženie jej odpovede na dodatočné oznámenie o výhradách z roku 2008 a subsidiárne poskytnutia lehoty 30 dní odo dňa uvedeného rozhodnutia, aby mohla odpovedať na dodatočné oznámenie o výhradách z roku 2008.
- 13 Dňa 19. decembra 2008 Komisia zaslala spoločnosti Intel list, v ktorom ju upozornila na určité konkrétne dôkazy, ktoré mala v úmysle použiť v prípadnom konečnom rozhodnutí (ďalej len „opis skutočností“). Intel neodpovedala na tento list v lehote stanovenej do 23. januára 2009.

3 — Dôverné údaje, pri ktorých neboli uvedené identifikačné znaky. S cieľom zachovania anonymity boli mená osôb nahradené v prípade osôb pracujúcich pre spoločnosti Intel, Dell, HP, NEC, Lenovo, Acer a MSH prvým písmenom názvu spoločnosti, pre ktorú pracujú, za ktorým nasleduje číslica, a v prípade osôb pracujúcich pre spoločnosť AMD veľkým písmenom „C“, za ktorým nasleduje číslica. Okrem toho mená troch profesorov boli nahradené označeniami P1, P2 a P3.

- 14 Dňa 27. januára 2009 predseda Súdu prvého stupňa zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia (uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 27. januára 2009, Intel/Komisia, T-457/08 R, neuverejnené v Zbierke). Po vydaní tohto uznesenia Intel dňa 29. januára 2009 navrhla predložiť svoju odpoveď na dodatočné oznámenie o výhradách z roku 2008 a na opis skutočností v lehote 30 dní odo dňa vydania uznesenia predsedu Všeobecného súdu.
- 15 Dňa 2. februára 2009 Komisia listom informovala spoločnosť Intel, že útvary Komisie rozhodli o nepredĺžení lehoty stanovenej na predloženie odpovede na dodatočné oznámenie o výhradách z roku 2008 a na opis skutočností. V liste z 2. februára 2009 sa však tiež uvádzalo, že útvary Komisie sú ochotné zvážiť prípadnú relevantnosť oneskorene podaného vyjadrenia, ak Intel predloží svoje pripomienky do 5. februára 2009. Komisia zastávala názor, že nie je povinná vyhovieť žiadosti o vypočutie podanej po lehote a jej útvary sa domnievali, že na zabezpečenie riadneho priebehu správneho konania nie je potrebné uskutočniť pojednávanie.
- 16 Dňa 3. februára 2009 Intel vzala späť svoju žalobu vo veci samej vo veci T-457/08 a vec bola vymazaná z registra uznesením predsedu piatej komory Súdu prvého stupňa z 24. marca 2009.
- 17 Dňa 5. februára 2009 Intel predložila vyjadrenie obsahujúce pripomienky týkajúce sa dodatočného oznámenia o výhradách z roku 2008, ako aj opisu skutočností, ktoré označila ako „odpoveď na dodatočné oznámenie o výhradách [z roku 2008]“ a „odpoveď na [opis skutočností]“.
- 18 Dňa 10. februára 2009 Intel napísala úradníkovi poverenému vypočutím a požiadala ho o vypočutie v súvislosti s dodatočným oznámením o výhradách z roku 2008. Úradník poverený vypočutím túto žiadosť zamietol listom zo 17. februára 2009.
- 19 Dňa 13. mája 2009 Komisia prijala rozhodnutie K(2009) 3726 v konečnom znení týkajúce sa konania podľa článku 82 [ES] a článku 54 Dohody o EHP (vec COMP/C-3/37.990 – Intel) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorého zhrnutie je uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 227, s. 13).

II – *Napadnuté rozhodnutie*

- 20 Podľa napadnutého rozhodnutia sa Intel zúčastňovala na jedinom a nepretržitom porušovaní článku 82 ES a článku 54 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (EHP) v období od októbra 2002 do decembra 2007 tým, že uplatňovala stratégiu zameranú na zabránenie vstupu konkurenta, konkrétne spoločnosti AMD, na trh s mikroprocesormi CPU s architektúrou x86 (ďalej len „CPU x86“).

A – *Relevantný trh*

- 21 Výrobkami, na ktoré sa vzťahuje napadnuté rozhodnutie, sú CPU. Procesor je kľúčovou zložkou každého počítača, a to v zmysle celkovej výkonnosti aj ceny systému. Často sa označuje ako „mozog“ počítača. Proces výroby CPU si vyžaduje drahé špičkové zariadenia.
- 22 CPU používané v počítačoch možno rozdeliť do dvoch kategórií, a to CPU x86 a CPU založené na inej architektúre. Architektúra x86 je štandard navrhnutý spoločnosťou Intel pre jej CPU. Môže spúšťať operačný systém Windows aj Linux. Windows je spojený najmä s inštrukčnou sadou x86. Pred rokom 2000 vyrábali CPU x86 viacerí výrobcovia. Väčšina z nich však už trh opustila. Napadnuté rozhodnutie uvádza, že od roku 2000 sú spoločnosti Intel a AMD prakticky jediné dve spoločnosti, ktoré ešte vyrábajú CPU x86.

- 23 Vyšetrovanie Komisie viedlo k záveru, že relevantný trh s výrobkami nie je širší ako trh s CPU x86. V napadnutom rozhodnutí sa ponecháva otvorenou otázka, či existuje jednotný trh s CPU x86 pre všetky počítače, alebo či je potrebné rozlišovať tri samostatné trhy s CPU x86, a to trh pre stolové počítače, pre prenosné počítače a pre servery. Podľa napadnutého rozhodnutia vzhľadom na podiely spoločnosti Intel na trhu pre každý z týchto segmentov by sa záver týkajúci sa dominantného postavenia nijako nelíšil.
- 24 Geografický trh bol vymedzený ako celosvetový.

B – Dominantné postavenie

- 25 Komisia v napadnutom rozhodnutí konštatuje, že počas desaťročného obdobia, ktoré bolo predmetom skúmania (1997 až 2007), mala Intel vždy podiely na trhu na úrovni okolo 70 % alebo viac. Podľa napadnutého rozhodnutia navyše existujú na trhu s CPU x86 značné prekážky vstupu a rozšírenia. Tieto prekážky vyplývajú z nenávratných investícií do výskumu a vývoja, duševného vlastníctva a výrobných zariadení nevyhnutných na výrobu CPU x86. V dôsledku toho všetci konkurenti spoločnosti Intel, s výnimkou spoločnosti AMD, opustili trh alebo majú len zanedbateľný podiel na trhu.
- 26 Na základe podielov spoločnosti Intel na trhu a prekážok vstupu a rozšírenia relevantného trhu napadnuté rozhodnutie dospelo k záveru, že Intel mala dominantné postavenie na uvedenom trhu, a to prinajmenšom v období, ktorého sa toto rozhodnutie týka, t. j. od októbra 2002 do decembra 2007.

C – Zneužívajúce správanie a pokuta

- 27 V napadnutom rozhodnutí sa opisujú dva druhy konania spoločnosti Intel voči jej obchodným partnerom, a to podmienené zľavy a „čisté obmedzenia“ (naked restrictions).
- 28 Po prvé podľa napadnutého rozhodnutia Intel poskytla zľavy štyrom OEM, konkrétne spoločnostiam Dell, Lenovo, HP a NEC, pod podmienkou, že od nej budú nakupovať všetky alebo takmer všetky svoje CPU x86. Intel poskytla platby aj spoločnosti MSH, a to pod podmienkou, že MSH bude predávať výhradne počítače vybavené procesorom CPU x86 spoločnosti Intel.
- 29 Napadnuté rozhodnutie dospelo k záveru, že podmienené zľavy poskytnuté spoločnosťou Intel predstavujú vernostné zľavy. Pokiaľ ide o podmienené platby spoločnosti Intel poskytnuté spoločnosti MSH, napadnuté rozhodnutie konštatuje, že hospodársky mechanizmus týchto platieb je totožný s podmienenými zľavami poskytnutými OEM.
- 30 Napadnuté rozhodnutie poskytuje aj ekonomickú analýzu týkajúcu sa posúdenia toho, či by zľavy mohli zabrániť vstupu konkurenta, ktorý by bol rovnako výkonný ako Intel (as efficient competitor test, ďalej len „test AEC“), na trh, ale nemal by dominantné postavenie. Analýza v podstate stanovuje, za akú cenu by konkurent, ktorý je rovnako výkonný ako Intel, musel ponúkať svoje CPU, aby výrobcovi pôvodného zariadenia (OEM) nahradil stratu zľavy poskytnutej spoločnosťou Intel. Rovnaký typ analýzy bol vykonaný aj pre platby spoločnosti Intel poskytnuté spoločnosti MSH.
- 31 Komisia na základe získaných dôkazov dospela k záveru, že podmienené zľavy a platby poskytnuté spoločnosťou Intel mali za následok zaistenie si vernosti strategických OEM a spoločnosti MSH. Toto konanie malo aj vedľajšie účinky v tom zmysle, že významne znížilo schopnosť konkurentov konkurovať na základe kvality ich CPU x86. Protisúťažné správanie spoločnosti Intel teda viedlo k obmedzeniu možnosti voľby spotrebiteľa a k nižším inovačným stimulom.

- 32 Po druhé, pokiaľ ide o čisté obmedzenia, Komisia uvádza, že Intel poskytla platby trom OEM, a to spoločnostiam HP, Acer a Lenovo, ktoré boli podmienené tým, že títo výrobcovia oddialia alebo zrušia uvedenie výrobkov vybavených procesorom CPU spoločnosti AMD (ďalej len „CPU AMD“) na trh a/alebo zavedú obmedzenia na distribúciu týchto výrobkov. Napadnuté rozhodnutie dospelo k záveru, že konaním spoločnosti Intel sa tiež priamo narušila hospodárska súťaž a toto konanie nepredstavuje bežnú hospodársku súťaž založenú na kvalite.
- 33 Komisia v napadnutom rozhodnutí dospela k záveru, že každé zo sporných konaní spoločnosti Intel voči uvedeným OEM a voči spoločnosti MSH predstavuje zneužitie v zmysle článku 82 ES, pričom jednotlivé zneužitia sú zároveň súčasťou jednotnej stratégie zameranej na zabránenie vstupu spoločnosti AMD ako jediného významného konkurenta spoločnosti Intel na trh s CPU x86. Tieto zneužitia sú teda súčasťou jediného porušenia v zmysle článku 82 ES.
- 34 Komisia na základe usmernení k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2, ďalej len „usmernenia z roku 2006“) uložila žalobcovi pokutu vo výške 1,06 miliardy eur (pokiaľ ide o výpočet pokuty, pozri body 1554 až 1558 nižšie).

D – Výrok

- 35 Výrok napadnutého rozhodnutia znie takto:

„Článok 1

Spoločnosť Intel... sa zúčastňovala na jedinom a nepretržitom porušení článku 82 ES a článku 54 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (EHP) v období od októbra 2002 do decembra 2007 uplatňovaním stratégie, ktorej cieľom bolo zabrániť vstupu konkurentov na trh s CPU x86, ktoré spočívalo v týchto skutočnostiach:

- a) poskytovanie zliav spoločnosti Dell v období od decembra 2002 do decembra 2005, ktorých výška bola podmienená tým, že spoločnosť Dell bude nakupovať všetky svoje CPU x86 od spoločnosti Intel;
- b) poskytovanie zliav spoločnosti HP v období od novembra 2002 do mája 2005, ktorých výška bola podmienená tým, že spoločnosť HP bude od spoločnosti Intel nakupovať minimálne 95 % CPU x86 určených pre svoj segment stolových počítačov pre podnikový sektor;
- c) poskytovanie zliav spoločnosti NEC v období od októbra 2002 do novembra 2005, ktorých výška bola podmienená tým, že spoločnosť NEC bude od spoločnosti Intel nakupovať minimálne 80 % CPU x86 určených pre svoj segment osobných počítačov;
- d) poskytovanie zliav spoločnosti Lenovo v období od januára 2007 do decembra 2007, ktorých výška bola podmienená tým, že spoločnosť Lenovo bude od spoločnosti Intel nakupovať všetky CPU x86 určené pre svoj segment prenosných počítačov;
- e) poskytovanie platieb spoločnosti [MSH] v období od októbra 2002 do decembra 2007, ktorých výška bola podmienená tým, že spoločnosť [MSH] bude predávať len počítače vybavené CPU x86 spoločnosti Intel;
- f) poskytovanie platieb spoločnosti HP v období od novembra 2002 do mája 2005, ktoré boli podmienené tým, že: i) spoločnosť HP bude orientovať stolové počítače HP vybavené procesorom CPU x86 spoločnosti AMD určené pre podnikový sektor viac na malé a stredné podniky a na zákazníkov z vládneho, vzdelávacieho a zdravotníckeho sektora než na veľké podniky; ii) spoločnosť HP zakáže svojim distribučným partnerom skladovať stolové počítače HP vybavené

procesorom CPU x86 spoločnosti AMD určené pre podnikový sektor, aby boli tieto počítače dostupné zákazníkom len na objednávku od HP (buď priamo alebo prostredníctvom distribučných partnerov spoločnosti HP vykonávajúcich funkciu obchodných zástupcov); iii) spoločnosť HP oddiali o šesť mesiacov uvedenie na trh svojho stolového počítača vybaveného procesorom CPU x86 spoločnosti AMD určeného pre podnikový sektor v regióne [Európa, Stredný východ a Afrika];

- g) poskytovanie platieb spoločnosti Acer v období od septembra 2003 do januára 2004, ktoré boli podmienené tým, že spoločnosť Acer oddiali uvedenie na trh prenosného počítača vybaveného procesorom CPU x86 spoločnosti AMD;
- h) poskytovanie platieb spoločnosti Lenovo v období od júna 2006 do decembra 2006, ktoré boli podmienené tým, že spoločnosť Lenovo oddiali a nakoniec zruší uvedenie na trh prenosných počítačov vybavených procesorom CPU x86 spoločnosti AMD.

Článok 2

Za porušenie uvedené v článku 1 sa spoločnosti Intel... ukladá pokuta vo výške 1 060 000 000 eur.

Článok 3

Spoločnosť Intel... je povinná okamžite ukončiť porušovanie uvedené v článku 1, ak tak ešte neurobila.

Spoločnosť Intel... je povinná zdržať sa opakovania konania alebo správania uvedeného v článku 1, ako aj akéhokoľvek konania alebo správania, ktoré by malo rovnaký alebo podobný cieľ alebo účinok.

...“

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 36 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 22. júla 2009 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 37 Podaním zapísaným v registri kancelárie Súdu prvého stupňa 14. októbra 2009 AMD podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu Komisie. Dňa 16. novembra 2009 však AMD informovala Súd prvého stupňa o späťvzátí svojho návrhu na vstup vedľajšieho účastníka v tejto veci. Uznesením predsedu ôsmej komory Všeobecného súdu z 5. januára 2010 bola preto AMD vymazaná z veci ako vedľajší účastník konania.
- 38 Podaním zapísaným v registri kancelárie Súdu prvého stupňa 30. októbra 2009 Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir) (ďalej len „UFC“) podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu Komisie. Uznesením zo 7. júna 2010 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu vyhovel tomuto návrhu. Listom zapísaným do kancelárie Všeobecného súdu 22. septembra 2010 UFC informovala Všeobecný súd, že sa vzdáva podania vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania, ale na pojednávaní prednesie ústne pripomienky.
- 39 Podaním zapísaným v registri kancelárie Súdu prvého stupňa 2. novembra 2009 Association for Competitive Technology (ďalej len „ACT“) podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu spoločnosti Intel. Uznesením zo 7. júna 2010 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu vyhovel tomuto návrhu. ACT predložila svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania v stanovenej lehote a hlavní účastníci konania predložili svoje pripomienky k tomuto vyjadreniu.

- 40 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Všeobecného súdu sa zmenilo a sudca spravodajca bol pridelený k siedmej komore, bola táto vec pridelená tejto komore.
- 41 Rozhodnutím z 18. januára 2012 Všeobecný súd postúpil vec siedmej rozšírenej komore podľa článku 14 ods. 1 a článku 51 ods. 1 svojho rokovacieho poriadku.
- 42 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd rozhodol o začatí ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 rokovacieho poriadku položil účastníkom konania písomné otázky a vyzval žalobcu a Komisiu na predloženie určitých dokumentov. Žalobca, Komisia a ACT odpovedali na písomné otázky a predložili požadované dokumenty v stanovenej lehote.
- 43 Vzhľadom na to, že odpoveď UFC na písomnú otázku Všeobecného súdu bola do kancelárie Všeobecného súdu doručená po stanovenej lehote, rozhodnutím z 1. júna 2012 predseda siedmej komory rozhodol, že táto odpoveď bude napriek tomu vložená do spisu.
- 44 Uznesením zo 16. apríla 2012 Všeobecný súd v súlade s článkom 65 písm. b), článkom 66 ods. 1 a článkom 67 ods. 3 druhým pododsekom rokovacieho poriadku nariadil Komisii predložiť dôvernú verziu internej poznámky týkajúcej sa stretnutia zamestnancov Komisie s pánom D1 [dôverné] zo spoločnosti Dell, ktoré sa uskutočnilo 23. augusta 2006. Komisia tejto výzve v stanovenej lehote vyhovel. Tento dokument najskôr nebol oznámený žalobcovi ani vedľajším účastníkom konania.
- 45 Intel a Komisia požiadali, aby určité dôverné skutočnosti uvedené v ich dokumentoch a ich prílohách, vrátane odpovedí na písomné otázky Všeobecného súdu, neboli oznámené vedľajším účastníkom konania. Oznámenie uvedených dokumentov a príloh vedľajším účastníkom konania sa obmedzilo na nedôverné verzie predložené žalobcom a Komisiou. Vedľajší účastníci konania nevzniesli námietku v tejto súvislosti.
- 46 Dňa 7. júna 2012 sa žalobca, Komisia a ACT zúčastnili neformálneho stretnutia, ktoré sa týkalo dôverného zaobchádzania s určitými údajmi a organizácie pojednávania v prítomnosti piatich členov siedmej rozšírenej komory.
- 47 Listom zapísaným v registri kancelárie Všeobecného súdu 2. júla 2012 žalobca uviedol, že rôzni dotknutí OEM a spoločnosti MSH a AMD súhlasili so zverejnením údajov, ktoré sa ich týkajú a ktoré predtým označili ako dôverné, okrem určitých výnimiek, na tej časti pojednávania, ktorá bude prebiehať verejne, ako aj vo verejnej verzii budúceho rozsudku.
- 48 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky položené Všeobecným súdom boli vypočuté na pojednávaní, ktoré sa konalo čiastočne s vylúčením verejnosti v dňoch 3. až 6. júla 2012.
- 49 Uznesením z 29. januára 2013 bola opätovne otvorená ústna časť konania. V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania Všeobecný súd po vypočutí Komisie, ktorá konzultovala so spoločnosťou Dell a nevzniesla námietky, oznámil žalobcovi a vedľajším účastníkom konania úplnú verziu internej poznámky týkajúcej sa stretnutia s pánom D1 [dôverné] zo spoločnosti Dell a vyzvala ich na predloženie pripomienok k tým častiam tejto poznámky, ktorá im predtým nebola doručená. Žalobca a ACT vyhovelí tejto výzve v stanovenej lehote. UFC nepredložila pripomienky v stanovenej lehote. Všeobecný súd teda vyzval Komisiu, aby predložila svoje pripomienky k pripomienkam žalobcu. Komisia vyhovelá tejto výzve v stanovenej lehote. Všeobecný súd tiež vyzval žalobcu a Komisiu, aby predložili svoje pripomienky k pripomienkam ACT. Žalobca a Komisia vyhovelí tejto výzve v stanovenej lehote. Ústna časť pojednávania bola následne ukončená 6. mája 2013.
- 50 Žalobca podporovaný ACT navrhuje, aby Všeobecný súd:
- úplne alebo čiastočne zrušil napadnuté rozhodnutie,

- subsidiárne zrušil alebo podstatným spôsobom znížil výšku pokuty,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

51 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu,
- zaviazal žalobcu na náhradu trov konania,
- zaviazal ACT na náhradu trov konania spojených s jej vedľajším účastníctvom.

52 UFC v podstate súhlasí s návrhmi Komisie a navrhuje, aby súd zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

I – O prípustnosti niektorých príloh

- 53 Komisia uvádza, že niektoré dokumenty predložené žalobcom v prílohe k žalobe, ktoré zodpovedajú výpovediam svedkov pred súdom v Delaware, pred ktorým bolo začaté konanie v USA (ďalej len „súd v Delaware“, pozri bod 11 vyššie), sú neprípustné podľa článku 43 ods. 5 rokovacieho poriadku, ktorý stanovuje, že „ak je z dôvodu rozsiahlosti niektorý spisový dokument priložený iba vo forme výňatkov, celý dokument alebo jeho úplná kópia sa uloží v kancelárii“.
- 54 Komisia zdôrazňuje, že žalobca nepredložil ani nezapísal do registra prílohy k svedeckým výpovediam poskytnutým pred súdom v Delaware. Komisia okrem toho zdôrazňuje, že pokiaľ ide o niektoré z týchto výpovedí, žalobca predložil namiesto úplnej kópie len výňatky z kópie.
- 55 Argumentáciu Komisie treba hneď na začiatku zamietnuť v rozsahu, v akom sa týka svedeckých výpovedí, ktorých úplné kópie boli predložené, avšak bez príloh. Podľa článku 43 ods. 5 rokovacieho poriadku totiž stačí kancelárii súdu predložiť úplný dokument. Tento článok nevyžaduje, aby boli kancelárii súdu predložené aj všetky ostatné dokumenty, na ktoré dokument pripojený k procesnej písomnosti odkazuje. V prípade niektorých častí svedeckých výpovedí, o ktoré sa žalobca opiera a ktoré nie sú zrozumiteľné bez prístupu k dokumentom, na ktoré svedkovia odkazujú, by išlo len o dôkaznú hodnotu predmetných častí svedeckých výpovedí. Tým však nemožno spochybníť prípustnosť svedeckých výpovedí predložených žalobcom v prílohe k podaniu.
- 56 Pokiaľ ide o svedecké výpovede, z ktorých žalobca predložil v prílohe k podaniu len výňatky, treba uviesť nasledujúce skutočnosti.
- 57 Ak by sa aj článok 43 ods. 5 rokovacieho poriadku mal vykladať v tom zmysle, že účastníkom konania ukladá povinnosť predložiť kancelárii súdu úplnú verziu každého dokumentu, z ktorého výňatky predkladajú v prílohe k procesnej písomnosti, porušenie tejto povinnosti by bolo v každom prípade možné napraviť.
- 58 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ods. 57 písm. d) Praktických pokynov pre účastníkov konania prijatých Všeobecným súdom 5. júla 2007 (Ú. v. EÚ L 232, s. 7) v znení zmien a doplnení aj vadu spočívajúcu v nepredložení príloh uvedených na zozname je možné odstrániť. Ak účastník predloží namiesto úplného dokumentu len výňatok z dokumentu, ide o to viac o odstrániteľnú vadu.

- 59 V prejednávanej veci Všeobecný súd v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania požiadal žalobcu o predloženie úplných verzií všetkých svedeckých výpovedí, z ktorých predložil len výňatky a ktorých úplnú verziu neuložil v kancelárii súdu. Žalobca vyhovel tejto žiadosti v stanovenej lehote a Všeobecný súd dal Komisii možnosť písomne predložiť pripomienky k týmto dokumentom.
- 60 Treba teda zamietnuť tvrdenie Komisie, že niektoré dokumenty predložené žalobcom sú neprípustné podľa článku 43 ods. 5 rokovacieho poriadku.

II – O návrhoch na zrušenie napadnutého rozhodnutia

A – Horizontálne otázky týkajúce sa právnych posúdení vykonaných Komisiou

1. O dôkaznom bremene a požadovanej miere dokazovania

- 61 Žalobca odkazuje na judikatúru súdov Európskej únie a zdôrazňuje najmä, že veci týkajúce sa hospodárskej súťaže, ktoré sú rovnakej povahy ako prejednávaná vec, sú veci trestnej povahy, čo znamená, že vyžadujú vysokú mieru dokazovania, a uplatňuje sa v nich prezumpcia nevinoty.
- 62 Podľa článku 2 nariadenia č. 1/2003 vo všetkých konaniach, ktoré sa týkajú uplatňovania článku 82 ES, bremeno dokazovania porušenia tohto článku znáša strana alebo orgán, ktorý túto námietku vzniesol, ktorým je v prejednávanej veci Komisia. Okrem toho, podľa ustálenej judikatúry existencia pochybnosti súdu v tejto súvislosti musí byť na prospech podniku, ktorému bolo určené rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie. Súd preto nemôže dospieť k záveru, že Komisia existenciu daného porušenia z právneho hľadiska dostatočne preukázala, ak má o tejto otázke naďalej pochybnosť, najmä v rámci konania o zrušení rozhodnutia o uložení pokuty (rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, JFE Engineering a i./Komisia, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Zb. s. II-2501, ďalej len „rozsudok JFE“, bod 177, a rozsudok Všeobecného súdu z 12. júla 2011, Hitachi a i./Komisia, T-112/07, Zb. s. II-3871, bod 58).
- 63 V uvedenej situácii je totiž potrebné zohľadniť zásadu prezumpcie nevinoty, ktorá vyplýva najmä z článku 6 ods. 2 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (CEDH), podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, a z článku 47 Charty základných práv Európskej únie. Vzhľadom na povahu predmetných porušení, ako aj na povahu a stupeň prísnosti sankcií, ktoré sú s tým spojené, sa zásada prezumpcie nevinoty uplatňuje najmä na konania týkajúce sa porušení pravidiel hospodárskej súťaže uplatniteľných na podniky, ktorých výsledkom môže byť uloženie pokut alebo penále (rozsudky Súdneho dvora z 8. júla 1999, Hüls/Komisia, C-199/92 P, Zb. s. I 4287, body 149 a 150, a Montecatini/Komisia, C-235/92 P, Zb. s. I 4539, body 175 a 176; rozsudok JFE, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 178).
- 64 Hoci je potrebné, aby Komisia na podporu pevného presvedčenia, že došlo k porušeniu, predložila presné a zhodujúce sa dôkazy, treba zdôrazniť, že každý dôkaz predložený Komisiou nemusí so zreteľom na každý bod porušenia nutne zodpovedať týmto kritériám. Postačuje, ak súbor nepriamych dôkazov, o ktoré sa inštitúcia opiera, zodpovedá tejto požiadavke pri celkovom posúdení, ako uvádza judikatúra týkajúca sa uplatňovania článku 81 ES (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 15. októbra 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Zb. s. I-8375, body 513 až 523). Táto zásada sa uplatňuje aj vo veciach týkajúcich sa uplatňovania článku 82 ES (rozsudok Všeobecného súdu z 1. júla 2010, AstraZeneca/Komisia, T-321/05, Zb. s. II-2805, ďalej len „rozsudok AstraZeneca“, bod 477).
- 65 Pokiaľ ide o dôkaznú silu dôkazov použitých Komisiou, treba rozlišovať dve situácie.

- 66 Na jednej strane ak Komisia konštatuje porušenie pravidiel hospodárskej súťaže, pričom sa opiera o domnienku, že preukázané skutočnosti nemožno objasniť inak než z hľadiska existencie protisúťažného správania, súd Únie musí zrušiť predmetné rozhodnutie, pokiaľ dotknuté podniky predložia argumentáciu, ktorá stavia skutočnosti preukázané Komisiou do iného svetla a ktorá tak umožňuje nahradiť objasnenie týchto skutočností iným prijateľným vysvetlením, než je to, ktoré si zvolila Komisia na vyvodenie záveru o existencii porušenia. V takom prípade sa totiž nedá dospieť k záveru, že Komisia predložila dôkaz o existencii porušenia práva hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 28. marca 1984, *Compagnie royale asturienne des mines a Rhein-zink/Komisia*, 29/83 a 30/83, Zb. s. 1679, bod 16, a z 31. marca 1993, *Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia*, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 a C-125/85 až C-129/85, Zb. s. I-1307, body 126 a 127).
- 67 Na druhej strane, ak sa Komisia opiera o dôkazy, ktoré sú v zásade dostatočné na preukázanie existencie porušenia, nestačí, aby dotknutý podnik uviedol, že mohla nastať udalosť, ktorá by mohla mať vplyv na dôkaznú hodnotu týchto dôkazov, na to, aby Komisia niesla bremeno na účely preukázania, že táto udalosť nemohla mať takýto vplyv. Naproti tomu, okrem prípadov, keď dotknutý podnik takýto dôkaz nemôže predložiť z dôvodu správania samotnej Komisie, prináleží mu, aby z právneho hľadiska dostatočne preukázal jednak existenciu okolnosti, na ktorú sa odvoláva, a jednak, že táto okolnosť vedie k pochybnostiam o dôkaznej hodnote dôkazov, o ktoré sa opiera Komisia (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 15. decembra 2010, *E.ON Energie/Komisia*, T-141/08, Zb. s. II-5761, bod 56 a tam citovanú judikatúru).
- 68 S prihliadnutím na predchádzajúce úvahy treba posúdiť, či Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala okolnosti použité v napadnutom rozhodnutí vzhľadom na žalobné dôvody uvedené žalobcom.

2. O právnej kvalifikácii zliav a platieb poskytnutých ako protihodnota za výhradné zásobovanie

- 69 V odôvodnení 924 napadnutého rozhodnutia Komisia konštatovala, že výška zliav poskytnutých spoločnostiam Dell, HP, NEC a Lenovo bola *de facto* viazaná na podmienku, že tieto podniky sa budú v úplnom alebo takmer úplnom rozsahu svojich potrieb týkajúcich sa CPU x86 zásobovať od spoločnosti Intel, minimálne v určenom segmente, a preto slobodná voľba týchto podnikov bola obmedzená. Pokiaľ ide o platby poskytnuté spoločnosti MSH, Komisia v tom istom odôvodnení konštatovala, že tieto platby boli podmienené tým, že MSH bude predávať iba počítače vybavené CPU x86 spoločnosti Intel, a teda slobodná voľba spoločnosti MSH bola obmedzená. Komisia v odôvodnení 925 napadnutého rozhodnutia uviedla, že pri neexistencii objektívneho odôvodnenia tieto konštatovania postačujú na preukázanie porušenia článku 82 ES.
- 70 Žalobca namieta právnu kvalifikáciu poskytnutých platieb vykonanú Komisiou. Žalobca v podstate tvrdí, že Komisia bola povinná posúdiť celkový skutkový kontext s cieľom zistiť, či predmetné zľavy a platby môžu obmedziť hospodársku súťaž. Komisia mala predtým, ako dospela k záveru, že poskytnutie zľavy je v rozpore s článkom 82 ES, preukázať, že tieto zľavy skutočne môžu zabrániť vstupu konkurentov na trh v neprospech spotrebiteľov. Ak ide o konanie v minulosti, Komisia musí preukázať, že predmetné dohody skutočne viedli k uzavretiu trhu.
- 71 Komisia uvádza, že predmetné zľavy boli „vernostnými zľavami v zmysle judikatúry Hoffmann-La Roche“, ako vyplýva z rozsudku Súdneho dvora z 13. februára 1979, *Hoffmann-La Roche/Komisia* (85/76, Zb. s. 461, ďalej len „rozsudok Hoffmann-La Roche“). Komisia sa domnieva, že pri tomto type postupu nie je potrebné v každom jednom prípade preukázať skutočné alebo potenciálne účinky uzavretia trhu.

a) O zľavách poskytnutých OEM ako protihodnota za výhradné alebo takmer výhradné zásobovanie

1) O právnej kvalifikácii

- 72 Podľa ustálenej judikatúry je skutočnosť, že podnik nachádzajúci sa v dominantnom postavení na trhu si zaväzuje kupujúcich – aj keď na ich žiadosť – povinnosťou alebo sľubom zásobiť sa úplne alebo, pokiaľ ide o podstatnú časť ich potrieb, výhradne od uvedeného podniku, zneužitím dominantného postavenia v zmysle článku 82 ES, či je už dotknutá povinnosť uvedená ako taká, alebo je ako jej protihodnota poskytnutá zľava (rozsudok Hoffmann-La Roche, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 89, a rozsudok Všeobecného súdu z 9. septembra 2010, Tomra Systems a i./Komisia, T-155/06, Zb. s. II-4361, ďalej len „rozsudok Všeobecného súdu Tomra“, bod 208).
- 73 To platí rovnako aj v prípade, že uvedený podnik bez toho, aby svojim zákazníkom ukladal formálnu povinnosť, uplatňuje režim vernostných zliav, či už na základe dohôd uzavretých s týmito zákazníkmi, alebo jednostranne, to znamená zliav viazaných na podmienku, že zákazník, inak nezávisle od objemu nákupov, ktorý môže byť značný alebo minimálny, pokrýva svoje potreby výlučne alebo z významnej časti od podniku v dominantnom postavení (rozsudok Hoffmann-La Roche, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 89, a rozsudok Súdneho dvora z 19. apríla 2012, Tomra Systems a i./Komisia, C-549/10 P, ďalej len „rozsudok Súdneho dvora Tomra“, bod 70).
- 74 Pokiaľ ide konkrétne o kvalifikáciu poskytnutia zľavy ako zneužitia podnikom v dominantnom postavení, treba rozlišovať tri kategórie zliav (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 9. novembra 1983, Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin/Komisija, 322/81, Zb. s. 3461, ďalej len „rozsudok Michelin I“, body 71 až 73, a z 15. marca 2007, British Airways/Komisija, C-95/04 P, Zb. s. I-2331, ďalej len „rozsudok Súdneho dvora British Airways“, body 62, 63, 65, 67 a 68).
- 75 Po prvé systémy množstevných zliav (ďalej len „množstevné zľavy“) viažucich sa výlučne na objem nákupu uskutočneného od podniku v dominantnom postavení, sa vo všeobecnosti považujú za systémy zliav, ktoré nespôsobujú uzavretie trhu zakázané článkom 82 ES. Ak sa totiž zvýšenie dodaného množstva prejaví v nižších nákladoch dodávateľa, tento dodávateľ je oprávnený poskytnúť zákazníkovi profit z tohto zníženia nákladov prostredníctvom výhodnejšej ceny. Množstevné zľavy sú teda určené na to, aby odzrkadľovali nárast efektívnosti a úspory z rozsahu dosiahnuté podnikom v dominantnom postavení (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. septembra 2003, Michelin/Komisija, T-203/01, Zb. s. II-4071, ďalej len „rozsudok Michelin II“, bod 58 a tam citovanú judikatúru).
- 76 Po druhé existujú zľavy, ktorých poskytnutie sa viaže na podmienku, že zákazník sa bude v úplnom alebo podstatnom rozsahu svojich potrieb zásobovať od podniku v dominantnom postavení. Tento typ zliav, ktorý Komisia označuje pojmom „vernostné zľavy v zmysle judikatúry Hoffmann-La Roche“, budeme ďalej nazývať „zľavy za exkluzivitu“. Treba zdôrazniť, že tento pojem budeme používať aj pre zľavy, ktoré nie sú viazané na podmienku zásobovania sa v rozsahu 100 %, ale na podmienku, že zákazník sa v podstatnom rozsahu svojich potrieb zásobuje od podniku v dominantnom postavení.
- 77 Takéto zľavy za exkluzivitu uplatňované podnikom v dominantnom postavení sú nezlučiteľné s cieľom neskreslenej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu, pretože sa nezakladajú – okrem výnimočných okolností – na nijakom ekonomickom plnení odôvodňujúcom túto finančnú výhodu, ale snažia sa odňať alebo obmedziť kupujúcemu možnosti výberu zdrojov svojho zásobovania a bránia iným výrobcam vstúpiť na trh (pozri v tomto zmysle rozsudok Hoffmann-La Roche, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 90, a rozsudok Všeobecného súdu Tomra, už citovaný v bode 72 vyššie, bod 209). Cieľom takej zľavy je totiž poskytnutím finančných výhod brániť zásobovaniu sa zákazníkov od konkurenčných výrobcov (rozsudok Hoffmann-La Roche, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 90, a rozsudok Všeobecného súdu Tomra, už citovaný v bode 72 vyššie, bod 210).

- 78 Po tretie existujú ďalšie systémy zliav, pri ktorých poskytnutie finančného podnetu nie je priamo viazané na podmienku výhradného alebo takmer výhradného zásobovania sa od podniku v dominantnom postavení, ale kde mechanizmus poskytnutia zľavy môže mať aj vernosť podporujúci účinok (ďalej len „zľavy patriace do tretej kategórie“). Táto kategória zliav zahŕňa najmä systémy zliav, ktoré závisia od dosiahnutia individuálnych cieľov predaja a ktoré nie sú zľavami za exkluzivitu, lebo neobsahujú nijaký záväzok exkluzivity alebo záväzok pokryť určité množstvo svojich potrieb prostredníctvom podniku v dominantnom postavení. Na účely preskúmania toho, či uplatnenie takejto zľavy predstavuje zneužitie dominantného postavenia, treba posúdiť všetky okolnosti, predovšetkým kritériá a podmienky poskytovania zliav, a preskúmať, či je cieľom tejto zľavy prostredníctvom výhody nezakladajúcej sa na nijakom ekonomickom plnení, ktoré by ju odôvodňovalo, zbaviť kupujúceho možnosti výberu zdrojov svojho zásobovania alebo mu túto možnosť obmedziť, brániť konkurentom vo vstupe na trh alebo posilniť dominantné postavenie skreslením hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudky Michelin I, už citovaný v bode 74 vyššie, bod 73; Súdneho dvora British Airways, už citovaný v bode 74 vyššie, body 65 a 67, a Tomra, už citovaný v bode 73 vyššie, bod 71).
- 79 Zľavy poskytnuté spoločnostiam Dell, HP, NEC a Lenovo, o ktorých Komisia hovorí najmä v článku 1 písm. a) až d) napadnutého rozhodnutia, sú zľavami patriacimi do druhej kategórie, to jest zľavami za exkluzivitu. Podľa zistení Komisie uvedených v napadnutom rozhodnutí totiž išlo o zľavy, ktoré boli viazané na podmienku, že zákazník sa bude zásobovať od spoločnosti Intel minimálne v stanovenom segmente, a to buď v úplnom rozsahu svojich potrieb týkajúcich sa CPU x86 v prípade spoločností Dell a Lenovo, alebo v podstatnom rozsahu svojich potrieb, konkrétne v rozsahu 95 % u spoločnosti HP a 80 % u spoločnosti NEC.
- 80 Treba uviesť, že na rozdiel od tvrdení žalobcu kvalifikácia zľavy za exkluzivitu ako zneužitia nezávisí od analýzy okolností prejednávanej veci, ktorej cieľom je preukázať potenciálny účinok uzavretia trhu.
- 81 Z rozsudku Hoffmann-La Roche, už citovaného v bode 71 vyššie (body 89 a 90), totiž vyplýva, že tento typ zľavy predstavuje zneužitie dominantného postavenia, ak jej poskytnutie nie je objektívne odôvodnené. Súdny dvor nepožadoval preukázanie schopnosti obmedziť hospodársku súťaž podľa okolností prejednávanej veci.
- 82 Navyše z rozsudku Michelin I, už citovaného v bode 74 vyššie, a rozsudku Súdneho dvora British Airways, už citovaného v bode 74 vyššie, vyplýva, že je potrebné posúdiť všetky okolnosti prejednávanej veci len v prípade zliav patriacich do tretej kategórie. V bode 71 rozsudku Michelin I, už citovaného v bode 74 vyššie, totiž Súdny dvor pripomenul judikatúru, podľa ktorej zľava, ktorej cieľom je prostredníctvom poskytnutia finančných výhod zabrániť zákazníkovi zásobovať sa od konkurenčných výrobcov, je zneužitím v zmysle článku 82 ES. Súdny dvor ďalej v bode 72 tohto rozsudku konštatoval, že systém zliav dotknutý v danej veci nie je jednoducho len množstevnou zľavou ani systémom obsahujúcim záväzok exkluzivity alebo záväzok pokryť určité množstvo svojich potrieb prostredníctvom podniku v dominantnom postavení. Súdny dvor v bode 73 tohto rozsudku uviedol, že je „preto“ potrebné posúdiť všetky okolnosti, a najmä kritériá a spôsoby poskytnutia zľavy.
- 83 V rozsudku Súdneho dvora British Airways, už citovanom v bode 74 vyššie, Súdny dvor po prvé v bode 62 pripomenul judikatúru vyplývajúcu z rozsudku Hoffmann-La Roche, už citovaného v bode 71 vyššie, a po druhé uviedol rozdiel medzi skutkovým základom tohto rozsudku a skutkovými okolnosťami vedúcimi k rozsudku Michelin I, už citovanému v bode 74 vyššie, pričom v bode 65 zdôraznil, že tento rozsudok sa týka zliav, ktoré zo strany zákazníkov podniku v dominantnom postavení neobsahujú nijaký záväzok exkluzivity alebo záväzok pokryť určité množstvo svojich potrieb prostredníctvom tohto podniku. Súdny dvor ďalej v bode 67 uviedol, že z judikatúry vyplýva, že na účely stanovenia toho, či podnik v dominantnom postavení zneužil toto svoje postavenie uplatnením systému zliav, „akým je systém opísaný v bode 65 tohto rozsudku“, je potrebné posúdiť všetky okolnosti. Súdny dvor v bode 68 uviedol, že potreba preskúmať to, či zľavy mohli mať účinok uzavretia trhu, sa týka systému zliav alebo prémiei, „ktoré nie sú ani množstevnými zľavami alebo prémiami, ani vernosťnými zľavami alebo prémiami v zmysle rozsudku Hoffmann-La Roche“.

- 84 Z toho vyplýva, že podľa judikatúry je potrebné posúdiť všetky okolnosti len v prípade zliav patriacich do tretej kategórie a nie v prípade zliav za exkluzivitu patriacich do druhej kategórie.
- 85 Tento prístup je odôvodnený skutočnosťou, že zľavy za exkluzivitu, ktoré poskytuje podnik v dominantnom postavení, môžu vzhľadom na svoju povahu obmedziť hospodársku súťaž.
- 86 Schopnosť naviazať zákazníkov na podnik v dominantnom postavení je totiž vlastná zľavám za exkluzivitu. Skutočnosť, že podnik v dominantnom postavení poskytne zľavu ako protihodnotu za výhradné zásobovanie zákazníka alebo za zásobovanie zákazníka v podstatnom rozsahu jeho potrieb, znamená, že podnik v dominantnom postavení poskytne finančnú výhodu, ktorej cieľom je zabrániť zásobovaniu sa zákazníkov prostredníctvom konkurenčných výrobcov. Na účely zistenia toho, či má táto zľava za cieľ zabrániť zákazníkom zásobovať sa od konkurentov, nie je preto potrebné preskúmať okolnosti prejednávanej veci.
- 87 Okrem toho treba zdôrazniť, že zľavy za exkluzivitu poskytnuté podnikom v dominantnom postavení môžu vzhľadom na svoju povahu zabrániť vstupu konkurentov na trh. Finančná výhoda poskytnutá s cieľom podnietiť zákazníka zásobovať sa v celom alebo podstatnom rozsahu svojich potrieb od podniku v dominantnom postavení totiž zahŕňa podnecovanie tohto klienta k tomu, aby sa nezásoboval, pokiaľ ide o tú časť jeho dopytu, ktorá je dotknutá podmienkou exkluzivity, prostredníctvom konkurentov podniku v dominantnom postavení.
- 88 V tomto kontexte treba uviesť, že účinok uzavretia trhu nevzniká len vtedy, ak je prístup konkurentov na trh znemožnený, ale aj vtedy, ak je tento prístup sťažený (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora Michelin I, už citovaný v bode 74 vyššie, bod 85; zo 17. februára 2011, TeliaSonera Sverige, C-52/09, Zb. s. I-527, ďalej len „rozsudok TeliaSonera“, bod 63, a rozsudok Michelin II, už citovaný v bode 75 vyššie, bod 244). Finančný podnet poskytnutý podnikom v dominantnom postavení s cieľom podnietiť zákazníka k tomu, aby sa nezásoboval, pokiaľ ide o tú časť jeho dopytu, ktorá je dotknutá podmienkou exkluzivity, prostredníctvom jeho konkurentov, môže vzhľadom na svoju povahu sťažiť prístup týchto konkurentov na trh.
- 89 Hoci podmienky exkluzivity v zásade môžu mať priaznivé účinky na hospodársku súťaž, takže v normálnej situácii konkurenčného trhu treba posúdiť ich účinky na trh v ich špecifickom kontexte (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 28. februára 1991, Delimitis, C-234/89, Zb. s. I-935, body 14 až 27), takéto úvahy nemožno pripustiť v prípade trhu, na ktorom už je hospodárska súťaž obmedzená práve z dôvodu dominantného postavenia jedného zo subjektov (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 6. apríla 1995, BPB Industries a British Gypsum/Komisia, C-310/93 P, Zb. s. I-865, ďalej len „rozsudok Súdneho dvora BPB Industries a British Gypsum“, bod 11, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Léger k tomuto rozsudku, Zb. s. I-867, body 42 až 45).
- 90 Toto riešenie je odôvodnené osobitnou zodpovednosťou podniku v dominantnom postavení nenarušaf účinnú a neskreslenú hospodársku súťaž na spoločnom trhu, ako aj skutočnosťou, že ak má subjekt silné postavenie na trhu, podmienky výhradných dodávok týkajúcich sa podstatného rozsahu nákupov zákazníka, sú neprijateľnou prekážkou prístupu na trh (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 1. apríla 1993, BPB Industries a British Gypsum/Komisia, T-65/89, Zb. s. II-389, ďalej len „rozsudok Všeobecného súdu BPB Industries a British Gypsum“, body 65 až 68). V takom prípade je totiž dôsledkom exkluzivity v zásobovaní dodatočné narušenie štruktúry hospodárskej súťaže na trhu. Pojem zneužitie tak v zásade znamená akýkoľvek záväzok výhradného zásobovania v prospech podniku v dominantnom postavení (pozri v tomto zmysle rozsudok Hoffmann-La Roche, už citovaný v bode 71 vyššie, body 120, 121 a 123, rozsudok Súdneho dvora BPB Industries a British Gypsum, už citovaný v bode 89 vyššie, bod 11, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Léger k tomuto rozsudku, už citované v bode 89 vyššie, body 46 a 47).

- 91 Navyše treba zdôrazniť, že je vlastné silnému dominantnému postaveniu, aké má žalobca, že pre veľký podiel dopytu neexistuje primeraná náhrada výrobku ponúkaného podnikom, ktorý má toto dominantné postavenie. Dodávateľ v dominantnom postavení je teda vo veľkej miere nevyhnutným obchodným partnerom (pozri v tomto zmysle rozsudky Hoffmann-La Roche, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 41; Súdneho dvora British Airways, už citovaný v bode 74 vyššie, bod 75, a rozsudok Všeobecného súdu Tomra, už citovaný v bode 72 vyššie, bod 269). V prejednávanej veci žalobca nenamieta zistenia uvedené v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorých bolo jeho postavenie na trhu v období porušenia, ktoré je predmetom tejto veci, postavením nevyhnutného obchodného partnera.
- 92 Z postavenia nevyhnutného obchodného partnera vyplýva, že zákazníci sa v každom prípade v istom rozsahu svojich nákupných potrieb zásobujú od podniku v dominantnom postavení (ďalej len „nesporný podiel“). Konkurent podniku v dominantnom postavení preto nemôže súťažiť v celkovom zásobovaní zákazníka, ale len v určitom množstve dopytu prevyšujúcom nesporný podiel (ďalej len „sporný podiel“). Sporný podiel je tak tá časť nákupných potrieb zákazníka, s ktorými možno reálne prejsť ku konkurentovi podniku v dominantnom postavení v referenčnom časovom období, ako to uvádza Komisia v odôvodnení 1009 napadnutého rozhodnutia. Poskytnutie zľavy za exkluzivitu podnikom v dominantnom postavení tak konkurentovi sťažuje dodávanie jeho vlastných produktov zákazníkom tohto podniku. Ak sa totiž zákazník podniku v dominantnom postavení bude zásobovať od konkurenta, čím poruší podmienku výhradného alebo takmer výhradného zásobovania sa, riskuje nielen stratu zliav na výrobky, s ktorými prešiel ku konkurentovi, ale aj všetkých zliav za exkluzivitu.
- 93 Na predloženie lákavej ponuky tak konkurentovi podniku v dominantnom postavení nestačí len ponúknuť lákavé podmienky na výrobky, ktoré môže on sám dodať zákazníkovi, ale musí tomuto zákazníkovi ponúknuť aj kompenzáciu za stratu zľavy za exkluzivitu. Na predloženie lákavej ponuky konkurent teda musí zľavu, ktorú podnik v dominantnom postavení poskytuje na všetky alebo takmer všetky nákupné potreby zákazníka vrátane nesporného podielu, rozdeliť len na sporný podiel. Poskytnutie zľavy za exkluzivitu nevyhnutným obchodným partnerom tak zo štrukturálneho hľadiska sťažuje možnosť konkurenta predložiť ponuku za lákavú cenu a mať tak prístup na trh. Poskytnutie zľavy za exkluzivitu umožňuje podniku v dominantnom postavení využiť svoju hospodársku silu v nespornom podiele dopytu zákazníka ako páku na zabezpečenie si aj sporného podielu, čím konkurentovi sťažuje prístup na trh.
- 94 Treba poznamenať, že podnik v dominantnom postavení môže odôvodniť použitie systému zliav za exkluzivitu najmä preukázaním toho, že jeho správanie je objektívne nevyhnutné alebo že potenciálny vylučujúci účinok, ktorý spôsobuje, možno vyrovnať alebo prekonať výhodami v zmysle efektívnosti, z ktorých majú prospech aj spotrebitelia (pozri v tomto zmysle rozsudky Hoffmann-La Roche, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 90; Súdneho dvora British Airways, už citovaný v bode 74 vyššie, body 85 a 86, a Súdneho dvora z 27. marca 2012, Post Danmark, C-209/10, ďalej len „rozsudok Post Danmark“, body 40 a 41 a tam citovanú judikatúru). V prejednávanej veci však žalobca v tejto súvislosti neuvádza nijaké tvrdenie.

2) O tvrdeniach žalobcu

2.1) O tvrdeniach, podľa ktorých je Komisia povinná vykonať analýzu okolností prejednávanej veci s cieľom preukázať aspoň potenciálny účinok uzavretia trhu

- 95 Žalobca tvrdí, že Komisia je povinná vykonať analýzu okolností prejednávanej veci s cieľom preukázať aspoň potenciálny účinok uzavretia trhu.
- 96 Po prvé žalobca sa opiera o bod 73 rozsudku Michelin I, už citovaného v bode 74 vyššie, a bod 67 rozsudku Súdneho dvora British Airways, už citovaného v bode 74 vyššie. Tieto body sa však týkajú zliav, ktoré patria do tretej kategórie a nie sú teda relevantné vo vzťahu k zľavám za exkluzivitu.

- 97 V tejto súvislosti treba zamietnuť argument žalobcu uvedený na pojednávaní, podľa ktorého Súdny dvor v rozsudku Tomra, už citovanom v bode 73 vyššie, upustil od rozlišovania medzi zľavami za exkluzivitu a zľavami patriacimi do tretej kategórie. Súdny dvor v bode 70 tohto rozsudku predovšetkým pripomenul formuláciu citovanú v bode 73 vyššie, podľa ktorej uplatňovanie režimu vernostných zliav podnikom v dominantnom postavení je zneužitím, a ďalej v bode 71 uviedol, že „v tejto súvislosti treba posúdiť všetky okolnosti ...“. Ako však Komisia správne uviedla, z kontextu rozsudku vyplýva, že Súdny dvor týmto nerozšíril rozsah pôsobnosti analýzy okolností prejednávanej veci na zľavy za exkluzivitu. Úvahy uvedené v bodoch 70 a 71 tohto rozsudku, v ktorých Súdny dvor pripomenul judikatúru, totiž spadajú do preskúmania tretieho odvolacieho dôvodu, ktorý sa netýkal systému zliav za exkluzivitu, ale systému zliav patriacich do tretej kategórie, a to systému individualizovaných retroaktívnych zliav (rozsudok Súdneho dvora Tomra, už citovaný v bode 73 vyššie, body 73, 74, 77 a 78, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mazák k tomuto rozsudku, bod 27).
- 98 Po druhé žalobca sa odvoláva na rozsudky Súdneho dvora zo 14. októbra 2010, Deutsche Telekom/Komisia, C-280/08 P (Zb. s. I-9555, ďalej len „rozsudok Súdneho dvora Deutsche Telekom“, bod 175), TeliaSonera, už citovaný v bode 88 vyššie (bod 28), a Post Danmark, už citovaný v bode 94 vyššie (bod 26). Súdny dvor v týchto rozsudkoch rozhodol, že „na určenie, či podnik v dominantnom postavení uplatňovaním svojich cenových postupov zneužíval toto postavenie, treba posúdiť všetky okolnosti...“.
- 99 Pôsobnosť tejto judikatúry je však obmedzená na cenové postupy a nemá vplyv na právnu kvalifikáciu zliav za exkluzivitu. Rozsudok Súdneho dvora Deutsche Telekom, už citovaný v bode 98 vyššie, a rozsudok TeliaSonera, už citovaný v bode 88 vyššie, sa totiž týkali postupov súvisiacich so stlácaním cien a rozsudok Post Danmark, už citovaný v bode 94 vyššie, sa týkal postupov súvisiacich s nízkymi cenami, takže predmetom uvedených troch vecí boli cenové postupy. Táto vec sa však nezaobera cenovým postupom. Pokiaľ ide o zľavy poskytnuté rôznym OEM, výhrada voči žalobcovi uvedená v napadnutom rozhodnutí sa nezakladá na presnej výške zliav, a teda na cenách uplatňovaných žalobcom, ale na skutočnosti, že poskytnutie týchto zliav bolo podmienené výhradným alebo takmer výhradným zásobovaním. Rozličné zaobchádzanie so zľavami za exkluzivitu a cenovými postupmi je odôvodnené skutočnosťou, že na rozdiel od podnecovania k výhradnému zásobovaniu nemožno výšku ceny samu osebe považovať za protiprávnu.
- 100 V tejto súvislosti treba tiež zamietnuť tvrdenie žalobcu uvedené na pojednávaní, podľa ktorého rozsudok Post Danmark, už citovaný v bode 94 vyššie, sa zaoberá vernostnými zľavami porovnateľnými so zľavami v prejednávanej veci. V uvedenej veci sa totiž konanie pred Súdnym dvorom týkalo postupu spoločnosti Post Danmark voči bývalým zákazníkom jej hlavného konkurenta, ktorý spočíval v uplatňovaní odlišných cien v porovnaní s cenami uplatňovanými vo vzťahu k svojim existujúcim zákazníkom bez toho, aby Post Danmark mohla značné rozdiely v cenových podmienkach a podmienkach zliav odôvodniť okolnosťami týkajúcimi sa jej nákladov, pričom dánsky orgán pre hospodársku súťaž označil uvedený postup za „hlavnú cenovú diskrimináciu“ (rozsudok Post Danmark, už citovaný v bode 94 vyššie, bod 8). Táto prezentácia protisúťažných postupov však neobsahuje žiaden odkaz na systém zliav za exkluzivitu. Postup, ktorý viedol k návrhu na začatie prejudiciálneho konania, sa naopak týkal len existencie zneužitia z dôvodu selektívnych nízkych cien (rozsudok Post Danmark, už citovaný v bode 94 vyššie, body 15 až 17). Súdny dvor tak v odpovedi na prejudiciálnu otázku, ktorá mu bolo položená, odpovedal len na otázku, za akých podmienok sa politika nízkych cien musí považovať za zneužitie dominantného postavenia s cieľom vylúčiť konkurenta, ktoré je v rozpore s článkom 82 ES (rozsudok Post Danmark, už citovaný v bode 94 vyššie, bod 19).
- 101 Je preto potrebné zamietnuť túto argumentáciu žalobcu.

2.2) O tvrdení, podľa ktorého je Komisia povinná preukázať konkrétne účinky uzavretia trhu

- 102 Žalobca uvádza, že ak ide o konanie v minulosti, Komisia je povinná preukázať konkrétne vylučujúce účinky. Komisia nesprávne nezohľadnila neexistenciu protisúťažných účinkov jeho postupov. Žalobca okrem toho tvrdí, že Komisia musí preukázať príčinnú súvislosť medzi predmetnými postupmi a účinkami na trh.
- 103 Najskôr treba konštatovať, že aj v rámci analýzy okolností prejednávanej veci Komisia musí len preukázať schopnosť určitého postupu obmedziť hospodársku súťaž (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora Tomra, už citovaný v bode 73 vyššie, bod 68, a rozsudok TeliaSonera, už citovaný v bode 88 vyššie, bod 64). Mechanizmus zľavy za exkluzivitu poskytnutej podnikom v dominantnom postavení, ktorý je nevyhnutným obchodným partnerom, mu umožňuje využiť nesporný podiel dopytu zákazníka ako páku na zabezpečenie si aj sporného podielu (pozri bod 93 vyššie). Pri existencii takéhoto obchodného nástroja nie je potrebné vykonať analýzu konkrétnych účinkov zliav na hospodársku súťaž (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora Tomra, už citovaný v bode 73 vyššie, bod 79).
- 104 Keďže nie je potrebné preukázať konkrétne účinky zliav, z toho nevyhnutne vyplýva, že Komisia nie je povinná preukázať ani príčinnú súvislosť medzi predmetnými postupmi a konkrétnymi účinkami na trh. Okolnosť uvedená žalobcom, podľa ktorej sa zákazníci zásobovali výhradne od neho z obchodných dôvodov, ktoré boli úplne nezávislé od zliav, tak aj za predpokladu jej preukázania nebráni tomu, že tieto zľavy mohli podnecovať zákazníkov k výhradnému zásobovaniu.
- 105 Napokon treba zdôrazniť, že Komisia najmä nie je povinná preukázať ani okamžitú ujmu spôsobenú spotrebiteľom, ani príčinnú súvislosť medzi takouto ujmu a postupmi dotknutými v napadnutom rozhodnutí. Z judikatúry totiž vyplýva, že 82 ES sa týka tak postupov, ktoré by mohli spôsobiť okamžitú ujmu spotrebiteľom, ako aj postupov, ktoré im spôsobujú ujmu tým, že poškodzujú štruktúru efektívnej hospodárskej súťaže (rozsudok Súdneho dvora British Airways, už citovaný v bode 74 vyššie, bod 106).

2.3) O tvrdení založenom na neexistencii formálnych povinností

- 106 Žalobca tvrdí, že zľavy dotknuté v tejto veci nezahŕňali formálne alebo záväzné povinnosti exkluzivity. Z rozsudku Hoffmann-La Roche, už citovaného v bode 71 vyššie (bod 89), však vyplýva, že podnik v dominantnom postavení zneužíva toto svoje postavenie, ak uplatňuje systém zliav za exkluzivitu aj „bez zaväzovania kupujúcich formálnou povinnosťou“. Komisia v tejto súvislosti správne zdôrazňuje, že protisúťažný podnet zliav za exkluzivitu nevyplýva z uloženia formálnej povinnosti zásobovať sa výhradne alebo takmer výhradne od dominantného podniku, ale z finančných výhod získaných týmito nákupmi alebo finančných nevýhod eliminovaných týmito nákupmi. Stačí tak, aby podnik v dominantnom postavení dôveryhodným spôsobom oznámil svojmu zákazníkovi, že poskytnutie finančnej výhody závisí od výhradného alebo takmer výhradného zásobovania.

2.4) O tvrdení založenom na relevantnosti výšky zľavy

- 107 Žalobca tvrdí, že Komisia nezohľadnila rozsah zliav, ktoré Intel poskytla OEM ako protihodnotu za výhradné alebo takmer výhradné zásobovanie a je nelogické odsudzovať zľavy veľmi nízkej hodnoty (napríklad 1 USD), ktoré AMD mohla prevýšiť.
- 108 Ako však správne uvádza Komisia, predmetom napadnutého rozhodnutia nie je výška zliav, ale exkluzivita, za ktorú boli tieto zľavy poskytované. Zľava tak musí mať len schopnosť podnietiť zákazníka k výhradnému zásobovaniu nezávisle od toho, či konkurenčný dodávateľ mohol zákazníkovi ponúknuť kompenzáciu za stratu zľavy v prípade zmeny dodávateľa.

109 Nie je preto potrebné skúmať otázku, či v čisto teoretickom príklade zľavy vo výške 1 USD, akú uvádza žalobca, môže takáto minimálna zľava predstavovať pre zákazníka podnet k dodržiavaniu podmienky exkluzivity. V prejednávanej veci totiž Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že žalobca poskytoval OEM zľavy vo výške miliónov USD ročne. Komisia okrem toho z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že tieto zľavy boli prinajmenšom sčasti poskytované ako protihodnota za exkluzivitu (pozri body 444 až 584, 673 až 798, 900 až 1017, 1145 až 1208 a 1381 až 1502 ďalej). Tieto skutočnosti dostatočne umožňujú dospieť k záveru, že zľavy za exkluzivitu dotknuté v napadnutom rozhodnutí mohli podnietiť OEM k výhradnému zásobovaniu.

2.5) O tvrdení založenom na relevantnosti doby trvania

110 Podľa žalobcu treba zohľadniť krátku dobu trvania jeho zmlúv o dodávkach, ako aj skutočnosť, že niektoré z týchto zmlúv bolo možné vypovedať v lehote 30 dní.

111 Toto tvrdenie treba tiež zamietnuť. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v zásade každý finančný podnet k výhradnému zásobovaniu je dodatočným narušením štruktúry hospodárskej súťaže na trhu a musí sa preto považovať za zneužitie, ak ho uskutočňuje podnik v dominantnom postavení (pozri bod 90 vyššie).

112 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na možnosti v krátkom čase vypovedať niektoré zmluvy, treba zdôrazniť, že právo na vypovedanie zmluvy nijako nebráni jej skutočnému uplatňovaniu, pokiaľ nebola využitá možnosť odstúpenia (rozsudok Všeobecného súdu BPB Industries a British Gypsum, už citovaný v bode 90 vyššie, bod 73).

113 Navyše treba uviesť, že v prejednávanej veci, pokiaľ ide o všetkých OEM a MSH, celková doba uplatňovania zliav za exkluzivitu nebola krátka. Táto doba totiž trvala od cca jedného roka v prípade spoločnosti Lenovo do viac než piatich rokov v prípade spoločnosti MSH. V tomto kontexte treba uviesť, že podnecovanie zákazníkov k zásobovaniu sa v celom alebo takmer celom rozsahu svojich potrieb od podniku v dominantnom postavení trvá tak dlho, ako tento podnik poskytuje zľavy za exkluzivitu, a to nezávisle od toho, či bola uzavretá dlhodobá zmluva alebo viaceré po sebe idúcich krátkodobých zmlúv (pozri tiež bod 195 ďalej).

2.6) O tvrdení založenom na malej časti trhu dotknutej predmetným správaním

114 Žalobca tvrdí, že Komisia mala zohľadniť skutočnosť, že postupy spochybnené v napadnutom rozhodnutí sa týkali len malej časti trhu s CPU x86, a to 0,3 až 2 % ročne.

115 Na úvod treba uviesť, že z dôvodov vysvetlených v bodoch 187 až 194 ďalej, toto tvrdenie nemá skutkový základ, keďže metóda výpočtu, ktorou žalobca dospel k týmto číslam, je chybná.

116 Navyše, možný malý rozsah častí trhu dotknutých predmetnými postupmi nemôže byť relevantným tvrdením. Pokiaľ ide o správanie podniku v dominantnom postavení na trhu, na ktorom je z uvedeného dôvodu už oslabená štruktúra hospodárskej súťaže, totiž akékoľvek dodatočné obmedzenie môže byť zneužitím dominantného postavenia (rozsudok Hoffmann-La Roche, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 123). Súdny dvor teda zamietol uplatnenie kritéria „citeľného dosahu“ alebo prahovej hodnoty *de minimis* na účely uplatnenia článku 82 ES (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mazák k rozsudku Súdneho dvora Tomra, už citované v bode 97 vyššie, bod 17).

117 Navyše zákazníci, ktorí sa nachádzajú v blokovanvej časti trhu, musia mať možnosť využiť všetky stupne hospodárskej súťaže, ktoré sú na trhu možné, a konkurenti musia mať možnosť pôsobiť v normálnej súťaži na celom trhu a nie iba na jeho časti (rozsudok Súdneho dvora Tomra, už citovaný v bode 73 vyššie, body 42 a 46). Dominantný podnik preto nemôže odôvodniť poskytnutie zliav za exkluzivitu niektorým zákazníkom skutočnosťou, že konkurenti majú možnosť zásobovať ostatných zákazníkov.

- 118 Z toho vyplýva, že argumentáciu žalobcu treba zamietnuť.
- 119 Tento záver nie je spochybnený skutočnosťou, že v rozsudku Súdneho dvora Tomra, už citovanom v bode 73 vyššie (body 41 až 45), Súdny dvor potvrdil posúdenie Všeobecného súdu, podľa ktorého časť trhu blokovaná v tejto veci bola „značná“. Toto posúdenie totiž nepotvrďuje tézu, podľa ktorej vylučujúci účinok nie je možný, ak nie je blokovaná časť trhu značná. V tejto súvislosti treba uviesť, že z rozsudku Všeobecného súdu Tomra, už citovaného v bode 72 vyššie (bod 243), vyplýva, že Všeobecný súd konštatoval, že „aj v prípade pripustenia tézy žalobkyní, podľa ktorej blokovanie malej časti dopytu je bez významu, tento podiel v predmetnej veci nebol ani zďaleka malý“. Všeobecný súd sa teda nevyjadril k tomu, či je táto téza správna.
- 120 Súdnemu dvoru stačilo potvrdiť konštatovanie Všeobecného súdu, podľa ktorého v danej veci bola blokovaná značná časť trhu bez toho, aby sa táto skutočnosť musela chápať v tom zmysle, že Súdny dvor sa domnieval, že blokovanie značnej časti trhu je nevyhnutnou podmienkou konštatovania zneužitia. Okrem toho Súdny dvor vo svojom rozsudku Tomra, už citovanom v bode 73 vyššie (bod 46), výslovne konštatoval, že určenie presného prahu blokovania trhu, nad ktorý treba dotknuté postupy považovať za zneužívajúce, nebolo na účely uplatnenia článku nevyhnutné a „v každom prípade“ sa z právneho hľadiska dostatočne preukázalo, že trh bol dotknutými postupmi uzavretý pred hospodárskou súťažou.
- 121 Tento záver nie je spochybnený ani rozsudkom Súdu prvého stupňa z 23. októbra 2003, Van den Bergh Foods/Komisia (T-65/98, Zb. s. II-4653, bod 160), na ktorý sa odvoláva žalobca a ACT. Uvedený rozsudok sa totiž netýkal postupu, ktorým bol finančný podnet priamo podmienený tým, že zákazník sa bude v celom alebo podstatnom rozsahu svojich potrieb zásobovať od podniku v dominantnom postavení. V uvedenej veci podnik v dominantnom postavení poskytol írskym maloobchodným predajcom zmrzlinových výrobkov mraziace pulty zdarma s podmienkou, že ich budú používať len na skladovanie zmrzlinových výrobkov dodaných podnikom v dominantnom postavení. Maloobchodní predajcovia si však zachovali možnosť predávať zmrzlinové výrobky dodávané konkurentmi, ak ich budú skladovať vo svojich vlastných mraziacich pultoch alebo v mraziacich pultoch poskytnutých inými výrobcami zmrzlinových výrobkov.
- 122 Za týchto okolností sa Komisia domnievala, že zneužitie dominantného postavenia spočívalo v skutočnosti, že podnik v dominantnom postavení podnecoval írskych maloobchodných predajcov, ktorí nemali vlastný mraziaci pult ani mraziace pulty od iných výrobcov zmrzlinových výrobkov – k tomu, aby uzavreli zmluvy o dodávke mraziacich pultov podliehajúcich podmienke výhradnosti, keď im ponúkal dodanie mraziacich pultov na skladovanie jednotlivo balených zmrzlinových výrobkov určených na okamžitú spotrebu a zabezpečenie údržby týchto mraziacich pultov bez akýchkoľvek priamych nákladov zo strany týchto predajcov (rozsudok Van den Bergh Foods/Komisia, už citovaný v bode 121 vyššie, bod 23). Komisia v uvedenej veci tiež konštatovala, že približne v 40 % predajní v Írsku jediný alebo jediné mraziace pulty určené na skladovanie zmrzlinových výrobkov na okamžitú spotrebu inštalované v predajni boli dodané podnikom v dominantnom postavení (rozsudok Van den Bergh Foods/Komisia, už citovaný v bode 121 vyššie, bod 19).
- 123 Za týchto okolností Všeobecný súd v rozsudku Van den Bergh Foods/Komisia, už citovanom v bode 121 vyššie (bod 160), konštatoval, že „pre podnik nachádzajúci sa v dominantnom postavení na trhu je zaväzovanie 40 % predajných miest referenčného trhu – aj keď na ich žiadosť – doložkou výhradnosti, ktorá v skutočnosti funguje ako výhradnosť zavedená voči týmto predajným miestam, zneužitím dominantného postavenia“.
- 124 Je potrebné uviesť, že v uvedenej veci podmienka týkajúca sa skladovania len výrobkov dodávaných podnikom v dominantnom postavení fungovala *de facto* ako podmienka výhradnosti len v 40 % predajných miest, lebo ostatné predajné miesta mali aj iné mraziace pulty, v ktorých mohli skladovať

zmrzlinové výrobky dodávané inými výrobcami. Z tohto rozsudku teda nemožno vyvodzovať, že v prípade zliav priamo spojených s podmienkou výhradného alebo takmer výhradného zásobovania je potrebné určiť časť trhu, ktorá je blokováná.

2.7) O tvrdení založenom na skutočnosti, že uvádzané podmienky exkluzivity sa nevzťahovali na značnú časť potrieb niektorých OEM

- 125 Žalobca zdôrazňuje, že pokiaľ ide o niektorých OEM, a to spoločnosti HP, NEC a Lenovo, podmienka exkluzivity, ktorú Komisia uvádza v napadnutom rozhodnutí, sa netýkala celého dopytu týchto OEM po CPU x86, ale v prípade spoločnosti HP len 95 % jej potrieb CPU x86 určených pre jej stolové počítače pre podnikový sektor, v prípade spoločnosti NEC len 80 % jej potrieb CPU x86 určených pre jej „osobné“ počítače, t. j. stolové počítače a prenosné počítače s výnimkou serverov, a v prípade spoločnosti len jej potrieb CPU x86 určených pre prenosné počítače.
- 126 Žalobca na pojednávaní doplnil, že potreby spoločnosti HP týkajúce sa CPU x86 pre stolové počítače pre podnikový sektor zodpovedali len 30 % celkových potrieb spoločnosti HP týkajúcich sa CPU x86. Keďže uvádzaná podmienka sa týkala len 95 % potrieb spoločnosti HP týkajúcich sa CPU x86 pre stolové počítače pre podnikový sektor, mohla sa vzťahovať len na približne 28 % celkových potrieb spoločnosti HP týkajúcich sa CPU x86 a nemožno ju preto považovať za podmienku exkluzivity.
- 127 Žalobca týmto tvrdením v podstate hovorí, že zľavy poskytnuté spoločnostiam HP, NEC a Lenovo nemožno považovať za zľavy za exkluzivitu, lebo podmienka sa nevzťahovala na „všetky alebo značnú časť“, v zmysle rozsudku Hoffmann-La Roche, už citovaného v bode 71 vyššie (bod 89), potrieb týchto OEM týkajúcich sa CPU x86.
- 128 Túto argumentáciu treba zamietnuť.
- 129 Pokiaľ ide o zľavy poskytnuté spoločnosti HP, treba zdôrazniť, že predmetné správanie nie je spojené s podmienkou, podľa ktorej HP musela nakupovať minimálne 28 % svojich celkových potrieb CPU x86 od spoločnosti Intel, ale s podmienkou, podľa ktorej HP musela na určenom segmente trhu nakupovať 95 % svojich celkových potrieb CPU x86 od spoločnosti Intel. Podmienka, podľa ktorej HP musela na určenom segmente trhu nakupovať 95 % svojich potrieb od podniku v dominantnom postavení, nie je totožná ani porovnateľná s hypotetickou podmienkou, podľa ktorej HP musela nakupovať 28 % svojich potrieb vo všetkých segmentoch od tohto podniku.
- 130 Sloboda spoločnosti HP nakupovať svoje potreby CPU x86 pre stolové počítače určené pre podnikový sektor od spoločnosti AMD mohla byť obmedzená z dôvodu zliav za exkluzivitu poskytnutých spoločnosťou Intel. Pokiaľ by sa totiž HP rozhodla nakupovať viac ako 5 % svojich potrieb CPU x86 pre stolové počítače určené pre podnikový sektor od spoločnosti AMD, a teda nedodržať podmienku takmer výhradného zásobovania, riskovala by stratu zľavy za exkluzivitu, a to nielen na položky nakupované od spoločnosti AMD. Aby tak AMD mohla dodávať viac ako 5 % CPU x86, ktoré HP potrebovala pre stolové počítače určené pre podnikový segment, musela by nielen predložiť lákavejšiu ponuku na CPU x86 v spornom podiele dopytu spoločnosti HP, ale tiež ponúknuť spoločnosti HP kompenzáciu za stratu zľavy za exkluzivitu. Presne takýto je protisúťažný mechanizmus zliav za exkluzivitu.
- 131 Tento mechanizmus nebol neutralizovaný skutočnosťou, že AMD mohla spoločnosti HP dodávať potrebné CPU x86 pre všetky počítače určené pre jednotlivcov a pre prenosné počítače určené pre podnikový sektor. Skutočnosť, že slobodná voľba spoločnosti HP nebola v týchto segmentoch trhu obmedzená, totiž nespochybňuje skutočnosť, že slobodná voľba spoločnosti HP mohla byť obmedzená v segmente stolových počítačov určených pre podnikový sektor.

- 132 V tomto kontexte treba pripomenúť, že konkurenti podniku v dominantnom postavení musia mať možnosť pôsobiť v normálnej súťaži na celom trhu a nie iba na jeho časti (rozsudok Súdneho dvora Tomra, už citovaný v bode 73 vyššie, bod 42). Podnik v dominantnom postavení preto nemôže odôvodniť poskytnutie zliav za exkluzivitu niektorým zákazníkom skutočnosťou, že jeho konkurenti majú možnosť zásobovať ostatných zákazníkov (pozri bod 117 vyššie). Rovnako tak podnik v dominantnom postavení nemôže odôvodniť poskytnutie zliav podmienených takmer výhradným zásobovaním sa zákazníka na určenom segmente trhu skutočnosťou, že tento zákazník si zachováva možnosť nakupovať svoje potreby v ostatných segmentoch od konkurentov.
- 133 V tomto kontexte nie je relevantná okolnosť, ktorú ACT uviedla na pojednávaní, že Komisia v rámci definovania dotknutého trhu s výrobkami nerozlišovala medzi CPU používanými v počítačoch určených pre podniky a v počítačoch určených pre jednotlivcov, ako to vyplýva z odôvodnenia 831 bodu 2 napadnutého rozhodnutia. Protisúťažný mechanizmus zliav za exkluzivitu uplatňovaných v prejednávanej veci totiž funguje nezávisle od toho, či CPU používané v počítačoch určených pre podniky a v počítačoch určených pre jednotlivcov sú navzájom zameniteľné alebo nie. HP preto musela používať CPU spoločnosti Intel (ďalej len „CPU Intel“) v 95 % vyrobených stolových počítačoch s CPU x86, ktoré boli určené pre podnikový sektor. Otázka, či sú tieto CPU odlišné od CPU x86 používaných v počítačoch určených pre jednotlivcov, nie je v tomto kontexte relevantná, lebo aj keby boli zameniteľné, HP by nemohla používať CPU od konkurentov vo viac ako 5 % svojich stolových počítačov určených pre podnikový sektor bez toho, aby porušila podmienku zľavy za exkluzivitu.
- 134 Z toho vyplýva, že zľavy poskytnuté spoločnosti HP treba považovať za zľavy za exkluzivitu, aj keď sa podmienka takmer výhradného zásobovania týkala len jedného segmentu potrieb spoločnosti HP.
- 135 Pokiaľ ide o zľavy poskytnuté spoločnosti NEC, treba uviesť, že 80 % podiel, na ktorý sa vzťahovala podmienka výhradnosti, je dostatočne veľký na to, aby predstavoval „značnú časť“ jej potrieb v zmysle rozsudku Hoffmann-La Roche, už citovaného v bode 71 vyššie (bod 89). V tomto kontexte treba uviesť, že v tomto rozsudku dotknuté správanie zahŕňalo povinnosti nákupu týkajúce sa okrem iného aj 80 % alebo 75 % potrieb zákazníka (rozsudok Hoffmann-La Roche, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 83).
- 136 Pokiaľ ide o okolnosť, že podmienka výhradnosti sa týkala len stolových počítačov a prenosných počítačov s výnimkou serverov, táto okolnosť je nepodstatná. V tejto súvislosti sa uplatňujú *mutatis mutandis* úvahy uvedené v bodoch 130 až 132 vyššie.
- 137 Pokiaľ ide o zľavy poskytnuté spoločnosti Lenovo, skutočnosť, že podmienka exkluzivity sa týkala len prenosných počítačov, je z rovnakých dôvodov nepodstatná.

2.8) O tvrdení založenom na kúpnej sile zákazníkov

- 138 Žalobca tvrdí, že kúpna sila zákazníkov vylučuje zneužitie. V prejednávanej veci zákazníci využili svoju kúpnu silu ako páku na získanie vyšších zliav.
- 139 Toto tvrdenie treba zamietnuť. Ak by sa aj preukázalo, že zľavy poskytnuté žalobcom boli odpoveďou na dopyt a kúpnu silu zákazníkov, táto okolnosť neodôvodňuje uloženie podmienky výhradného zásobovania týmto zákazníkom (pozri v tomto zmysle rozsudky Hoffmann-La Roche, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 89; Všeobecného súdu BPB Industries a British Gypsum, už citovaný v bode 90 vyššie, bod 68, a z 25. júna 2010, Imperial Chemical Industries/Komisia, T-66/01, Zb. s. II-2631, bod 305). Ako Súdny dvor uviedol v rozsudku Hoffmann-La Roche, už citovanom v bode 71 vyššie (bod 120), okolnosť, že samotný zmluvný partner podniku v dominantnom postavení je silným podnikom a zmluva zjavne nie je výsledkom nátlaku na partnera zo strany podniku v dominantnom postavení, nevylučuje existenciu zneužitia dominantného postavenia, lebo toto zneužitie spočíva v dodatočnom narušení štruktúry hospodárskej súťaže na trhu z dôvodu výhradného zásobovania,

pričom stupeň hospodárskej súťaže na tomto trhu je v dôsledku prítomnosti podniku v dominantnom postavení už aj tak oslabený. Okrem toho, kúpna sila OEM nemá vplyv na skutočnosť, že OEM boli od žalobcu ako nevyhnutného obchodného partnera na trhu s CPU x86 závislí.

2.9) O argumentácii týkajúcej sa testu AEC

- 140 Žalobca tvrdí, že test AEC (pozri bod 30 vyššie) je dôležitým faktorom v rámci preukázania potenciálneho vylučujúceho účinku predmetných zliav. Test AEC je jediným dôkazom, ktorý Komisia predložila v napadnutom rozhodnutí na preukázanie toho, že zľavy spoločnosti Intel mohli mať protisúťažný účinok uzavretia trhu. Komisia však namieta, že test AEC je súčasťou právnej analýzy napadnutého rozhodnutia. Podľa žalobcu z toho vyplýva, že právne posúdenie vykonané Komisiou v napadnutom rozhodnutí nepreukázalo schopnosť dotknutých zliav vylúčiť konkurentov z trhu. Okrem toho, podľa žalobcu sa Komisia pri uplatnení tohto testu dopustila mnohých pochybení. Podľa žalobcu správne uplatnenie testu AEC preukazuje, že zľavy poskytované spoločnosťou Intel nemali schopnosť vylúčiť konkurentov z trhu.
- 141 Na úvod treba uviesť, že test AEC vykonaný v napadnutom rozhodnutí vychádza z okolnosti uvedenej v bode 93 vyššie, podľa ktorej rovnako efektívny konkurent, ktorý sa snaží získať sporný podiel objednávok doteraz uspokojovaných podnikom v dominantnom postavení, ktorý je nevyhnutným obchodným partnerom, musí zákazníkovi ponúknuť kompenzáciu za zľavu za exkluzivitu, ktorú by zákazník stratil, keby nakupoval menej ako stanovuje podmienka o výhradnom alebo takmer výhradnom zásobovaní. Cieľom testu AEC je určiť, či konkurent rovnako efektívny ako podnik v dominantnom postavení, ktorý má rovnaké náklady ako tento podnik, môže v takom prípade pokryť svoje náklady.
- 142 Pokiaľ ide o relevantnosť testu AEC v súvislosti so zľavami za exkluzivitu, treba uviesť nasledujúce skutočnosti.
- 143 Po prvé treba pripomenúť, že na konštatovanie nezákonnosti zľavy za exkluzivitu nie je potrebné preskúmanie okolností prejednávanej veci (pozri body 80 až 93 vyššie). Komisia preto nie je povinná preukázať vylučujúcu schopnosť zliav za exkluzivitu v každom jednotlivom prípade.
- 144 Z judikatúry vyplýva, že aj v prípade zliav patriacich do tretej kategórie, u ktorých je potrebné preskúmanie okolností prejednávanej veci, nie je nevyhnutné vykonať test AEC. V rozsudku Michelin I, už citovanom v bode 74 vyššie (body 81 až 86), sa tak Súdny dvor opieral o predmetný mechanizmus vernostných zliav bez toho, aby prostredníctvom kvantitatívneho testu požadoval dôkaz o tom, že konkurenti boli nútení predávať so stratou, aby mohli kompenzovať zľavy patriace do tretej kategórie, ktoré poskytoval podnik v dominantnom postavení.
- 145 Okrem toho, z rozsudku Súdneho dvora Tomra, už citovaného v bode 73 vyššie (body 73 a 74), vyplýva, že na účely konštatovania protisúťažných účinkov nie je potrebné, aby systém zliav nútil rovnako efektívneho konkurenta fakturovať „záporné“ ceny, to znamená ceny nižšie ako je reálna cena. Na účely preukázania potenciálneho protisúťažného účinku stačí preukázať existenciu mechanizmu vernostných zliav (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora Tomra, už citovaný v bode 73 vyššie, bod 79).
- 146 Z toho vyplýva, že aj pokiaľ by na účely preukázania potenciálnych protisúťažných účinkov zliav za exkluzivitu bolo potrebné posúdenie okolností prejednávanej veci, nie je potrebné preukázať takéto účinky prostredníctvom testu AEC.
- 147 Navyše tvrdenie žalobcu, že test AEC je jediným dôkazom, ktorý Komisia predložila v napadnutom rozhodnutí na účely preukázania vylučujúcej schopnosti dotknutých zliav, nemá skutkový základ (pozri body 173 až 175 ďalej).

- 148 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Komisia prostredníctvom správne vykonaného testu AEC preukázala, že dotknuté zľavy nemali schopnosť vylúčiť konkurentov z trhu, treba uviesť nasledujúce skutočnosti.
- 149 Predovšetkým je potrebné pripomenúť, že účinok uzavretia trhu nevzniká len vtedy, ak je konkurentom znemožnený prístup na trh. Stačí totiž, aby bol tento prístup sťažený (pozri bod 88 vyššie).
- 150 Treba však konštatovať, že test AEC umožňuje len overiť hypotézu, že prístup na trh bol znemožnený, a nie vylúčiť možnosť, že prístup na uvedený trh bol sťažený. Záporný výsledok samozrejme znamená, že pre rovnako efektívneho konkurenta je ekonomicky nemožné zabezpečiť si sporný podiel dopytu zákazníka. Aby totiž uvedený konkurent ponúkol zákazníkovi kompenzáciu za stratu zľavy za exkluzivitu, bol by nútený predávať svoje výrobky za cenu, ktorá by mu neumožňovala pokryť ani náklady. Kladný výsledok však znamená len to, že rovnako efektívny konkurent môže pokryť svoje náklady (v prípade testu AEC, aký je vykonaný v napadnutom rozhodnutí a ktorý navrhuje žalobca, len priemerné náklady, ktorým bolo možné predísť). Neznamená to však, že tu neexistuje účinok uzavretia trhu. Mechanizmus vernostných zliav, ako je opísaný v bode 93 vyššie, má totiž stále schopnosť sťažiť vstup konkurentov dominantného podniku na trh, hoci tento vstup nie je ekonomicky nemožný (v súvislosti s týmto rozlíšením pozri bod 54 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Mazák k rozsudku Súdneho dvora Tomra, už citované v bode 97 vyššie).
- 151 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že nie je potrebné preskúmať, či Komisia vykonala test AEC v súlade s príslušnými pravidlami a nie je potrebné ani preskúmať, či boli alternatívne výpočty predložené žalobcom vykonané správne. Ani kladný výsledok testu AEC totiž nemôže vylúčiť potenciálny účinok uzavretia trhu, ktorý je vlastný mechanizmu opísanému v bode 93 vyššie.
- 152 Tento záver nie je spochybnený rozsudkom TeliaSonera, už citovaným v bode 88 vyššie, rozsudkom Súdneho dvora Deutsche Telekom, už citovaným v bode 98 vyššie, a rozsudkom Post Danmark, už citovaným v bode 94 vyššie. Žalobca sa domnieva, že z týchto rozsudkov vyplýva, že kľúčovým kritériom je, či by konkurent rovnako efektívny ako podnik v dominantnom postavení mohol pokračovať v súťažení s uvedeným podnikom. Treba však pripomenúť, že tieto veci sa týkali postupov tarifných nožníc (TeliaSonera a Deutsche Telekom) alebo nízkych cien (Post Danmark). Povinnosť vykonať analýzy cien a nákladov, vyplývajúca z týchto rozsudkov, je založená na skutočnosti, že nie je možné posúdiť zneužívajúcu povahu ceny bez jej porovnania s inými cenami a nákladmi. Cena sama osebe nemôže byť protiprávna. V prípade zľavy za exkluzivitu sa jej zneužívajúca povaha naopak zakladá skôr na podmienke výhradného alebo takmer výhradného zásobovania než na výške zľavy.
- 153 Okrem toho, z rozsudku Súdneho dvora Tomra, už citovaného v bode 73 vyššie (body 73, 74 a 80), ktorý bol vydaný po rozsudkoch citovaných v predchádzajúcom bode, vyplýva, že nie je nevyhnutné preskúmať, či systém zliav núti rovnako efektívneho konkurenta fakturovať záporné ceny, a to ani v prípade zliav patriacich do tretej kategórie. O to viac to nie je potrebné v prípade zliav za exkluzivitu.
- 154 Tento záver nie je spochybnený ani oznámením Komisie nazvaným „Usmernenie o prioritách Komisie v oblasti presadzovania práva pri uplatňovaní článku 82 [ES] na prípady zneužívania dominantného postavenia podnikov na vylúčenie konkurentov z trhu“ (Ú. v. EÚ C 45, 2009, s. 7, ďalej len „usmernenie k článku 82“).
- 155 Podľa ods. 2 usmernenia k článku 82 „v tomto dokumente sa stanovujú priority v oblasti presadzovania práva, ktorými sa bude riadiť činnosť Komisie pri uplatňovaní článku 82 [ES]“. Ako Komisia uviedla v odôvodnení 916 napadnutého rozhodnutia, keďže cieľom usmernenia k článku 82 je stanoviť priority vo výbere prípadov, na ktoré sa Komisia sústreďí v budúcnosti, nemá sa uplatniť na konanie, ktoré Komisia začala pred jeho uverejnením. Keďže rozhodnutie Komisie o začatí konania je z 26. júla 2007, Komisia nie je v nijakom prípade povinná riadiť sa v prejednávanej veci usmernením k článku 82.

- 156 Skutočnosť, že usmernenie k článku 82 bolo uverejnené pred prijatím napadnutého rozhodnutia, neznamená, že toto usmernenie bolo uplatniteľné. Skutočnosť, že Komisia poskytuje informácie o prioritách, ktorými sa bude riadiť jej činnosť v budúcnosti, jej totiž nemôže ukladať povinnosť prehodnotiť, či sa má prioritne zaoberať vecou, ktorú sa už rozhodla riešiť ako prioritu, a ktorej posúdenie je navyše už v pokročilom štádiu.
- 157 Nie je preto potrebné preskúmať, či je napadnuté rozhodnutie v súlade s usmernením k článku 82.
- 158 Samotná skutočnosť, že Komisia v odôvodnení 916 napadnutého rozhodnutia uviedla, že sa však domnieva, že uvedené rozhodnutie je v súlade s usmernením k článku 82, nemôže spochybníť chýbajúcu relevantnosť usmernenia k článku 82 v prejednávanej veci. Ide totiž zjavne o úvahu, ktorú Komisia uviedla pre úplnosť po tom, čo vysvetlila, že usmernenie k článku 82 nie je v prejednávanej veci uplatniteľné.
- 159 Pokiaľ ide o okolnosť uvedenú žalobcom, podľa ktorej člen Komisie v tom čase zodpovedný za hospodársku súťaž vo svojom prejave zo 17. júla 2009 uviedol, že vo veci Intel Komisia uplatnila test AEC podľa metodiky definovanej v usmernení k článku 82, treba uviesť, že z napadnutého rozhodnutia, ktoré bolo prijaté kolégiom komisárov, jasne vyplýva, že Komisia sa domnievala, že usmernenie k článku 82 nie je uplatniteľné a test AEC nie je na preukázanie nezákonnosti dotknutých postupov potrebný. Komisia teda vykonala test AEC len pre úplnosť a uviedla, že napadnuté rozhodnutie je v súlade s usmernením k článku 82. Skutočnosť, že člen Komisie zodpovedný za hospodársku súťaž vystúpil po prijatí napadnutého rozhodnutia s prejavom, v ktorom uviedol, že Komisia vykonala test AEC vo veci Intel, bez toho, aby spresnil, že tento test bol vykonaný len pre úplnosť, nemôže zmeniť spôsob, aký sa má napadnuté rozhodnutie vykladať.
- 160 Žalobca v odpovedi na otázku položenú na pojednávaní uviedol, že jeho odôvodnenie týkajúce sa relevantnosti testu AEC, ktorý mal podľa neho zohrávať významnú úlohu počas správneho konania, treba chápať v tom zmysle, že sa zakladá aj na zásade legitímnej dôvery.
- 161 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa právo domáhať sa ochrany legitímnej dôvery, ktorá predstavuje jednu zo základných zásad Únie, vzťahuje na každého jednotlivca, ktorý sa nachádza v situácii, z ktorej vyplýva, že administratíva Únie tým, že mu poskytla presné uistenia, vytvorila v jeho vedomí dôvodné nádeje. Takéto záruky predstavujú bez ohľadu na formu, v akej sú oznámené, presné, nepodmienečné a zhodné informácie, ktoré pochádzajú z oprávnených a dôveryhodných zdrojov. Naopak, nikto nemôže poukazovať na porušenie tejto zásady, pokiaľ neexistujú presné uistenia, ktoré mu mal poskytnúť správny orgán (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. marca 2003, Innova Privat-Akademie/Komisia, T-273/01, Zb. s. II-1093, bod 26 a tam citovanú judikatúru).
- 162 V prejednávanej veci žalobca nepreukázal existenciu presného uistenia poskytnutého počas správneho konania, podľa ktorého je test AEC pre Komisiu podstatný na účely preukázania porušenia článku 82 ES. Naopak, ako Komisia správne zdôraznila na pojednávaní, z bodu II 1 druhého odseku záverečnej správy úradníka povereného vypočítaním v tejto veci (Ú. v. EÚ C 227, 2009, s. 7) vyplýva, že „počas vypočítania Komisia spoločnosti Intel spresnila a spoločnosť Intel pochopila, že ekonomické posúdenie nie je nevyhnutnou podmienkou konštatovania zneužitia“.
- 163 Žalobca na pojednávaní ďalej spresnil, že úplne chápe vyjadrenia úradníka povereného vypočítaním. Uviedol, že z bodu 340 oznámenia o výhradách z roku 2007 však vyplýva, že v prípade potreby dôkazu o schopnosti uzavretia trhu sa Komisia na účely preukázania tejto schopnosti opiera len o test AEC.
- 164 Treba však pripomenúť, že samotnú okolnosť, že Komisia v bode 340 oznámenia o výhradách z roku 2007 uviedla, že preukáže vylučujúci účinok dotknutých zliav, keďže rovnako efektívnemu konkurentovi bránili ponúknuť OEM kompenzáciu za potenciálnu stratu zľavy, nemožno považovať za presné uistenie o tom, že Komisia nebude na preukázanie schopnosti uzavretia trhu vychádzať

z nijakého iného základu. Okrem toho, z bodov 260 a 329 dodatočného oznámenia o výhradách z roku 2008 vyplýva, že Komisia vo svojej analýze nevychádzala výlučne z testu AEC, ale aj z iných kvalitatívnych a kvantitatívnych dôkazov.

- 165 Komisia teda postupom prijatým v napadnutom rozhodnutí neporušila zásadu legitímnej dôvery.
- 166 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že tvrdenia predložené žalobcom nemôžu tak spochybníť záver, že nie je potrebné preskúmať, či Komisia vykonala test AEC v súlade s príslušnými pravidlami alebo detailne preskúmať tvrdenia žalobcu týkajúce sa pochybení, ktorých sa Komisia dopustila pri jeho vykonaní, ako ani záver, že už nie je potrebné preskúmať alternatívne výpočty uvedené žalobcom (pozri bod 151 vyššie).

b) O platbách poskytnutých spoločnosti MSH

- 167 Komisia v odôvodnení 1000 napadnutého rozhodnutia v podstate konštatuje, že účinok platieb poskytnutých spoločnosti MSH pod podmienkou, že bude predávať výhradne výrobky žalobcu, je rovnaký ako účinok zľavy za exkluzivitu a tieto platby tak spĺňali podmienky stanovené judikatúrou na účely ich kvalifikovania ako zneužitia.
- 168 Na pojednávaní žalobca v podstate tvrdil, že Komisia nesprávne uplatnila rovnaký test na právnu kvalifikáciu zliav za exkluzivitu poskytnutých OEM a na kvalifikáciu platieb poskytnutých spoločnosti MSH. Žalobca najmä uviedol, že MSH je na rozdiel od OEM aktérom prítomným na maloobchodnom trhu. Judikatúra vyžaduje na účely preskúmania toho, či je konkurenčnému výrobcovi odopretý prístup na trh, analýzu kumulatívnych účinkov siete výhradných vzťahov. Počas dotknutého obdobia však MSH mala len veľmi malý podiel na relevantnom svetovom trhu, a to približne 1 %.
- 169 Treba konštatovať, že tvrdenie žalobcu potvrdzuje, že Komisia mala na účely preukázania toho, že postupy žalobcu voči spoločnosti MSH mali schopnosť obmedziť hospodársku súťaž, vykonať analýzu okolností prejednávanej veci. S týmto tvrdením však nemožno súhlasiť. Ako totiž Komisia správne poznamenala na pojednávaní, protisúťažný mechanizmus postupov žalobcu voči spoločnosti MSH bol rovnaký, s tým jediným rozdielom, že cieľom platby za exkluzivitu poskytnutej spoločnosti MSH nebolo zabrániť zásobovaniu priameho klienta žalobcu konkurentom, ktorý sa nachádza nižšie v dodávateľskom reťazci. OEM totiž zabudovávajú CPU do počítačov, ktoré sa ďalej predávajú spotrebiteľom prostredníctvom maloobchodných predajcov, akým je MSH. Žalobca tak podnecovaním maloobchodného predajcu k tomu, aby predával výlučne počítače vybavené CPU od spoločnosti Intel, odoprel OEM distribučný kanál počítačov vybavených CPU od konkurenčných podnikov. Žalobca tak tým, že spoločnosti MSH odoprel slobodnú voľbu týkajúcu sa jej predaja, obmedzil slobodnú voľbu OEM týkajúcu sa ich distribučných kanálov. Vzhľadom na to, že toto obmedzenie mohlo mať dôsledky pre dopyt OEM po CPU spoločnosti AMD, podnecovanie spoločnosti MSH k výhradnému predaju smerovalo k sťaženiu prístupu spoločnosti AMD na trhy s CPU x86. V oboch situáciách žalobca využil svoju hospodársku silu v nespornom podiele dopytu ako páku na zabezpečenie si aj sporného podielu dopytu, čím spoločnosti AMD sťažila prístup na trh (pozri bod 93 vyššie).
- 170 Hoci je pravda, že Súdny dvor v rámci článku 81 ES rozhodol, že v normálnej situácii konkurenčného trhu treba posúdiť vzťahy založené na exkluzivite medzi dodávateľom a maloobchodným predajcom v ich špecifickom kontexte, čo zahŕňa najmä analýzu kumulatívneho účinku siete takýchto vzťahov, treba konštatovať, že tieto úvahy nemožno pripustiť v rámci vykonania článku 82 ES, ktorý sa týka trhov, na ktorých je už hospodárska súťaž obmedzená práve z dôvodu dominantného postavenia jedného zo subjektov (pozri bod 89 vyššie).
- 171 Preto aj pokiaľ ide o platby poskytnuté spoločnosti MSH, Komisia nebola povinná preskúmať okolnosti prejednávanej veci, ale musela len preukázať, že žalobca poskytol finančný podnet pod podmienkou exkluzivity.

c) Analýza schopnosti zliav obmedziť hospodársku súťaž podľa okolností prejednávanej veci

- 172 Pokiaľ ide o to, či Komisia v napadnutom rozhodnutí preukázala po analýze okolností prejednávanej veci schopnosť zliav a platieb za exkluzivitu, poskytnutých spoločnostiam Dell, HP, NEC, Lenovo a MSH, obmedziť hospodársku súťaž, treba pre úplnosť uviesť nasledujúce skutočnosti.
- 173 Na úvod treba pripomenúť, že Komisia sa v odôvodnení 924 napadnutého rozhodnutia domnievala, že zľavy a platby za exkluzivitu poskytnuté spoločnostiam Dell, HP, NEC, Lenovo a MSH boli súčasťou celkovej dlhodobej stratégie zameranej na vylúčenie konkurentov z trhu. V odôvodnení 925 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že v bodoch VII.4.2.3 až VII.4.2.6 tohto rozhodnutia preukázala, že postupy spoločnosti Intel okrem toho, že spĺňali podmienky definované judikatúrou, mohli mať alebo pravdepodobne mali účinok na uzavretie trhu. Hoci to nie je nevyhnutné na preukázanie porušenia článku 82 ES, jednou z možností preukázania toho, že postupy spoločnosti Intel mohli viesť alebo pravdepodobne viedli k vylúčeniu konkurentov z trhu, je vykonať analýzu rovnako efektívneho konkurenta (pozri bod VII.4.2.3 napadnutého rozhodnutia). Vychádzajúc z výsledkov tejto analýzy a z kvalitatívnych a kvantitatívnych dôkazov (pozri body VII.4.2.4 a VII.4.2.5 napadnutého rozhodnutia), ako aj z neexistencie objektívneho odôvodnenia a prínosov efektívnosti (pozri bod VII.4.2.6 napadnutého rozhodnutia), Komisia v odôvodnení 925 napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že podmienené zľavy poskytované spoločnosťou Intel spoločnostiam Dell, HP, NEC a Lenovo, a platby spoločnosti Intel poskytované spoločnosti MSH boli zneužívajúcim konaním hodným osobitnej pozornosti Komisie.
- 174 Okrem toho treba pripomenúť, že ostatné časti napadnutého rozhodnutia, najmä časti týkajúce sa prezentácie dotknutých výrobkov a správania dotknutého v tomto rozhodnutí v bodoch V. a VI. tohto rozhodnutia, časti týkajúce sa definície trhu v bodoch VII.1 a VII.2 tohto rozhodnutia a dominantného postavenia žalobcu v bode VII.3 tohto rozhodnutia, ako aj časti týkajúce sa právnej kvalifikácie platieb za exkluzivitu v bode VII.4.2.2 tohto rozhodnutia, treba považovať za základ pre záver Komisie, podľa ktorého dotknuté platby mali schopnosť obmedziť hospodársku súťaž.
- 175 V rozpore s tvrdením žalobcu preto test AEC nie je jediným dôkazom uvedeným v napadnutom rozhodnutí na účely preukázania schopnosti platieb za exkluzivitu obmedziť hospodársku súťaž (pozri bod 147 vyššie).
- 176 Pokiaľ ide o posúdenie schopnosti zliav a platieb za exkluzivitu dotknutých v tejto veci obmedziť hospodársku súťaž, treba poznamenať, že Komisia musí v rámci analýzy okolností prejednávanej veci preskúmať, najmä s ohľadom na kritériá a podmienky poskytovania platieb za exkluzivitu, či je cieľom zliav a platieb prostredníctvom výhody nezakladajúcej sa na žiadnom ekonomickom plnení, ktoré by ju odôvodňovalo, zbaviť kupujúceho možnosti výberu zdrojov svojho zásobovania, alebo mu túto možnosť obmedziť, brániť konkurentom vo vstupe na trh alebo posilniť dominantné postavenie skreslením hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora Tomra, už citovaný v bode 73 vyššie, bod 71).
- 177 Treba spresniť, že ani v rámci analýzy okolností prejednávanej veci nie je Komisia povinná preukázať existenciu konkrétneho účinku. Stačí, ak Komisia preukáže schopnosť predmetného správania obmedziť hospodársku súťaž (pozri bod 103 vyššie).
- 178 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že aj v prípade, ak sa má zato, že poskytnutie zľavy alebo platby za exkluzivitu podnikom v dominantnom postavení samo osebe nemá schopnosť obmedziť hospodársku súťaž, faktom zostáva, že poskytnutie takéhoto finančného podnetu nevyhnutným obchodným partnerom, akým je žalobca, je prinajmenšom nepriamym dôkazom jeho schopnosti obmedziť hospodársku súťaž. Ak je totiž zľava za exkluzivitu poskytnutá nevyhnutným obchodným partnerom, umožňuje mu využiť jeho hospodársku silu v nespornom podiele dopytu ako páku na zaistenie si aj sporného podielu, čím konkurentovi sťažuje prístup na trh (pozri body 91 a 92 vyššie).

- 179 Táto schopnosť sťažiť konkurentovi prístup na trh, ktorá je vlastná zľavám a platbám za exkluzivitu, je v prejednávanej veci potvrdená zisteniami uvedenými v odôvodnení 893 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorých zľavy boli pre OEM významným faktorom z dôvodu silnej konkurencie na trhu OEM a ich nízkych prevádzkových marží. Žalobca nespochybňuje tieto osobitné charakteristické vlastnosti trhu, na ktorom OEM pôsobia. Osobitný význam zliav pre ich príjemcov posilňuje ich navádzanie k dodržiavaniu podmienok výhradného alebo takmer výhradného zásobovania a prispieva tak k schopnosti zliav obmedzovať hospodársku súťaž.
- 180 Navyše dôkaz, že finančný podnet bol skutočne zohľadnený v rozhodnutí príjemcov tohto podnetu zásobovať sa v celom alebo takmer celom rozsahu svojich potrieb od podniku v dominantnom postavení alebo nepredávať konkurenčné výrobky, je skutočnosťou potvrdzujúcou schopnosť tohto finančného podnetu obmedziť hospodársku súťaž. V tejto veci Komisia preukázala, že zľavy a platby za exkluzivitu poskytované žalobcom boli prinajmenšom faktorom, ktorý spoločnosti Dell, HP, NEC a Lenovo zohľadnili vo svojom rozhodnutí zásobovať sa v celom alebo takmer celom rozsahu svojich potrieb od žalobcu, a ktorý MSH zohľadnila vo svojom rozhodnutí nepredávať konkurenčné výrobky (pozri body 592 až 599, 882 až 890, 1027 až 1030, 1215 až 1220 a 1513 až 1521 ďalej).
- 181 Okrem toho schopnosť zliav a platieb za exkluzivitu, ktoré boli poskytnuté štyrom OEM a spoločnosti MSH, obmedziť hospodársku súťaž je v prípade prejednávanej veci potvrdená zisteniami uvedenými v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorých žalobca uskutočňoval dva druhy zneužitia, a to jednak zľavy a platby za exkluzivitu a jednak čisté obmedzenia. Ako Komisia správne konštatovala v odôvodneniach 917, 1681 v spojení s poznámkou pod čiarou č. 1999 (č. 1990 vo verejnej verzii), a 1747 napadnutého rozhodnutia, tieto dva druhy konania sa navzájom dopĺňajú a posilňujú.
- 182 Okrem toho treba uviesť, že skutočnosť, že podnik v dominantnom postavení sa snaží zaviazat' si významných zákazníkov, je tiež nepriamym dôkazom, ktorý možno zohľadniť pri posudzovaní protisúťažnej povahy jeho konania (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora Tomra, už citovaný v bode 73 vyššie, bod 75). Treba poznamenať, že podľa napadnutého rozhodnutia sa najmä spoločnosti Dell a HP líšia od ostatných OEM vyššími podielmi na trhu, pevným postavením v ziskovejšom segmente trhu a schopnosťou uvádzať nový CPU x86 na trh. Komisia v odôvodnení 1597 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že zameranie sa na tieto podniky, ktoré mali osobitný strategický význam pre prístup na trh, malo vplyv na celkový trh významnejší vplyv než zodpovedajúci len ich kumulovaným podielom na trhu, čo žalobca nespochybnil. Komisia preto mohla správne dospieť k záveru, že zľavy za exkluzivitu sa týkali významných OEM.
- 183 Pokiaľ ide o MSH, v bodoch 1507 až 1511 ďalej bude podrobnejšie preukázané, že tento podnik mal osobitný strategický význam, pokiaľ ide o distribúciu počítačov vybavených CPU x86 určených spotrebiteľom v Európe.
- 184 Napokon treba konštatovať, že skutočnosť, že postupy dotknuté v napadnutom rozhodnutí sú súčasťou celkovej stratégie zameranej na zabránenie prístupu spoločnosti AMD k najvýznamnejším predajným kanálom, je tiež okolnosťou potvrdzujúcou schopnosť zliav a platieb za exkluzivitu obmedziť hospodársku súťaž (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora Tomra, už citovaný v bode 73 vyššie, body 19 a 20). V bodoch 1523 až 1552 ďalej bude detailnejšie preukázané, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala existenciu takejto celkovej stratégie.
- 185 Po prvé žalobca sa snaží vyvrátiť schopnosť svojich postupov obmedziť hospodársku súťaž, pričom tvrdí, že počas referenčného obdobia AMD dosiahla najväčší obchodný úspech vo svojej histórii, zaznamenala jedinečné tempo rastu u OEM považovaných za cieľ zneužívajúceho konania, musela riešiť obmedzenia výrobných kapacít, ktoré jej bránili uspokojovať dopyt po CPU a zvýšila svoje investície v oblasti výskumu a vývoja. Okrem toho cena CPU upravená na základe kvality klesla počas obdobia dotknutého v napadnutom rozhodnutí každoročne o 36,1 %.

- 186 Tieto tvrdenia nemožno prijať. Ak podnik v dominantnom postavení naozaj uplatňuje postupy, ktoré majú schopnosť obmedziť hospodársku súťaž, skutočnosť, že táto schopnosť nemá konkrétne účinky, nestačí na vylúčenie uplatnenia článku 82 ES (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. decembra 2003, *British Airways/Komisia*, T-219/99, Zb. s. II-5917, bod 297, ďalej len „rozsudok Všeobecného súdu *British Airways*“). Skutočnosť, že AMD zaznamenala v období dotknutom v napadnutom rozhodnutí veľký obchodný úspech a následne čelila kapacitným obmedzeniam, by však mohla nanajvýš preukázať, že postupy žalobcu nemali konkrétne účinky. Nemôže to však stačiť na vyvrátenie schopnosti postupov uskutočňovaných žalobcom obmedziť hospodársku súťaž. Navyše ani rast trhových podielov spoločnosti AMD a jej investícií v oblasti výskumu a vývoja, ani pokles cien CPU x86 v období dotknutom v napadnutom rozhodnutí neznamenaajú, že postupy žalobcu nemali nijaký účinok. Pri neexistencii týchto postupov sa možno oprávnene domnievať, že zvýšenie trhových podielov konkurenta a rast jeho investícií v oblasti výskumu a vývoja, ako aj pokles cien CPU x86 mohli byť väčšie (pozri v tomto zmysle rozsudok *Michelin II*, už citovaný v bode 75 vyššie, bod 245, a rozsudok Všeobecného súdu *British Airways*, už citovaný, bod 298). Preto nie je potrebné rozhodnúť o tvrdeniach Komisie, podľa ktorých sú tvrdenia žalobcu týkajúce sa zvýšenia trhových podielov spoločnosti AMD a pokles cien CPU x86 zo skutkového hľadiska nesprávne.
- 187 Po druhé žalobca nemôže vyvodiť nijaké tvrdenie zo skutočnosti, že postupy dotknuté v napadnutom rozhodnutí sa týkali len malej časti celkového trhu s CPU x86, a to od 0,3 do 2 % ročne. Okrem tvrdení uvedených v bodoch 116 až 124 vyššie treba konštatovať, že žalobca sa opiera o nesprávnu metódu výpočtu, aby dospel k záveru, že jeho postupy sa týkali len trhu s CPU x86 v rozsahu od 0,3 a 2 %. Tieto čísla boli totiž vypočítané len so zohľadnením sporného podielu (pozri bod 92 vyššie) dotknutých OEM a spoločnosti MSH a nezohľadnili celkový podiel na trhu, ktorý tieto spoločnosti mali.
- 188 Takáto metóda výpočtu má za následok umelé zníženie výsledku, lebo časť trhu blokovaná zľavou za exkluzivitu sa neobmedzuje na sporný podiel. Naopak, časť potrieb zákazníka, ktorá je viazaná zľavou za exkluzivitu, je v celom rozsahu blokovaná vo vzťahu ku konkurentom.
- 189 Z toho vyplýva, že na účely určenia časti trhu, ktorá je ovplyvnená správaním podniku v dominantnom postavení, nie je možné obmedziť sa len na zohľadnenie sporného podielu dopytu zákazníkov.
- 190 V prejednávanej veci mala Dell podiel 14,58 % v prvom štvrtroku 2003 a tento podiel stúpol na 16,34 % v štvrtom štvrtroku 2005, ako vyplýva z odôvodnenia 1580 napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na to, že podľa napadnutého rozhodnutia Intel poskytla spoločnosti Dell zľavy podmienené tým, že Dell sa bude u nej zásobovať v celom rozsahu svojich potrieb týkajúcich sa CPU x86, znamená to, že Intel v období rokov 2003 až 2005 blokovala od 14,58 do 16,34 % trhu len zľavami poskytnutými spoločnosti Dell.
- 191 Túto časť trhu treba považovať za značnú so zreteľom na skutočnosť, že konkurenti podniku v dominantnom postavení sú oprávnení pôsobiť v normálnej súťaži na celom trhu a nie iba na jeho časti.
- 192 Počas rokov 2006 a 2007 bola ovplyvnená časť trhu najmenšia, keďže správanie uvedené Komisiou v napadnutom rozhodnutí sa týkalo len spoločnosti MSH formou platieb za exkluzivitu a spoločnosti Lenovo formou čistých obmedzení v období od júna 2006 do decembra 2006 a zliav za exkluzivitu počas roka 2007.
- 193 V tejto súvislosti treba uviesť, že Komisia správne dospela k záveru o existencii jediného a nepretržitého porušenia, ako bude detailnejšie uvedené v bodoch 1561 až 1563 ďalej. V prípade jediného a nepretržitého porušenia nemožno vyžadovať, aby bola dotknutým správaním ovplyvnená značná časť trhu počas celej doby trvania. V tejto súvislosti stačí vykonať celkové posúdenie priemernej časti blokovaného trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu *Tomra*, už citovaný v bode 72 vyššie, bod 243).

- 194 V prejednávanej veci správa vypracovaná znalcom, ktorú žalobca predložil v prílohe k replike a ktorá je označená číslom C.1, v bode 48 uvádza, že časť celkového trhu dotknutá správaním uvedeným v napadnutom rozhodnutí bola v priemere okolo 14 % počas celej doby trvania porušenia zistenej Komisiou, ak výpočet nie je obmedzený len na sporný podiel dopytu dotknutých zákazníkov. Treba uviesť, že takúto časť treba považovať za značnú.
- 195 Ďalej pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že jeho zmluvy o dodávkach boli len krátkodobými zmluvami alebo ich bolo možné vypovedať v lehote 30 dní, treba konštatovať, že relevantným kritériom nie je dĺžka výpovednej lehoty zmluvy alebo určitá doba jednotlivých zmluv, ktorá je súčasťou série po sebe idúcich zmlúv, ale celková doba, počas ktorej žalobca uplatňuje zľavy a platby za exkluzivitu vo vzťahu k zákazníkovi (pozri body 112 a 113 vyššie). V prejednávanej veci táto doba trvala približne päť rokov v prípade spoločnosti MSH, približne tri roky v prípade spoločností Dell a NEC, viac ako dva roky v prípade spoločnosti HP a približne jeden rok v prípade spoločnosti Lenovo. Poskytovanie zliav a platieb za exkluzivitu počas takýchto období je vo všeobecnosti spôsobilé obmedziť hospodársku súťaž. O to viac to platí na trhu, akým je trh s CPU, ktorý je charakteristický silnou dynamikou a krátkymi životnými cyklami výrobkov.
- 196 Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu týkajúce sa neexistencie formálnych povinností, kúpnej sily OEM a relevantnosti testu AEC na posúdenie platieb za exkluzivitu, treba poukázať na body 106, 138 a 139, ako aj na body 140 až 166 vyššie.
- 197 Na základe predchádzajúcich úvah je preto možné dospieť k záveru, že Komisia v napadnutom rozhodnutí z právneho hľadiska dostatočne preukázala na základe analýzy okolností prejednávanej veci, že zľavy a platby za exkluzivitu, ktoré žalobca poskytoval spoločnostiam Dell, HP, NEC, Lenovo a MSH, boli spôsobilé obmedziť hospodársku súťaž.

3. O právnej kvalifikácii takzvaných „čistých obmedzení“

- 198 V napadnutom rozhodnutí Komisia kvalifikovala ako zneužívajúce tri konania, ktoré nazvala „čisté obmedzenia“. Podľa Komisie mali tieto konania spoločný znak, a to skutočnosť, že žalobca poskytol OEM platby, aby OEM oddialili, zrušili alebo nejakým spôsobom obmedzili uvedenie niektorých výrobkov vybavených CPU AMD na trh. Poskytnutie platieb podliehalo konkrétne týmto podmienkam:
- po prvé HP musela orientovať svoje stolové počítače vybavené procesorom CPU x86 spoločnosti AMD určené pre podnikový sektor viac na malé a stredné podniky (MSP) a na zákazníkov z vládneho, vzdelávacieho a zdravotníckeho sektora (ďalej len „VVZ“) než na veľké podniky,
 - po druhé HP musela zakázať svojim distribučným partnerom skladovať stolové počítače vybavené procesorom CPU x86 spoločnosti AMD určené pre podnikový sektor, aby boli tieto počítače dostupné zákazníkovi len na objednávku od HP buď priamo alebo prostredníctvom distribučných partnerov spoločnosti HP vykonávajúcich funkciu obchodných zástupcov,
 - po tretie spoločnosti Acer, HP a Lenovo museli oddialiť alebo zrušiť uvedenie počítačov vybavených CPU spoločnosti AMD na trh.
- 199 Komisia sa na účely odôvodnenia kvalifikovania čistých obmedzení ako zneužitia opierala v odôvodneniach 1643 a 1671 napadnutého rozhodnutia o rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. októbra 1999, Irish Sugar/Komisia (T-228/97, Zb. s. II-2969, ďalej len „rozsudok Irish Sugar“). Navyše v odôvodnení 1643 konštatovala, že porušenie článku 82 ES môže vyplývať aj z cieľa postupov uplatňovaných podnikom v dominantnom postavení. Komisia okrem toho v odôvodneniach 1670, 1672, 1678 a 1679 napadnutého rozhodnutia vysvetlila, že čisté obmedzenia mali vplyv na rozhodovací proces OEM, keďže títo OEM oddialili, zrušili alebo nejakým spôsobom obmedzili uvedenie svojich

počítačov vybavených CPU spoločnosti AMD na trh, napriek dopytu spotrebiteľov po týchto výrobkoch. Komisia v odôvodnení 1642 napadnutého rozhodnutia uviedla, že obmedzenia boli súčasťou jednotnej stratégie zameranej na vylúčenie spoločnosti AMD z trhu.

- 200 Žalobca uvádza, že po prvé Komisia je povinná preukázať schopnosť postupov obmedziť hospodársku súťaž „z ekonomického hľadiska“. Po druhé postupy dotknuté v prejednávanej veci sa líšia od postupov, ktoré viedli k rozsudku Irish Sugar, už citovanému v bode 199 vyššie. Po tretie Komisia mala odsúdením čistých obmedzení nesprávne vytvoriť nový druh zneužitia podľa článku 82 ES.
- 201 Predovšetkým treba pripomenúť, že účinok uzavretia nevzniká len vtedy, ak je prístup konkurentov na trh znemožnený, ale aj vtedy, ak je tento prístup sťažený (pozri bod 88 vyššie).
- 202 V prejednávanej veci poskytovanie platieb podliehajúcich trom podmienkam uvedeným v bode 198 vyššie mohlo sťažiť prístup spoločnosti AMD na trh. Poskytovanie platieb podliehajúcich prvej z týchto podmienok mohlo totiž sťažiť uvádzanie výrobkov spoločnosti AMD na trh, keďže podnecovalo spoločnosť HP k tomu, aby predefinovanej skupine zákazníkov proaktívne neponúkala stolové počítače vybavené CPU x86 spoločnosti AMD určené pre podnikový sektor. Poskytovanie platieb podliehajúcich druhej z týchto podmienok mohlo sťažiť uvádzanie výrobkov spoločnosti AMD na trh, keďže podnecovalo spoločnosť HP k tomu, aby nepredávala stolové počítače vybavené CPU x86 spoločnosti AMD určené pre podnikový sektor prostredníctvom svojich distribučných partnerov, pokiaľ títo nekonali ako obchodní zástupcovia. Poskytovanie platieb podliehajúcich tretej z týchto podmienok mohlo sťažiť uvádzanie výrobkov spoločnosti AMD na trh, lebo podnecovalo spoločnosti HP, Lenovo a Acer k tomu, aby vôbec nepredávali určitý typ počítačov vybavených CPU x86 spoločnosti AMD, a to prinajmenšom počas určitého obdobia a v prípade spoločnosti HP v určitom regióne, konkrétne v regióne Európy, Stredného východu a Afriky (ďalej len „región ESVA“). Správanie žalobcu spočívajúce v podmienení poskytovania platieb uvedeným podmienkam mohlo teda sťažiť dotknutým OEM uvádzanie počítačov vybavených CPU x86 spoločnosti AMD na trh. Keďže títo OEM boli zákazníkmi spoločnosti AMD, správanie žalobcu mohlo tiež sťažiť spoločnosti AMD prístup na trh, čím narušilo štruktúru hospodárskej súťaže na trhu s CPU x86, na ktorom bol stupeň hospodárskej súťaže už aj tak oslabený práve vzhľadom na postavenie žalobcu.
- 203 Treba zdôrazniť, že na účely uplatňovania článku 82 ES je prípadne možné preukázanie protisúťažného cieľa a protisúťažného účinku navzájom zamieňať. Ak sa preukáže, že cieľom sledovaným správaním podniku v dominantnom postavení je obmedziť hospodársku súťaž, už toto správanie môže mať takýto účinok (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. januára 2007, France Télécom/Komisia, T-340/03, Zb. s. II-107, bod 195 a tam citovanú judikatúru).
- 204 V prejednávanej veci to tak je. Pôsobnosť troch podmienok uvedených v bode 198 vyššie bola totiž obmedzená na výrobky spoločnosti AMD, takže tento podnik treba považovať za individuálny cieľ konania žalobcu. Jediným záujmom, ktorý môže mať podnik v dominantnom postavení na cieľnom zabránení v uvádzaní na trh výrobkov vybavených určitým výrobkom určitého konkurenta, je však škodiť tomuto konkurentovi. Žalobca preto uplatňovaním čistých obmedzení vo vzťahu k spoločnostiam HP, Lenovo a Acer sledoval protisúťažný cieľ.
- 205 Napokon treba zdôrazniť, že podnik v dominantnom postavení má osobitnú zodpovednosť nepoškodiť správaním, ktoré nemá nič spoločné s hospodárskou súťažou na základe kvality, efektívnu a neskreslenú hospodársku súťaž na spoločnom trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok AstraZeneca, už citovaný v bode 64 vyššie, bod 355 a tam citovanú judikatúru). Poskytovanie platieb zákazníkom protihodnotou za uložené obmedzenia uvádzania na trh výrobkov vybavených výrobkom určitého konkurenta zjavne nespadá do hospodárskej súťaže na základe kvality.
- 206 Preto možno dospieť k záveru, že uplatňovanie každého z tzv. „čistých obmedzení“ bolo zneužitím dominantného postavenia v zmysle článku 82 ES.

- 207 Tento záver potvrdzuje aj rozsudok Irish Sugar, už citovaný v bode 199 vyššie. V bodoch 226 a 233 tohto rozsudku Všeobecný súd dospel k záveru, že ide o zneužitie, keďže dominantný podnik sa dohodol s jedným veľkoobchodníkom a jedným maloobchodníkom na výmene konkurenčných maloobchodných výrobkov z cukru za svoj vlastný výrobok. Všeobecný súd konštatoval, že žalobkyňa narušila štruktúru hospodárskej súťaže, ktorú mohol dotknutý trh dosiahnuť prostredníctvom vstupu nového výrobku tým, že vymenila konkurenčné výrobky na trhu, na ktorom mala viac ako 80 % objemu predaja. Odôvodnenie zakladajúce tento rozsudok je uplatniteľné aj na prejednávajúcu vec. Obmedzenie uvádzania na trh, ktoré sa týka výrobkov konkurenta, totiž narušuje štruktúru hospodárskej súťaže, keďže cielene bráni uvádzaniu výrobkov tohto konkurenta na trh.
- 208 Tvrdenia žalobcu nemôžu spochybníť tento záver.
- 209 Po prvé treba zamietnuť tvrdenie žalobcu, podľa ktorého je Komisia povinná preukázať schopnosť obmedziť hospodársku súťaž „z ekonomického hľadiska“. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalobca nešpecifikuje, čo chápe pod pojmom „ekonomické hľadisko“. Keďže tri tzv. „čisté obmedzenia“ zjavne nespádajú do hospodárskej súťaže na základe kvality (pozri bod 205 vyššie), Komisia nebola povinná detailnejšie preukázať ich schopnosť obmedziť hospodársku súťaž. Okrem toho treba poznamenať, že Komisia opierajúc sa o rozsudok Irish Sugar, už citovaný v bode 199 vyššie, a protisúťažný cieľ týchto postupov z právneho hľadiska dostatočne preukázala ich zneužívajúcu povahu.
- 210 V tejto súvislosti treba zamietnuť aj tvrdenie žalobcu, podľa ktorého bola Komisia povinná skôr preukázať možnosť alebo pravdepodobnosť vylúčenia hospodárskej súťaže, než odvolávať sa na protisúťažný cieľ postupov. Keďže v prejednávanej veci je protisúťažný cieľ zameniteľný s potenciálnym účinkom tzv. „čistých obmedzení“ (pozri body 203 a 204 vyššie), je potrebné domnievať sa, že Komisia sa nedopustila nijakého pochybenia tým, že sa opiera o ich protisúťažný cieľ.
- 211 Okrem toho treba poznamenať, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nevychádzala výlučne z protisúťažného cieľa troch čistých obmedzení. Okrem odkazu na rozsudok Irish Sugar, už citovaný v bode 199 vyššie, sa Komisia opiera aj o dodatočné okolnosti potvrdzujúce schopnosť čistých obmedzení obmedziť hospodársku súťaž, hoci uvedenie takýchto okolností na účely ich kvalifikácie ako zneužitia podľa článku 82 ES nie je nevyhnutné.
- 212 Po prvé Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že platby podliehajúce trom podmienkam uvedeným v bode 198 vyššie boli faktorom, ktorý spoločnosti HP (pozri body 882 až 890 ďalej), Lenovo (pozri body 1215 až 1220 ďalej) a Acer (pozri body 1367 až 1369 ďalej) zohľadnili vo svojich rozhodnutiach oddialiť, zrušiť alebo iným spôsobom obmedziť uvádzanie svojich počítačov vybavených CPU spoločnosti AMD na trh. Táto skutočnosť potvrdzuje schopnosť týchto platieb obmedziť hospodársku súťaž. V tomto kontexte treba zdôrazniť, že kvalifikácia čistého obmedzenia ako zneužitia závisí len od schopnosti obmedziť hospodársku súťaž, takže nevyžaduje preukázanie konkrétneho účinku na trh ani príčinnej súvislosti (pozri, pokiaľ ide o zľavy za exkluzivitu, body 103 a 104 vyššie).
- 213 Po druhé Komisia preukázala, že čisté obmedzenia boli súčasťou celkovej dlhodobej stratégie zameranej na zabránenie prístupu spoločnosti AMD k strategicky najvýznamnejším predajným kanálom (pozri body 1523 až 1552 ďalej).
- 214 V rozsahu, v akom žalobca v bodoch 307 až 311 žaloby uvádza, že platby týkajúce sa čistého obmedzenia uplatňovaného voči spoločnosti Lenovo dosahujú kladný výsledok v teste AEC, treba konštatovať, že test AEC nie je nástrojom spôsobilým vyvrátiť protisúťažný charakter čistého obmedzenia. Ak by sa aj žalobcovi podarilo preukázať, že čisté obmedzenie uplatnené voči spoločnosti dosiahne v teste AEC kladný výsledok, tento postup to nezabavuje jeho protisúťažného cieľa ani jeho schopnosti sťažiť konkurentovi prístup na trh.

- 215 Po druhé treba zamietnuť tvrdenie žalobcu, podľa ktorého čisté obmedzenia dotknuté v napadnutom rozhodnutí sa od postupu uvedeného vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Irish Sugar, už citovaný v bode 199 vyššie, príliš líšia na to, aby ich Komisia mohla kvalifikovať ako zneužívajúce. Rozdiely medzi vecou Irish Sugar a touto vecou, uvádzané žalobcom, sú totiž z právneho hľadiska nerelevantné.
- 216 Predovšetkým, hoci je pravda, že rozsudok Irish Sugar, už citovaný v bode 199 vyššie, sa týka príchodu nového výrobku nového podniku na trh, nič to nemení na skutočnosti, že článok 82 ES vo všeobecnosti zakazuje zneužívajúce postupy spôsobilé obmedzovať odbyt bez ohľadu na to, či sa bráni vstupu na trh nových výrobkov nového podniku, alebo sa znevýhodňujú existujúce výrobky etablovaného konkurenta. V tejto veci aj keby bolo treba považovať spoločnosť AMD za etablovaného konkurenta a výrobky dotknuté čistými obmedzeniami by nebolo možné označiť za nové, tieto okolnosti nijako nemenia schopnosť týchto postupov sťažiť spoločnosti AMD prístup na trh. Nespochybnujú ani spôsob, akým boli dotknuté postupy zacielené na spoločnosť AMD. Schopnosť sťažiť spoločnosti AMD prístup na trh ani protisúťažný cieľ čistých obmedzení nezávisia od toho, či sa tieto obmedzenia týkajú nového výrobku nového podniku na trhu.
- 217 V rozsahu, v akom žalobca tvrdí, že v rozsudku Irish Sugar, už citovanom v bode 199 vyššie, Všeobecný súd vychádzal z výslovných finančných hrozieb, treba konštatovať, že skutočnosť, že žalobca OEM oznámil, že v prípade porušenia protisúťažných podmienok uvedených v bode 198 riskujú stratu preferenčných zliav v prípade spoločností HP a Acer, alebo že odmietne zvýšiť financovanie v prípade spoločnosti Lenovo, je postačujúca pre vyvodenie záveru, že oznámenia žalobcu mohli podnietiť dotknutých OEM k dodržiavaniu týchto podmienok.
- 218 Žalobca tvrdí, že vec, v ktorej bol vydaný rozsudok Irish Sugar, už citovaný v bode 199 vyššie, sa od prejednávanej veci líši v rozsahu, v akom v prejednávanej veci AMD nebola nútená odísť z trhu, a dokonca zvýšila svoj podiel na trhu. Skutočnosť, že AMD nedosahovala väčší úspech, bola podľa žalobcu spôsobená vlastnými obmedzeniami tejto spoločnosti. To, či čisté obmedzenia uplatňované žalobcom mali schopnosť obmedziť hospodársku súťaž, však nezávisí od skutočného vylúčenia spoločnosti AMD z trhu. Na účely preukázania tejto schopnosti totiž nie je potrebné preukázať konkrétny účinok na trh (pozri bod 212 vyššie). Okrem toho treba poznamenať, že počas dotknutých období boli pre CPU spoločnosti AMD uzavreté rôzne marketingové kanály. Navyše, v rozsahu, v akom žalobca uvádza obchodný úspech spoločnosti AMD a obchodné obmedzenia tohto podniku, treba jeho argumentáciu zamietnuť z dôvodov uvedených v bode 186 vyššie.
- 219 Po tretie treba zamietnuť tvrdenie žalobcu, podľa ktorého použitie pojmu „čisté obmedzenia“ je novým druhom zneužitia. Treba konštatovať, že právna kvalifikácia postupu v oblasti zneužití nezávisí od jeho pomenovania, ale od vecných kritérií použitých v tejto súvislosti. Samotné použitie pojmu „čisté obmedzenia“ nemôže postačovať pre vyvodenie záveru, že použité vecné kritériá sú nové. Pokiaľ ide o vecné kritériá uplatnené v prejednávanej veci, zo znenia článku 82 odseku 2 písm. b) ES vyplýva, že obmedzovanie odbytu je zneužívaním. Okrem toho v práve hospodárskej súťaže nie je žiadnou novinkou, že postup, ktorý zjavne nespadá do hospodárskej súťaže na základe kvality, sa považuje za protiprávny (pozri v tomto zmysle rozsudok Hoffmann-La Roche, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 91, a rozsudok Súdneho dvora z 3. júla 1991, AKZO/Komisia, C-62/86, Zb. s. I-3359, bod 70).
- 220 Aj keby bola kvalifikácia dotknutých postupov ako zneužívajúcich skutočne nová, nespochybňovalo by to právomoc Komisie zakázať ich. Aj v oblasti výpočtu pokút už totiž Všeobecný súd konštatoval, že skutočnosť, že správanie s takými istými charakteristikami nebolo ešte v predchádzajúcich rozhodnutiach preskúmané, nezbavuje podnik zodpovednosti (pozri v tomto zmysle rozsudky Michelin I, už citovaný v bode 74 vyššie, bod 107, a AstraZeneca, už citovaný v bode 64 vyššie, bod 901).

B – O právomoci Komisie

1. Tvrdenia účastníkov konania

- 221 Žalobca, ktorého v konaní podporuje ACT, uvádza, že územná pôsobnosť článkov 81 ES a 82 ES nie je obmedzená, a teda Komisia musí na účely prevzatia právomoci s cieľom posúdiť správanie, ku ktorému dochádza mimo Únie, preukázať priamu príčinnú súvislosť s územím Únie predložením presvedčivých dôkazov o tom, že skutočná realizácia predmetných postupov má značný vplyv na hospodársku súťaž v Únii. Taktiež je stanovené, že v prípade obchodovania s tretími krajinami Komisia musí preukázať, že účinky postupov v Únii sú okamžité, podstatné, priame a predvídateľné, a to aj keď sa dotknuté postupy uskutočňujú v rámci Únie.
- 222 Žalobca napríklad tvrdí, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa kritériá uvedené v predchádzajúcom bode tým, že spochybňuje dohodu uzavretú so spoločnosťou Lenovo v druhom polroku 2006, ktorá sa týkala prenosného počítača určeného pre čínsky domáci trh.
- 223 Aj keby bol prístup Komisie, podľa ktorého môže v súvislosti s dotknutými zľavami a čistými obmedzeniami preukázať zneužitie dominantného postavenia bez preukázania ich účinkov, správny, Komisia je na preukázanie svojej právomoci povinná preukázať existenciu účinku týchto postupov v Únii. Otázka územnej právomoci je totiž samostatnou a odlišnou otázkou, vyplývajúcou z medzinárodného práva verejného.
- 224 Žalobca počas písomnej časti konania tvrdil, že pokiaľ ide o všetky dohody zahŕňajúce subjekty nachádzajúce sa mimo Únie, konkrétne spoločnosti Dell, HP, NEC, Acer a Lenovo, napadnuté rozhodnutie nepreukazuje právomoc Komisie.
- 225 Na pojednávaní žalobca vyhlásil, že obmedzuje tento žalobný dôvod len na správanie vo vzťahu k spoločnostiam Acer a Lenovo, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.
- 226 Pokiaľ ide o spoločnosti Acer a Lenovo, žalobca zdôraznil, že ich výrobné zariadenia sa nachádzajú mimo EHP a nenakupujú CPU v EHP od spoločnosti Intel ani od spoločnosti AMD. Dotknuté správanie sa týkalo predaja CPU zákazníkovi v Ázii, konkrétne v Taiwane v prípade spoločnosti Acer a v Číne v prípade spoločnosti Lenovo, a k jeho uskutočňovaniu dochádzalo v Ázii. Okolnosť, že istý počet počítačov spoločností Acer a Lenovo mohol byť ďalej predávaný v rámci EHP, nie je relevantná pre otázku uskutočňovania predmetného správania.
- 227 Keďže správanie spoločnosti Intel voči spoločnostiam Acer a Lenovo sa týkalo predaja CPU v Ázii, okamžité účinky tohto správania boli citelné v Ázii a nie v EHP. Predaj počítačov, ktorý ako jediný sa mohol týkať EHP, vykonávali tretie strany, a to spoločnosti Acer a Lenovo, ktoré nie sú spoločnosťou Intel kontrolované.
- 228 Dotknutý objem počítačov bol veľmi malý a účinok v EHP nemožno považovať za značný.
- 229 Na pojednávaní žalobca tiež tvrdil, že dotknuté správanie nemohlo mať vplyv na obchod medzi členskými štátmi.
- 230 Komisia s tvrdeniami žalobcu nesúhlasí.

2. Posúdenie Všeobecným súdom

a) Úvodné pripomienky

- 231 Predovšetkým treba zdôrazniť, že v judikatúre Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa sa používajú dva prístupy s cieľom preukázať, že právomoc Komisie je s ohľadom na pravidlá medzinárodného práva verejného odôvodnená.
- 232 Prvý prístup sa opiera o zásadu teritoriality. Tento prístup bol použitý v rozsudku Súdneho dvora z 27. septembra 1988, Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia (89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 a 125/85 až 129/85, Zb. s. 5193, ďalej len „rozsudok Celulóza“). V bode 16 tohto rozsudku Súdny dvor uviedol, že treba rozlišovať dva druhy správania, a to vytvorenie kartelu a jeho realizáciu. Určenie, že uplatniteľnosť zákazov stanovených v práve hospodárskej súťaže závisí od miesta vytvorenia kartelu, by evidentne ponúklo podnikom ľahký spôsob, ako sa uvedeným zákazom vyhnúť. Súdny dvor teda konštatoval, že rozhodujúce je miesto realizácie kartelu.
- 233 Druhý prístup sa opiera o kvalifikované účinky postupov v Únii. Tento prístup bol použitý v rozsudku Súdu prvého stupňa z 25. marca 1999, Gencor/Komisnia (T-102/96, Zb. s. II-753, ďalej len „rozsudok Gencor“). V bode 90 tohto rozsudku Súd prvého stupňa uvádza, že pokiaľ je predvídateľné, že plánovaná koncentrácia bude mať okamžitý a výrazný dopad v Únii, uplatnenie nariadenia Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES L 395, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 31), je vo vzťahu k medzinárodnému právu verejnému odôvodnené.
- 234 Odôvodnenie žalobcu, ktorý tvrdí, že v prípade obchodovania s tretími krajinami Komisia musí preukázať, že účinky postupov v Únii sú okamžité, podstatné, priame a predvídateľné, a to aj pokiaľ sa dotknuté postupy uplatňujú v rámci Únie, je tvrdením, že uplatňovanie a kvalifikované účinky v Únii sú kumulatívnymi podmienkami.
- 235 Komisia na pojednávaní zdôraznila, že v prejednávanej veci je jej právomoc odôvodnená jednak na základe teórie uplatňovania dotknutých postupov v EHP použitej v rozsudku Celulóza, už citovanom v bode 232 vyššie, a jednak na základe teórie účinkov použitej v rozsudku Gencor, už citovanom v bode 233 vyššie.
- 236 V tejto súvislosti treba uviesť, že preukázanie uplatňovania dotknutých postupov v EHP alebo preukázanie kvalifikovaných účinkov sú alternatívne a nie kumulatívne prostriedky na účely preukázania toho, že právomoc Komisie je s ohľadom na medzinárodné právo verejné odôvodnená.
- 237 V rozsudku Celulóza, už citovanom v bode 232 vyššie, sa totiž Súdny dvor opieral len o uskutočňovanie predmetného správania na území Únie.
- 238 Žalobca nemôže vyvodiť nijaké tvrdenie zo skutočnosti, že generálny advokát Darmon vo svojich návrhoch k rozsudku Celulóza, už citovanému v bode 232 vyššie (Zb. s. 5214, bod 82), uviedol, že Súdnemu dvoru prináleží „na určenie toho, či Komisia správne vykonala svoju právomoc proti žalobcom, skúmať, či účinky ňou tvrdeného správania boli podstatné, priame a predvídateľné“. Generálny advokát totiž Súdnemu dvoru navrhol, aby na účely určenia právomoci Komisie vychádzal z účinkov dotknutého správania na území Únie. Súdny dvor sa návrhom generálneho advokáta neriadil a vychádzal z realizácie kartelu v Únii. Z rozsudku Súdneho dvora v tejto veci tak vyplýva, že ak možno právomoc Komisie určiť na základe realizácie dotknutého správania v Únii, nie je na určenie právomoci Komisie potrebné skúmať existenciu účinkov.
- 239 Žalobca sa v tomto kontexte opiera aj o rozsudok Gencor, už citovaný v bode 233 vyššie.

- 240 V rozsudku Gencor, už citovanom v bode 233 vyššie (body 89 až 101) však Súd prvého stupňa vychádzal na účely preukázania toho, že právomoc Komisie je s ohľadom na medzinárodné právo verejné odôvodnená len z kvalifikovaných účinkov.
- 241 Je síce pravda, že Súd prvého stupňa v bode 87 tohto rozsudku pripomenul, že podľa rozsudku Celulóza, už citovaného v bode 232 vyššie, je kritérium realizácie kartelu splnené samotným predajom v Únii. Uvedený bod 87 je však súčasťou odôvodnenia Súdu prvého stupňa, ktorým uviedol, že nariadenie č. 4064/89 neuprednostňuje na účely určenia svojej územnej pôsobnosti výrobné činnosti oproti predajným činnostiam (rozsudok Gencor, už citovaný v bode 233 vyššie, body 85 až 88). Súd prvého stupňa v tomto kontexte zamietol tvrdenie žalobcu založené na rozsudku Celulóza, už citovanom v bode 232 vyššie, keď uviedol, že podľa uvedeného rozsudku je kritérium realizácie kartelu splnené jednoducho predajom. Súd prvého stupňa teda zamietol tvrdenie žalobcu, podľa ktorého z rozsudku Celulóza, už citovaného v bode 232 vyššie, vyplýva, že výrobné činnosti sú uprednostnené oproti predajným činnostiam.
- 242 Súd prvého stupňa v rozsudku Gencor, už citovanom v bode 233 vyššie (body 89 až 101), skúmal či bolo uplatnenie nariadenia č. 4064/89 v tejto veci v súlade s medzinárodným právom verejným. Súd prvého stupňa sa v tomto kontexte obmedzil na preskúmanie toho, či boli splnené kritériá okamžitého, podstatného a predvídateľného účinku.
- 243 Z rozsudku Gencor, už citovaného v bode 233 vyššie, teda vyplýva, že na odôvodnenie právomoci Komisie podľa pravidiel medzinárodného práva verejného stačí, aby boli splnené kritériá okamžitého, podstatného a predvídateľného účinku v Únii.
- 244 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že na odôvodnenie právomoci Komisie s ohľadom na medzinárodné právo verejné stačí preukázať buď kvalifikované účinky postupu, alebo jeho uskutočnenie v Únii.
- 245 Zároveň treba uviesť, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí výslovne nezaobrá otázkou, či je právomoc Komisie odôvodnená s ohľadom na medzinárodné právo verejné. Komisia v tejto súvislosti zdôrazňuje, že v odôvodneniach 1749 až 1753 napadnutého rozhodnutia sa zaoberala otázkou vplyvu na obchod medzi členskými štátmi.
- 246 Okrem toho Komisia zdôrazňuje, že počas správneho konania žalobca nikdy nespochybnil otázku medzinárodnej právomoci Komisie, pričom žalobca jej v tejto súvislosti neodporuje.
- 247 V tomto kontexte treba zdôrazniť, že znenie článku 82 ES obsahuje dva prvky týkajúce sa súvislosti s územím Únie. Po prvé článok 82 ES vyžaduje existenciu dominantného postavenia „na spoločnom trhu či jeho podstatnej časti“. Po druhé článok 82 ES vyžaduje, aby dotknuté správanie mohlo mať vplyv na obchod medzi členskými štátmi. Komisia v napadnutom rozhodnutí konštatovala existenciu dominantného postavenia žalobcu na celosvetovej úrovni, čo zahŕňa aj spoločný trh. Okrem toho, v odôvodneniach 1749 až 1753 uvedeného rozhodnutia Komisia výslovne preskúmala vplyv na obchod medzi členskými štátmi.
- 248 Otázka, či je právomoc Komisie odôvodnená s ohľadom na medzinárodné právo verejné, je, samozrejme, odlišná od otázky kritérií stanovených článkom 82 ES. V tejto súvislosti treba uviesť, že kritérium vplyvu na obchod medzi členskými štátmi má za cieľ vymedziť sféru pôsobnosti predpisov Spoločenstva vo vzťahu k vnútroštátnym právnym úpravám (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 6. marca 1974, Istituto Chemioterapico Italiano a Commercial Solvents/Komisia, 6/73 a 7/73, Zb. s. 223, bod 31).
- 249 S prihliadnutím na skutočnosť, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí vyjadrila k dvom kritériám stanoveným v článku 82 ES, ktoré sa týkajú súvislosti s územím, ako aj na skutočnosť, že žalobca počas správneho konania nespochybnil medzinárodnú právomoc Komisie, nebolo nutné, aby Komisia v napadnutom rozhodnutí poskytla výslovné odôvodnenie k tejto otázke (pozri tiež, pokiaľ ide

o povinnosť odôvodnenia právomoci Komisie, rozsudok Súdneho dvora zo 14. júla 1972, Imperial Chemical Industries/Komisia, 48/69, Zb. s. 619, body 143 až 145). Žalobca napokon na pojednávaní spresnil, že jeho žalobný dôvod sa netýka chýbajúceho odôvodnenia, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.

b) O kvalifikovaných účinkoch

1) Úvodné pripomienky

- 250 Žalobca tvrdí, že nepreskúmanie existencie podstatných, priamych a predvídateľných účinkov v Únii Komisiou je obzvlášť závažné, ak Komisia v odôvodnení 1685 napadnutého rozhodnutia vyhlasuje, že nie je povinná „preukázať konkrétne účinky zneužívania podľa článku 82 [ES]“.
- 251 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že Komisia nie je povinná preukázať existenciu konkrétnych účinkov na účely odôvodnenia svojej právomoci s ohľadom na medzinárodné právo verejné. Kritériá okamžitého, podstatného a predvídateľného účinku neznamenajú, že tento účinok musí byť aj konkrétny. Komisii totiž prináleží, aby zabezpečila ochranu hospodárskej súťaže na spoločnom trhu pred hrozbami pre jej efektívne fungovanie.
- 252 Za týchto okolností sa nemožno domnievať, že Komisia sa musí obmedziť len na trestné stíhanie a sankcionovanie zneužívajúceho správania, ktoré dosiahlo očakávaný účinok a v prípade ktorého došlo k ohrozeniu fungovania hospodárskej súťaže. Komisiu nemožno odsúdiť k pasívnemu postoju v prípade existencie hrozby pre štruktúru efektívnej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu a môže teda zasiahnuť aj v prípadoch, v ktorých k ohrozeniu nedošlo alebo zatiaľ nedošlo.
- 253 Okrem toho v prejednávanej veci bolo účelom správania voči spoločnostiam Acer a Lenovo vyvolávať účinky na spoločnom trhu.
- 254 Správanie voči spoločnosti Acer totiž spočívalo v poskytovaní platieb pod podmienkou, že Acer na celom svete oddiali uvedenie prenosného počítača vybaveného CPU spoločnosti AMD na trh. Cieľom takéhoto finančného podnetu bolo, aby počas určitého obdobia nebol určitý model počítačov Acer dostupný na trhu nikde vo svete, vrátane EHP.
- 255 Správanie voči spoločnosti Lenovo spočívalo jednak v poskytovaní platieb pod podmienkou, že oddiali, a napokon zruší uvedenie svojich prenosných počítačov vybavených CPU x86 spoločnosti AMD na trh. Cieľom tohto správania teda bolo, aby modely počítačov Lenovo vybavené CPU spoločnosti AMD neboli dostupné nikde vo svete, vrátane EHP. Správanie voči spoločnosti Lenovo spočívalo tiež v poskytovaní zliav, ktorých výška bola podmienená tým, že Lenovo bude nakupovať všetky CPU x86 pre svoje prenosné počítače od spoločnosti Intel. Cieľom tohto správania bolo, aby na trhu, vrátane EHP, nebol dostupný nijaký prenosný počítač Lenovo vybavený CPU spoločnosti AMD. Správanie spoločnosti Intel tak smerovalo k vyvolávaniu účinkov aj v EHP. Za týchto okolností nie je otázka, či žalobca dosiahol očakávaný výsledok, relevantná v rámci posúdenia odôvodnenosti správania Komisie s ohľadom na medzinárodné právo verejné.
- 256 Okrem toho treba uviesť, že samotný žalobca sa opiera o rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. septembra 2006, Haladjian Frères/Komisia (T-204/03, Zb. s. II-3779), a najmä o jej bod 167, v ktorom Súd prvého stupňa uviedol toto:

„Aby bolo odôvodnené uplatnenie pravidiel hospodárskej súťaže na dohodu týkajúcu sa výrobkov kúpených v Spojených štátoch na účely ich predaja v Spoločenstve, musí táto dohoda umožniť na základe súhrnu skutkových a právnych okolností s dostatočnou pravdepodobnosťou predpokladať, že by mohla mať viac ako nepatrný vplyv na hospodársku súťaž v Spoločenstve a obchod medzi členskými štátmi (pozri v tomto zmysle rozsudok [Súdneho dvora z 28. apríla 1998,] Javico [C-306/96,

Zb. s. I-1983], body 16 a 18). Samotná skutočnosť, že konanie spôsobuje určité účinky, nech už sú akékoľvek, na hospodárstvo Spoločenstva, nepredstavuje sama osebe dostatočne úzku spojitosť, aby umožnila založiť právomoc Spoločenstva. Aby tento účinok mohol byť zohľadnený, musí byť podstatný, teda citeľný a nie zanedbateľný.“

257 Tento rozsudok teda nevyžaduje existenciu konkrétnych účinkov na hospodársku súťaž v Únii, ale len dostatočnú pravdepodobnosť, že dotknutá dohoda by mohla mať viac ako nepatrný vplyv na hospodársku súťaž. V tomto kontexte treba uviesť, že táto úvaha sa výslovne netýka otázky odôvodnenosti právomoci Komisie s ohľadom na medzinárodné právo verejné, ale bola uvedená v rámci preskúmania otázky, či boli splnené kritériá stanovené v článku 81 ES. Tento rozsudok, na ktorý sa žalobca odvoláva, je však prvkom potvrdzujúcim, že účinky správania na hospodársku súťaž nemusia byť nutne konkrétne, aby mali dostatočne úzku súvislosť s Úniou zakladajúcu právomoc Komisie.

258 Treba teda preskúmať, či sú tri kritériá podstatného, okamžitého a predvídateľného účinku v prejednávanej veci splnené.

2) Acer

2.1) Podstatný účinok

259 Žalobca uvádza, že oddialenie, o ktorom Komisia hovorí v rozhodnutí, sa týkalo modelu prenosného počítača vybaveného CPU spoločnosti AMD s technológiou 64 bitov. Žalobca zdôrazňuje, že v štvrtom štvrtroku 2003 bolo na celom svete dostupných len 100 000 CPU tohto typu. Podľa neho mohla Acer kúpiť najviac okolo 4 000 jednotiek tohto typu a väčšina počítačov Acer dotknutých oddialením uvedenia na trh by sa aj tak predávala mimo EHP. Účinky v EHP tak v nijakom prípade nemohli byť podstatné.

260 Komisia spochybňuje počet 4 000 jednotiek. Na pojednávaní však pripustila, že množstvo dotknutých počítačov bolo malé. Na tomto pojednávaní však zdôraznila, že pri existencii celkovej stratégie zameranej na vylúčenie jediného významného konkurenta spoločnosti Intel z trhu a jediného a nepretržitého porušenia nebolo potrebné vnímať účinky rôznych konaní jednotlivo.

261 Pokiaľ ide o podstatnú povahu účinkov, treba predovšetkým zdôrazniť, že nie je potrebné, aby Únia alebo EHP boli ovplyvnené viac ako iné regióny sveta (pozri v tomto zmysle rozsudok Gencor, už citovaný v bode 233 vyššie, bod 98).

262 Okrem toho, EHP je významnou časťou svetového trhu. Na ilustráciu treba uviesť, že podľa odôvodnenia 1775 napadnutého rozhodnutia predaj počítačov vybavených CPU x86 spoločnosti Intel v regióne ESVA zodpovedal asi 32 % celosvetového predaja. Komisia navyše uviedla, že hodnota predaja spoločnosti Intel podnikom usadeným v EHP zodpovedala si 80 % predaja v regióne ESVA.

263 Okrem toho treba zdôrazniť, že z dôkazov citovaných v napadnutom rozhodnutí, najmä z e-mailu citovaného v bode 1240 ďalej, vyplýva, že Acer plánovala predávať v Európe model dotknutý oddialením uvedenia na trh. Treba preto zamietnuť tvrdenie žalobcu uvedené na pojednávaní, podľa ktorého je možné, že všetky predmetné počítače by sa predávali mimo EHP.

264 Poskytnutie finančného podnetu s cieľom podnietiť zákazníka k celosvetovému oddialeniu uvedenia počítača vybaveného CPU konkurenta na trh, ktorého predaj bol plánovaný v Európe, môže mať prinajmenšom potenciálne účinky v EHP.

265 ACT tvrdí, že z e-mailu citovaného v bode 1240 ďalej vyplýva, že čisté obmedzenie uvádzané Komisiou sa týkalo len obmedzenia predaja spoločnosti Acer do krajín mimo Európy.

- 266 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že Acer sa napokon zaviazala oddialiť uvedenie dotknutého počítača na trh na celom svete (pozri body 1246, 1247, 1268 a 1269 ďalej). Tvrdenie ACT, že Komisia zistila porušenie, ktoré sa týkalo len predaja spoločnosti Acer do krajín mimo Európy, je tak bez skutkového základu.
- 267 Ďalej treba uviesť, že Komisia správne dospela k záveru, že rôzne konania uvedené v napadnutom rozhodnutí boli súčasťou jediného a nepretržitého porušenia (pozri body 1561 až 1563 ďalej).
- 268 Na účely preskúmania toho, či sú účinky podstatné, nie je potrebné jednotlivo vnímať rôzne konania, ktoré sú súčasťou jediného a nepretržitého porušenia. Stačí naopak, aby jediné porušenie ako celok mohlo mať podstatné účinky.
- 269 Pokiaľ ide o vplyv na obchod medzi členskými štátmi v zmysle článku 82 ES, z judikatúry vyplýva, že treba zohľadniť dôsledky zneužitia dominantného postavenia pre štruktúru efektívnej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu (pozri rozsudok Súdneho dvora z 25. októbra 1979, Greenwich Film Production, 22/79, Zb. s. 3275, bod 11 a tam citovanú judikatúru). Súdny dvor tiež spresnil, že na preskúmanie uplatniteľnosti článku 82 ES nemožno posudzovať plnenie určitých zmlúv samostatne, ale vo svetle všetkých činností dotknutého podniku (pozri v tomto zmysle rozsudok Greenwich Film Production, už citovaný, bod 12). Pokiaľ ide o kritérium vplyvu na obchod medzi členskými štátmi, Súdny dvor tak výslovne konštatoval, že nie je potrebné vnímať určité zmluvy jednotlivo.
- 270 Rovnaký záver platí, v prípade jediného a nepretržitého porušenia, pri preskúmaní odôvodnenosti právomoci Komisie s ohľadom na medzinárodné právo verejné. Podnikom totiž nemožno umožniť vyhýbať sa uplatňovaniu pravidiel hospodárskej súťaže kombinovaním viacerých konaní sledujúcich ten istý cieľ, z ktorých každé jednotlivo nemôže mať podstatný účinok v Únii, ale ktoré ako celok môžu mať takéto účinky.
- 271 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že jediné a nepretržité porušenie ako celok malo podľa výpočtov uskutočnených poradcom žalobcu vplyv v priemere na 14 % svetového trhu, ak sa tieto výpočty neobmedzujú len na sporný podiel, čo treba považovať za významnú časť trhu (pozri bod 194 vyššie).
- 272 Táto okolnosť je postačujúca na konštatovanie, že potenciálne účinky postupov žalobcu boli podstatné.
- 273 Okrem toho treba uviesť, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že žalobca uplatňoval celkovú dlhodobú stratégiu zameranú na zabránenie prístupu spoločnosti AMD k strategicky najvýznamnejším predajným kanálom (pozri body 1523 až 1552 ďalej).
- 274 Z judikatúry vyplýva, že vo vzťahu ku kritériu vplyvu na obchod medzi členskými štátmi treba zohľadniť dôsledky na štruktúru efektívnej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu, vyplývajúce z vylúčenia konkurenta (pozri v tomto zmysle rozsudok Istituto Chemioterapico Italiano a Commercial Solvents/Komisia, už citovaný v bode 248 vyššie, bod 33, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. októbra 1996, Compagnie maritime belge transports a i./Komisia, T-24/93 až T-26/93 a T-28/93, Zb. s. II-1201, bod 203). Zmeny v štruktúre trhu treba zohľadniť aj pri určení existencie podstatných účinkov v EHP v rámci preskúmania otázky, či je právomoc Komisie odôvodnená s ohľadom na medzinárodné právo verejné (pozri v tomto zmysle rozsudok Gencor, už citovaný v bode 233 vyššie, body 94 a 96).
- 275 V tomto kontexte treba zdôrazniť, že nielen vylúčenie konkurenta môže mať dôsledky pre štruktúru hospodárskej súťaže na spoločnom trhu, ale že aj správanie spôsobilé oslabiť jediného významného konkurenta žalobcu vo svetovom meradle tým, že mu bráni v prístupe k najvýznamnejším predajným kanálom, akým je správanie dotknuté v prejednávanej veci, rovnako tak môže mať dôsledky pre

štruktúru efektívnej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu. Preto konštatovanie, podľa ktorého treba potenciálne účinky správania žalobcu považovať za podstatné, je odôvodnené aj z dôvodu potenciálnych účinkov na štruktúru efektívnej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu.

276 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že potenciálne účinky správania žalobcu treba považovať za podstatné.

2.2) Okamžitý účinok

277 Správanie spoločnosti Intel malo za cieľ a mohlo vyvolať okamžitý účinok v EHP.

278 Toto správanie totiž malo za cieľ a mohlo podnietiť spoločnosť Acer k oddialeniu uvedenia prenosného počítača vybaveného CPU spoločnosti AMD na trh na celom svete, vrátane EHP. Oddialenie uvedenia na trh znamená, že určitý model počítača s CPU spoločnosti AMD nie je počas určitého obdobia dostupný, a to ani v EHP. Nejde teda len o sekundárny účinok, ale o priamy účinok.

279 V rozpore s tvrdeniami žalobcu a ACT skutočnosť, že Intel nepredávala spoločnosti Acer CPU v EHP, neznamená, že správanie spoločnosti Intel mohlo mať v EHP len nepriamy účinok. Podmienka, ktorej platby podliehali, t. j. oddialenie uvedenia určitého modelu počítača na trh na celom svete, vrátane EHP, sa totiž priamo týkala predaja počítačov spoločnosťou Acer.

280 Okrem toho, jediné a nepretržité porušenie, ktorého sa žalobca dopustil, ako celok mohlo mať okamžitý účinok oslabenia jediného významného konkurenta žalobcu tým, že mu zabránil v prístupe k najvýznamnejším predajným kanálom, a mohlo tak zmeniť štruktúru efektívnej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu.

2.3) Predvídateľný účinok

281 Účinok, že určitý model počítača vybaveného CPU spoločnosti AMD nebude počas doby oddialenia dostupný, vrátane EHP, bol pre žalobcu predvídateľný. Ide totiž o zamýšľaný účinok jeho správania.

282 Rovnako tak oslabenie jediného významného konkurenta žalobcu bolo žalobcom predvídateľné a zamýšľané.

3) Lenovo

3.1) O čistých obmedzeniach

i) O oddialení uvedenia na trh týkajúcom sa čínskeho trhu

283 Žalobca tvrdí, že prvé oddialenie uvedenia na trh uvádzané Komisiou v napadnutom rozhodnutí súvisí s oneskoreným uvedením dvoch modelov prenosných počítačov vybavených CPU spoločnosti AMD na trh v Číne (pozri v tejto súvislosti body 1035 a 1037 ďalej). Táto dohoda mala vplyv len na čínsky trh a neuskutočňovala sa v Únii.

284 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nepreukazuje existenciu porušenia článku 82 ES v súvislosti s oddialením uvedenia prenosných počítačov vybavených CPU spoločnosti AMD na trh v Číne (pozri bod 1042 ďalej). Argumentácia žalobcu týkajúca sa neexistencie právomoci Komisie sankcionovať toto správanie je teda neúčinná.

ii) O oddialení uvedenia na trh týkajúcom sa svetového trhu

- 285 Oddialenie uvedenia na trh dotknuté v napadnutom rozhodnutí sa týka oneskoreného uvedenia spomínaných modelov počítačov na trh na celom svete. Žalobca v tejto súvislosti na pojednávaní zdôraznil, že z prílohy A.120 žaloby vyplýva, že v prípade dvoch modelov počítačov dotknutých oddialením uvedenia na trh bola plánovaná úroveň predaja veľmi nízka.
- 286 V tejto súvislosti treba uviesť, že z tejto prílohy vyplýva, že k 1. júnu 2006 plánované čísla predaja v regióne ESVA pre štvrtý štvrtrok 2006 týkajúce sa dvoch modelov prenosných počítačov dotknutých oddialením uvedenia na trh boli 5 400 a 4 250 jednotiek.
- 287 Žalobca na pojednávaní pripomenul, že je možné, že všetky tieto počítače boli určené do oblastí regiónu ESVA mimo EHP.
- 288 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zo strany žalobcu ide len o špekuláciu, ktorú nepodporil nijakým tvrdením. Je pravda, že z prílohy A.120 žaloby nevyplýva presný objem predaja plánovaného v EHP. Treba však povedať, že EHP je veľmi významnou časťou regiónu ESVA.
- 289 Z prílohy A.120 žaloby jasne vyplýva, že Lenovo plánovala predaj v regióne ESVA. Táto okolnosť je postačujúca na konštatovanie prinajmenšom potenciálnych účinkov v EHP pri neexistencii konkrétnych nepriamych dôkazov umožňujúcich predpokladať, že plánovaný predaj sa týkal častí regiónu ESVA mimo EHP.
- 290 Je pravda, že počet dotknutých jednotiek v regióne ESVA bol nízky. Treba však uviesť, že správanie voči spoločnosti Lenovo bolo súčasťou jediného a nepretržitého porušenia a je postačujúce, že takéto porušenie ako celok mohlo mať podstatné účinky, ako je tomu v prejednávanej veci (pozri body 267 až 276 vyššie).
- 291 Pokiaľ ide o okamžitú povahu účinku a jeho predvídateľnosť, úvahy uvedené v bodoch 277 až 282 vyššie platia *mutatis mutandis*.

3.2) O zľavách za exkluzivitu

- 292 Podľa napadnutého rozhodnutia Intel poskytovala od januára 2007 do decembra 2007 spoločnosti Lenovo zľavy, ktorých výška bola podmienená tým, že Lenovo bude nakupovať všetky CPU x86 do svojich prenosných počítačov od spoločnosti Intel.
- 293 Napadnuté rozhodnutie tak uvádza finančný podnet poskytnutý spoločnosťou Intel spoločnosti Lenovo s cieľom podnietiť ju k tomu, aby vo svojich prenosných počítačoch používala výlučne CPU x86 vyrobené spoločnosťou Intel. Okamžitým účinkom tohto správania mohlo byť, že nijaký prenosný počítač Lenovo vybavený CPU x86 konkurenta spoločnosti Intel nebol dostupný nikde vo svete, vrátane EHP. Skutočnosť, že Intel predáva CPU, zatiaľ čo Lenovo predáva počítače, neznamená, že účinok môže byť len nepriamy. Ak sa totiž Lenovo zásobuje v celom rozsahu svojich potrieb týkajúcich sa CPU x86 určených pre jej prenosné počítače od spoločnosti Intel, priamo a nevyhnutne to znamená, že nemôže vyrábať ani predávať nijaký prenosný počítač vybavený CPU x86 od konkurenta.
- 294 Tento účinok bol pre spoločnosť Intel predvídateľný, a dokonca touto spoločnosťou zamýšľaný.
- 295 Pokiaľ ide o podstatnú povahu účinku, stačí pripomenúť, že zľavy za exkluzivitu boli súčasťou jediného a nepretržitého porušenia, ktoré ako celok mohlo mať podstatné účinky na území Únie a EHP, čo je postačujúce (pozri body 267 až 276 vyššie). Nie je teda potrebné skúmať otázku, či zľavy za exkluzivitu poskytnuté spoločnosti Lenovo, vnímané samostatne, mohli mať podstatný účinok na uvedenom území.

296 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že správanie spoločnosti Intel, ktoré Komisia uvádza v napadnutom rozhodnutí, mohlo mať podstatný, okamžitý a predvídateľný účinok v EHP. Z toho vyplýva, že právomoc Komisie sankcionovať toto správanie je s ohľadom na pravidlá medzinárodného práva verejného odôvodnená.

297 Realizácia dotknutého správania na území EHP bude preto preskúmaná len pre úplnosť.

c) O realizácii

298 Žalobca tvrdí, že v súlade s judikatúrou sa na účely založenia právomoci Komisie vyžaduje priamy predaj výrobkov, na ktoré sa dotknuté správanie vzťahuje, samotným podnikom do Únie. V prejednávanej veci Komisia nepreukázala, že každé z uvádzaných zneužívajúcich konaní sa týkalo priameho predaja relevantného výrobku, to jest CPU x86, spoločnosťou Intel kupujúcim v Únii alebo EHP.

299 Žalobca zdôrazňuje, že nepredával CPU x86 spoločnosti Acer ani spoločnosti Lenovo v EHP. Spoločnosti Acer a Lenovo nepredávali výrobky dotknuté napadnutým rozhodnutím, to jest CPU x86, ale počítače vybavené CPU x86.

300 Komisia namieta voči tvrdeniam žalobcu.

1) Acer

301 Treba pripomenúť, že uplatňovanie dotknutých postupov v Únii je postačujúce pre odôvodnenie právomoci Komisie s ohľadom na medzinárodné právo verejné (pozri v tomto zmysle rozsudok Celulóza, už citovaný v bode 232 vyššie, bod 16).

302 Je pravda, že vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Celulóza, už citovaný v bode 232 vyššie (body 12, 13, 16 a 17), Súdny dvor konštatoval, že k realizácii predmetného kartelu na spoločnom trhu došlo prostredníctvom priameho predaja účastníkmi kartelu kupujúcim usadeným v Únii za skutočne koordinované ceny.

303 Z toho však nevyplýva, že priamy predaj realizovaný osobami, ktorým je určené napadnuté rozhodnutie Komisie, je jediným spôsobom uplatňovania postupu v Únii. Samotná skutočnosť, že žalobca nepredával CPU dcérskym spoločnostiam spoločností Acer a Lenovo so sídlom v EHP, tak nevylučuje uplatňovanie dotknutých postupov v Únii.

304 V prejednávanej veci Komisia v napadnutom rozhodnutí nehovorila o konaní iniciovanom žalobcom samotným na území EHP s cieľom uplatniť čisté obmedzenie týkajúce sa spoločnosti Acer.

305 Zneužitie dominantného postavenia však v prejednávanej veci spočívalo v poskytnutí finančného podnetu s cieľom podnietiť spoločnosť Acer k oddialeniu uvedenia určitého modelu prenosného počítača na trh na celom svete. Podmienku, ktorou boli platby poskytnuté spoločnosťou Intel podmienené, konkrétne oddialenie uvedenia určitého modelu prenosného počítača vybaveného CPU spoločnosti AMD na trh, tak Acer mala uplatňovať na celom svete, vrátane EHP.

306 V takom prípade by bolo neprirodzené obmedziť sa len na zohľadnenie uplatňovania dotknutých postupov samotným podnikom v dominantnom postavení. Treba naopak zohľadniť aj ich uplatňovanie zákazníkom takéhoto podniku.

307 V tomto kontexte treba skutočnosť, že zákazník podniku v dominantnom postavení sa po určitý čas zdrží predaja určitého modelu počítačov v EHP, považovať za realizáciu čistého obmedzenia.

308 Okrem toho z dôkazov citovaných v napadnutom rozhodnutí vyplýva, Acer podnikla v regióne ESVA opatrenia na oddialenie uvedenia predmetného počítača na trh. Z e-mailu citovaného v bode 1247 ďalej, na ktorý sa Komisia v tomto kontexte odvolala na pojednávaní, totiž vyplýva, že [dôverné] v spoločnosti Acer dostal pokyn „nechať tak“ dotknuté CPU spoločnosti AMD na rok 2003, pričom tento pokyn bude uplatňovať v regióne ESVA.

309 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že právomoc Komisie bola odôvodnená aj z dôvodu realizácie porušenia na území Únie a EHP.

2) Lenovo

310 Pokiaľ ide o čisté obmedzenia, to jest zľavy poskytované pod podmienkou, že Lenovo oddiali uvedenie dvoch modelov počítačov na trh, treba uviesť, že tieto obmedzenia mala Lenovo uplatňovať na celom svete, vrátane EHP. Z toho vyplýva, že právomoc Komisie bola odôvodnená aj z dôvodu uskutočňovania porušenia na uvedenom území. V tejto súvislosti úvahy uvedené v bodoch 304 až 307 vyššie platia *mutatis mutandis*.

311 Pokiaľ ide o zľavy za exkluzivitu, protihodnotu za tieto zľavy, to jest výhradné zásobovanie sa spoločnosti Lenovo od spoločnosti Intel, mala Lenovo uplatňovať na celom svete, vrátane EHP, tým, že bude predávať výhradne prenosné počítače vybavené CPU x86 spoločnosti Intel. V tomto kontexte je potrebné zdôrazniť, že určenie CPU, teda ich použitie spoločnosťou Lenovo v prenosných počítačoch, bolo súčasťou protihodnoty tak, ako bola stanovená. Za takýchto okolností žalobca nemôže založiť nijaké tvrdenie na skutočnosti, že dotknutý trh sa týkal CPU x86, zatiaľ čo Lenovo nepredávala CPU, ale počítače vybavené CPU. Protihodnota tak, ako bola stanovená, totiž zakladala priamu súvislosť s počítačmi, ktoré Lenovo vyrobí a bude predávať.

312 Cieľom správania žalobcu bolo, aby sa protihodnota spoločnosti Lenovo uplatňovala všade, kde Lenovo predáva prenosné počítače, vrátane EHP.

313 Keďže protihodnota tak, ako bola stanovená, sa osobitne týkala CPU určených na použitie v istom druhu výrobkov, konkrétne v prenosných počítačoch, žalobca nemôže riadne tvrdiť, že on sám nemal vplyv na používanie CPU spoločnosti Intel spoločnosťou Lenovo. Okrem toho žalobca netvrdil, že nevedel, že Lenovo pôsobí na spoločnom trhu a predáva na ňom svoje prenosné počítače.

314 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že pokiaľ ide o správanie žalobcu voči spoločnosti Lenovo, právomoc Komisie je odôvodnená aj z dôvodu uskutočňovania porušenia na území Únie a EHP.

d) O vplyve na obchod medzi členskými štátmi

315 Na pojednávaní žalobca tiež tvrdil, že dotknuté správanie nemohlo mať vplyv na obchod medzi členskými štátmi.

316 Pokiaľ ide o kritérium vplyvu na obchod medzi členskými štátmi, Komisia v odôvodnení 1750 napadnutého rozhodnutia uviedla, že zneužitia, ktoré majú vplyv na štruktúru hospodárskej súťaže vo viac ako jednom členskom štáte, sú vzhľadom na svoju povahu spôsobilé ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi.

317 Podľa judikatúry na to, aby rozhodnutie, dohoda alebo postup boli spôsobilé ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, musia na základe súboru skutkových a právnych okolností umožniť s dostatočnou pravdepodobnosťou predpokladať, že by mohli mať priamy či nepriamy, skutočný či potenciálny vplyv na obchod medzi členskými štátmi, a to takým spôsobom, že by bolo možné obávať sa, že budú brániť

vytvoreniu jednotného trhu medzi členskými štátmi. Okrem toho je potrebné, aby tento vplyv nebol bezvýznamný (pozri rozsudok Javico, už citovaný v bode 256 vyššie, bod 16 a tam citovanú judikatúru).

- 318 V prejednávanej veci žalobca netvrdil, že jeho správanie voči spoločnostiam Acer a Lenovo sa týkalo len územia jedného členského štátu. Žalobca sa pri spochybnení vplyvu na obchod medzi členskými štátmi opieral skôr o skutočnosť, že účinky boli citeľné na územiach mimo EHP a objem dotknutých počítačov bol aj tak malý, takže účinky nemohli byť v nijakom prípade významné.
- 319 Ako však bolo uvedené v bode 269 vyššie, účinky správania žalobcu voči spoločnostiam Acer a Lenovo sa nemajú zohľadniť jednotlivo. Jediné porušenie, ktorého sa žalobca dopustil, mohlo mať ako celok podstatný účinok v Únii a v EHP.
- 320 Je preto potrebné zamietnuť argumentáciu žalobcu, ktorej cieľom je spochybnenie vplyvu na obchod medzi členskými štátmi.
- 321 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že argumentáciu žalobcu, ktorej cieľom je spochybnenie právomoci Komisie, treba zamietnuť.

C – Procesné vady

1. O zamietnutí Komisie poskytnúť žalobcovi možnosť druhého vypočutia

- 322 Žalobca podporovaný ACT uvádza, že Komisia nesprávne zamietla vykonanie druhého vypočutia s cieľom vypočuť Intel k dodatočnému oznámeniu o výhradách z roku 2008 (pozri bod 9 vyššie) a k opisu skutočností (pozri bod 13 vyššie), hoci sa v týchto dokumentoch uvádzali úplne nové tvrdenia týkajúce sa najmä podmienených zliav a čistých obmedzení v súvislosti so spoločnosťou Lenovo a poskytnutia zliav spoločnosti MSH.
- 323 V súlade s článkom 10 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov 81 a 82 [ES] (Ú. v. EÚ L 123, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81), Komisia stanoví pri oznamovaní námietok dotknutým stranám lehotu, v ktorej ju tieto strany môžu písomne informovať o svojich stanoviskách. Komisia nie je povinná zohľadniť žiadne ďalšie písomné podania doručené po uplynutí danej lehoty.
- 324 V súlade s článkom 12 nariadenia č. 773/2004 Komisia poskytne stranám, ktorým adresovala oznámenie o námietkach, príležitosť predniesť svoje argumenty v rámci ústneho vypočutia, pokiaľ o to vo svojich písomných podaniach požiadajú.
- 325 Pokiaľ ide o dodatočné oznámenie o výhradách z roku 2008, účastníci konania sa zhodujú, že žalobca mal v zásade právo na druhé vypočutie v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami. Komisia uznala existenciu tohto práva v sprievodnom liste k dodatočnému oznámeniu o výhradách z roku 2008. Treba však konštatovať, že žalobca nepožiadaval o druhé vypočutie včas. V dodatočnom oznámení o výhradách z roku 2008 totiž Komisia najskôr poskytla žalobcovi na predloženie jeho pripomienok lehotu ôsmich týždňov. Dňa 15. septembra 2008 úradník poverený vypočutím predĺžil túto lehotu do 17. októbra 2008 (pozri bod 10 vyššie). Žalobca neodpovedal na dodatočné oznámenie o výhradách z roku 2008 ani v predĺženej lehote a taktiež nepožiadaval o druhé vypočutie. Jeho právo na druhé vypočutie preto zaniklo jeho neuplatnením.
- 326 Tento záver, ktorý vyplýva už zo znenia článku 10 ods. 2 a článku 12 nariadenia č. 773/2004, je potvrdený aj samotným cieľom týchto ustanovení. Povinnosť osoby, ktorej je určené oznámenie o výhradách, požiadať o vypočutie v lehote stanovenej Komisiou, inak jej právo na vypočutie zaniká, je odôvodnená hospodárnosťou konania. Príprava konania totiž vyžaduje nezanedbateľné koordinácie

úsilie zo strany Komisie z dôvodu, že na vypočutí sa nezúčastňuje len osoba, ktorej je oznámenie o výhradách určené, a útvary Komisie, ale prípadne aj tretie osoby a zástupcovia členských štátov. Komisia navyše musí mať dostatok času, aby mohla zohľadniť pripomienky uvedené na vypočutí v konečnom rozhodnutí.

- 327 Pokiaľ ide o opis skutočností, treba konštatovať, že právo na vypočutie stanovené v článku 12 nariadenia č. 773/2004 existuje len po vydaní oznámenia o výhradách Komisiou. Žalobca tak nemal nijaké právo na vypočutie v súvislosti s opisom skutočností. V každom prípade je potrebné konštatovať, že aj pokiaľ ide o tento list, žalobca nepožiadaval o vypočutie včas, keďže na tento list neodpovedal v lehote stanovenej do 23. januára 2009.
- 328 Komisia preto správne zamietla konanie druhého vypočutia tak v súvislosti s dodatočným oznámením o výhradách z roku 2008, ako aj v súvislosti s opisom skutočností. Tvrdenie žalobcu a ACT nemôžu spochybniť tento záver.
- 329 Po prvé žalobca uvádza, že Komisia vo svojom liste z 2. februára 2009 (pozri bod 15 vyššie) výslovne súhlasila s tým, že zohľadní písomné pripomienky žalobcu k dodatočnému oznámeniu o výhradách z roku 2008 a k opisu skutočností pod podmienkou, že budú doručené do 5. februára 2009. Podľa žalobcu tým Komisia predĺžila lehotu na podanie žiadosti o vypočutie do 5. februára 2009.
- 330 Toto tvrdenie treba zamietnuť. Komisia správne uvádza, že počas správneho konania rovnako ako v napadnutom rozhodnutí výslovne vylúčila prijatie oneskoreného vyjadrenia spoločnosti Intel ako odpovede podanej včas a rovnako tak vylúčila, že zohľadnenie týchto pripomienok možno vykladať ako predĺženie lehoty. Komisia totiž najmä v liste z 2. februára 2009, na ktorom žalobca zakladá svoju argumentáciu, konštatovala, že nie je povinná vyhovieť žiadosti o vypočutie podanej po lehote a jej útvary sa domnievajú, že vypočutie nie je pre správny priebeh správneho konania potrebné. V rozpore s tvrdením žalobcu tak Komisia v liste z 2. februára 2009 nepredĺžila lehotu na podanie žiadosti o vypočutie do 5. februára 2009.
- 331 Po druhé žalobca tvrdí, že svoju odpoveď na dodatočné oznámenie o výhradách z roku 2008 a na opis skutočností nezaslal do 5. februára 2009, lebo v tom čase podal žalobu na Súde prvého stupňa s cieľom dosiahnuť zrušenie rozhodnutia úradníka povereného vypočutím z 15. septembra 2008 a nariadenie predbežného opatrenia na prerušenie plynutia stanovenej lehoty.
- 332 Treba však konštatovať, že žalobca mohol Komisii preventívne predložiť svoje pripomienky k dodatočnému oznámeniu o výhradách z roku 2008 a súčasne si uplatniť aj svoje právo na prístup k Súdu prvého stupňa. Ako uviedol predseda Súdu prvého stupňa v uznesení Intel/Komisia, už citovanom v bode 14 vyššie (bod 87), podanie žaloby o zrušenie a podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia žalobcovi nijako nebránilo v tom, aby aspoň preventívne v dostatočnom čase pripravil a predložil svoju odpoveď na dodatočné oznámenie o výhradách z roku 2008 na základe skutočností, ktorými disponoval, a to tým skôr, že od úradníka povereného vypočutím získal predĺženie lehoty o štyri týždne. V každom prípade Intel mohla požiadať o vypočutie v lehote stanovenej úradníkom povereným vypočutím, teda do 17. októbra 2008, keďže táto žiadosť nezávisela od dodatočných informácií.
- 333 Rovnaké odôvodnenie platí aj v súvislosti s opisom skutočností bez toho, aby bola dotknutá skutočnosť, že článok 12 nariadenia č. 773/2004 nestanovuje vypočutie po zaslaní opisu skutočností (pozri bod 327 vyššie). Žalobcovi vo včasnom podaní žiadosti o vypočutie nebránila jeho žaloba o zrušenie ani jeho návrh na nariadenie predbežného opatrenia.
- 334 Po tretie je pravda, že za podmienok stanovených v článku 10 ods. 2 a v článku 12 nariadenia č. 773/2004 Komisia nemá diskrečnú právomoc v súvislosti s právom na vypočutie. Článok 12 nariadenia č. 773/2004 stanovuje, že Komisia „poskytne“ stranám, ktorým adresovala oznámenie

o námietkach, príležitosť predniesť svoje argumenty v rámci ústneho vypočutia, pokiaľ o to vo svojich písomných podaniach požiadajú. Žalobca však nepodal žiadosť v dostatočnom čase, takže toto ustanovenie nie je uplatniteľné.

- 335 Po štvrté žalobca uvádza, že rozhodnutie úradníka povereného vypočutím zo 17. februára 2009, ktorým zamietol novú žiadosť žalobcu o vypočutie k dodatočnému oznámeniu o výhradách z roku 2008, je neodôvodnené a neprimerané.
- 336 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že žalobca nepožiadaval o vypočutie k dodatočnému oznámeniu o výhradách z roku 2008 včas. Ako však úradník poverený vypočutím správne zdôraznil vo svojom rozhodnutí zo 17. februára 2009, subjektívne právo na vypočutie existuje do skončenia lehoty poskytnutej na predloženie odpovede na oznámenie o výhradách. Po uplynutí tejto lehoty nemá Komisia nijakú povinnosť zorganizovať vypočutie.
- 337 Komisia tým, že pripustila, že úradník poverený vypočutím má diskrečnú právomoc povoliť vypočutie, neporušila článok 12 nariadenia č. 773/2004, ale vykladala uvedené nariadenie spôsobom priaznivým pre žalobcu. Navyše, úradník poverený vypočutím detailne uviedol svoje dôvody zamietnutia druhého vypočutia vo svojom liste zo 17. februára 2009. Žalobca sa v tejto súvislosti obmedzuje na tvrdenie, že vykonanie vypočutia by Komisiu nebolo poškodilo, keďže podľa žalobcu by omeškanie priebehu správneho konania z dôvodu druhého vypočutia bolo „minimálne“. Treba však konštatovať, že úradník poverený vypočutím sa nedopustil nijakého pochybenia tým, že v podstate konštatoval, že neoprávnené omeškanie priebehu správneho konania by predstavovalo riziko poškodenia nielen práv tretích strán dotknutých konaním týkajúcim sa žalobcu, ale aj práv ďalších účastníkov v paralelných konaniach, ktorí včas požiadali o vypočutie.
- 338 Po piate ACT v podstate tvrdí, že napriek skutočnosti, že článok 12 nariadenia č. 773/2004 stanovuje vypočutie len po vydaní oznámenia o výhradách Komisiou, Komisia bola povinná poskytnúť vypočutie po zaslaní opisu skutočností z dôvodu základného práva žalobcu na rešpektovanie jeho práva na obhajobu. Toto tvrdenie nie je presvedčivé. Predovšetkým treba pripomenúť, že kapitola V nariadenia č. 773/2004, nazvaná „Výkon práva byť vypočutý“, ktorá obsahuje ustanovenia článku 10 ods. 2 a článku 12 uvedeného nariadenia, konkretizuje právo žalobcu na obhajobu. Žalobca ani ACT neuviedli nijaké tvrdenia týkajúce sa prípadnej nezákonnosti týchto ustanovení. V rozsahu, v akom ACT tvrdí, že Komisia sa na účely odôvodnenia porušenia základného práva účastníka konania byť vypočutý nemôže odvolávať na obmedzenia, ktoré sama stanoví vo svojich vlastných nariadeniach, treba konštatovať, že v súlade s článkom 33 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1/2003, Komisia je oprávnená prijať praktické dojednania vypočutí. Pre úplnosť treba ďalej dodať, že aj za predpokladu, že právo na obhajobu môže za osobitných okolností ukladať Komisii povinnosť vykonať vypočutie po zaslaní opisu skutočností, faktom ostáva, že toto hypotetické právo nie je neobmedzené. Komisia môže toto právo obmedziť stanovením lehôt na podanie žiadosti o vypočutie. V prejednávanej veci však žalobca neodpovedal na opis skutočností včas (pozri bod 327 vyššie).
- 339 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že Komisia mohla zamietnuť vykonanie vypočutia s cieľom vypočuť spoločnosť Intel k dodatočnému oznámeniu o výhradách a k opisu skutočností bez toho, aby sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a porušila ustanovenia nariadenia č. 773/2004.

2. O zamietnutí Komisie získať určité dokumenty od spoločnosti AMD

a) Okolnosti predchádzajúce sporu a stanoviská účastníkov konania

- 340 Dňa 21. mája 2008 Komisia po elektronickom uverejnení prípravných vyjadrení spísaných žalobcom a spoločnosťou AMD v rámci konania, ktoré medzi nimi prebehlo v štáte Delaware (pozri bod 11 vyššie), požiadala žalobcu aj spoločnosť AMD, aby jej predložili všetky dokumenty, ktoré spísali alebo získali a ktoré citovali vo svojich prípravných vyjadreniach.

- 341 Listom zo 6. augusta 2008 žalobca uviedol, že sa domnieva, že vyšetrovanie vedené Komisiou je neúplné. Žalobca vyzval Komisiu, aby AMD požiadala o predloženie všetkých dokumentov relevantných s ohľadom na tvrdenia uvedené v dodatočnom oznámení o výhradách z roku 2008. Okrem toho zdôraznil, že uznesenie o nariadení ochranného opatrenia (protective order) súdu, ktorý konal vo veci v štáte Delaware, z 26. septembra 2006 (ďalej len „uznesenie o nariadení ochranného opatrenia“) mu bráni používať dokumenty predložené spoločnosťou AMD v rámci konania v štáte Delaware mimo tohto konania.
- 342 Žalobca zaslal Komisii v prílohe k listu zo 4. septembra 2008 zoznam 87 bodov zodpovedajúcich dokumentom alebo kategóriám dokumentov a vyzval Komisiu, aby ich získala od spoločnosti AMD (ďalej len „zoznam“).
- 343 Komisia listom zo 6. októbra 2008 oznámila žalobcovi, že sa rozhodla požiadať spoločnosť AMD o predloženie dotknutých dokumentov v rozsahu, v akom boli v zozname opísané spôsobom umožňujúcim ich presnú identifikáciu a zaslala žalobcovi zoznam siedmich dokumentov, o predloženie ktorých požiadala AMD.
- 344 V odôvodneniach 61 až 74 napadnutého rozhodnutia Komisia vysvetľuje, prečo necítila povinnosť získať ostatné dokumenty uvedené v zozname, pričom zdôraznila, že žiadosť žalobcu nebola dostatočne presná, že bola neprimeraná, že žalobca nepreukázal, že vyčerpal všetky dostupné prostriedky s cieľom predložiť Komisii viac dokumentov z konania v štáte Delaware, a dokumenty, k získaniu ktorých vyzval Komisiu, nie sú dokumentmi v prospech.
- 345 Žalobca sa domnieva, že dokumenty, o získanie ktorých od spoločnosti AMD požiadal Komisiu, mali osobitný význam pre jeho obhajobu najmä na účely preukázania, že aj pri neexistencii správania, ktoré mu bolo vytýkané, by OEM nekupovali viac CPU spoločnosti AMD a AMD čelila obmedzeniam výrobných kapacít. Komisia tým, že odmietla získať od spoločnosti AMD tieto dodatočné dokumenty, neanalyzovala relevantné dôkazy a porušila podstatnú procesnú povinnosť. Komisia tak porušila právo spoločnosti Intel na obhajobu.
- 346 Žalobca tvrdí, že sedem dokumentov, o ktorých predloženie Komisia požiadala spoločnosť AMD, neboli jediné jasne identifikované dokumenty v zozname. Žalobca navyše v odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu uviedol, že nemohol identifikovať dokumenty presnejšie, než to urobil v zozname, bez toho, aby porušil uznesenie o nariadení ochranného opatrení.
- 347 Komisia uvádza, že žiadosť žalobcu nemala nijaký právny základ, lebo predmetné dokumenty neboli súčasťou vyšetrovacieho spisu.
- 348 Okrem toho skutočnosti uvedené žalobcom ho nemohli zbaviť viny. Na preukázanie nezákonnosti správania spoločnosti Intel nie je potrebné preukázať skutočné vylúčenie konkurencie z trhu, kapacitné obmedzenia spoločnosti AMD, obchodnú alebo technickú výkonnosť spoločnosti AMD, ani prípadnú ujmu spôsobenú spotrebiteľom.

b) O podmienkach, za akých Komisia môže byť povinná získať určité dokumenty

1) Existujúca judikatúra

- 349 Žalobca sa opiera o judikatúru týkajúcu sa prístupu k spisu, podľa ktorej rozhodnutie, ktoré dokumenty sú užitočné pre obhajobu podnikov zúčastňujúcich sa konania o porušení pravidiel hospodárskej súťaže, neprináleží iba Komisii (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. júna 1995, Solvay/Komisia, T-30/91, Zb. s. II-1775, ďalej len „rozsudok Solvay“, bod 81).

- 350 Podľa ustálenej judikatúry právo na prístup k spisu, spojené so zásadou práva na obhajobu, znamená, že Komisia musí dotknutému podniku umožniť, aby preskúmal všetky dokumenty vo vyšetrovacom spise, ktoré môžu byť relevantné pre jeho obhajobu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 2. októbra 2003, Corus UK/Komisia, C-199/99 P, Zb. s. I-11177, body 125 až 128, a rozsudok Solvay, už citovaný v bode 349 vyššie, bod 81).
- 351 Treba však zdôrazniť, že táto judikatúra sa týka práva na prístup k dokumentu, ktorý je súčasťou vyšetrovacieho spisu Komisie. Je pravda, že z judikatúry jasne vyplýva, že Komisia je povinná umožniť účastníkom konania prístup ku všetkým dokumentom v správnom spise, s výnimkou interných a dôverných dokumentov, a Komisia nie je oprávnená sama skúmať, ktoré dokumenty môžu byť užitočné pre obhajobu podnikov. Povinnosť umožniť prístup k všetkým dokumentom v správnom spise však neznamená, že Komisia je povinná získať všetky druhy dokumentov, ktoré by potenciálne mohli byť v prospech.
- 352 Judikatúra už rozhodla v súvislosti s podmienkami prístupu k dokumentom, ktoré má Komisia k dispozícii, ale nie sú súčasťou vyšetrovacieho spisu samotného. Čo sa týka odpovedí ostatných účastníkov konania na oznámenie o výhradách, z judikatúry vyplýva, že pokiaľ ide o dokumenty, ktoré nie sú súčasťou spisu zostaveného v čase doručenia oznámenia o výhradách, Komisia je povinná sprístupniť uvedené odpovede ostatným účastníkom konania len vtedy, ak sa ukáže, že tieto odpovede obsahujú nové skutočnosti v prospech alebo v neprospech (rozsudok Všeobecného súdu zo 16. júna 2011, Heineken Nederland a Heineken/Komisia, T-240/07, Zb. s. II-3355, bod 242), alebo ak sú tieto odpovede nevyhnutné na to, aby bol žalobca schopný spochybníť číselné údaje použité Komisiou v oznámení o výhradách (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu zo 16. júna 2011, Ziegler/Komisia, T-199/08, Zb. s. II-3507, bod 118).
- 353 V tomto kontexte judikatúra už mala možnosť spresniť, že úvaha vyplývajúca z rozsudku Súdneho dvora zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, bod 126), podľa ktorej nemôže prináležať iba Komisii, aby určila dokumenty, ktoré sú užitočné pre obhajobu dotknutého podniku, sa týka dokumentov, ktoré sú súčasťou spisu Komisie a nemôže sa vzťahovať na odpovede ostatných dotknutých účastníkov konania na výhrady oznámené Komisiou (rozsudok Heineken Nederland et Heineken/Komisia, už citovaný v bode 352 vyššie, bod 254).
- 354 V rozsudku z 15. marca 2000, Cimenteries CBR a i./Komisia (T-25/95, T-26/95, T-30/95 až T-32/95, T-34/95 až T-39/95, T-42/95 až T-46/95, T-48/95, T-50/95 až T-65/95, T-68/95 až T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 a T-104/95, Zb. s. II-491), na ktorý sa žalobca odvoláva, Súd prvého stupňa skúmal celý súbor tvrdení založených na tom, že Komisia neposkytla prístup k dokumentom, ktoré by podľa dotknutých podnikov boli užitočné pre prípravu ich obhajoby počas správneho konania. Okrem odpovedí na oznámenie o výhradách poskytnutých ostatnými osobami, ktorým bolo toto oznámenie určené, išlo aj o zápisnice z vypočutí týkajúcich sa vnútroštátnych kartelov, spis Komisie týkajúci sa oznámenia o určitom systéme, spis Komisie týkajúci sa určitej štátnej pomoci, niekoľko interných poznámok Komisie a vyjadrenia k žalobe v iných veciach týkajúcich sa tohto kartelu (bod 380 tohto rozsudku). Išlo o dokumenty, ktoré síce neboli súčasťou spisu, ale Komisia nimi disponovala.
- 355 Táto situácia sa však líši od situácie, ktorá je základom judikatúry citovanej v bodoch 349 až 354 vyššie. V prejednávanvej veci ide totiž o dokumenty, ktoré Komisia nemala ani k dispozícii. Nastolená otázka sa tak netýka rozsahu práva na prístup k spisu.
- 356 Žalobca tvrdí, že odôvodnenie poskytnuté judikatúrou v súvislosti s právom na prístup k dokumentom v prospech založeným vo vyšetrovacom spise sa musí uplatniť a *fortiori*, keď Komisia nielen že neoznámila, ale dokonca ani nezískala relevantné dokumenty v prospech. Zdá sa, že logika tejto argumentácie je taká, ak nemožno súhlasiť, že iba Komisia overuje, ktoré dokumenty v spise môžu byť

užitočné pre obhajobu dotknutých podnikov, že situácia by bola oveľa vážnejšia. pokiaľ by niektoré dokumenty neboli v spise vôbec, takže ani samotná Komisia by nebola schopná overiť, či obsahujú dôkazy v prospech.

- 357 Takúto argumentáciu nemožno prijať. Takáto logika totiž nezohľadňuje skutočnosť, že judikatúra týkajúca sa práva na prístup k úplnému spisu je založená na myšlienke, že rovnosť zbraní vyžaduje, aby dotknutý podnik poznal spis použitý v konaní rovnako ako Komisia (pozri v tomto zmysle rozsudok Solvay, už citovaný v bode 349 vyššie, bod 83). Pokiaľ ide o dokumenty, ktorými Komisia nedisponuje, neexistuje nijaké riziko, že Komisia sa bude opierať o skutočnosti v neprospech uvedené v týchto dokumentoch a dostatočne nezohľadní skutočnosti v prospech. Rozdiel uvedený v bode 83 rozsudku Solvay, už citovaného v bode 349 vyššie, a to že Komisia sama mohla rozhodnúť, či použije alebo nepoužije dokumenty proti žalobcovi, zatiaľ čo žalobca k nim nemal prístup a nemohol teda prijať zodpovedajúce rozhodnutie, či ich použije na svoju obhajobu alebo nie, v prejednávanej veci neexistuje. Nevzniká tu teda rovnaký problém rovnosti zbraní ako v prípade dokumentov v správnom spise Komisie.
- 358 V prejednávanej veci sa v skutočnosti vzniká otázka, či Komisia dodržala svoju povinnosť náležite a nestranne preskúmať spis.
- 359 V tejto súvislosti treba poznamenať, že medzi záruky poskytované právnym poriadkom Únie v správnych konaniach patrí najmä zásada riadnej správy vecí verejných, ktorá je uvedená v článku 41 Charty základných práv, ku ktorej sa viaže povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti dotknutého prípadu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. septembra 2003, Atlantic Container Line a i./Komisia, T-191/98, T-212/98 až T-214/98, Zb. s. II-3275, bod 404 a tam citovanú judikatúru).
- 360 Treba však uviesť, že Komisii v zásade prináleží rozhodnúť, akým spôsobom chce viesť vyšetrovanie vo veci hospodárskej súťaže a ktoré dokumenty musí získať, aby mala dostatočne komplexný obraz o veci.
- 361 Nie je potrebné ukladať Komisii povinnosť získať maximum dokumentov s cieľom zabezpečiť získanie všetkých potenciálnych dôkazov v prospech. Odhliadnuc od skutočnosti, že zdroje Komisie sú obmedzené, by totiž bolo pre Komisiu nemožné zabezpečiť, že jej neunikne nijaký potenciálny dôkaz v prospech.
- 362 Ak podnik, ktorý je predmetom konania, ktoré môže viesť k uloženiu pokuty za porušenie práva hospodárskej súťaže, požiada Komisiu o získanie určitých dokumentov, Komisii prináleží preskúmanie tejto požiadavky. Komisia má mieru voľnej úvahy na rozhodnutie o tom, či je potrebné získať predmetné dokumenty. Účastníci konania nemajú bezpodmienečné právo na to, aby Komisia získala určité dokumenty, lebo Komisii prináleží rozhodnúť o spôsobe, akým bude viesť vyšetrovanie vo veci.
- 363 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že od Komisie nemožno požadovať, aby vykonala dodatočné vyšetrovanie, ak sa domnieva, že prešetrenie veci bolo dostatočné (rozsudky Súdneho dvora zo 16. mája 1984, Eisen und Metall/Komisia, 9/83, Zb. s. 2071, bod 32, a Súdu prvého stupňa z 11. marca 1999, Thyssen Stahl/Komisia, T-141/94, Zb. s. II-347, bod 110).
- 364 Tým nie je vylúčené, že za určitých okolností môže existovať povinnosť Komisie prešetriť určitý aspekt spisu.
- 365 V rozsudku Thyssen Stahl/Komisia, už citovanom v bode 363 vyššie, Súd prvého stupňa konštatoval v bode 97, že zo zásady riadnej správy vecí verejných a zásady rovnosti zbraní vyplýva, že Komisia je povinná vážne prešetriť tvrdenia žalobcu, podľa ktorých ju úradníci z iného generálneho riaditeľstva Komisie podnecovali k uskutočňovaniu postupov, ktoré jej boli vytýkané v rozhodnutí, pričom spresnil, že rozhodnutie o spôsobe vykonania takéhoto prešetrenia prináleží Komisii a nie žalobcovi. Súd prvého stupňa vychádzal z okolností, podľa ktorých jednak Komisia bola konfrontovaná

s tvrdeniami, ktoré mali nepochybný význam pre obhajobu dotknutých podnikov, a jednak Komisia mala zvýhodnené postavenie, pokiaľ ide o preukázanie pravdivosti alebo nepravdivosti týchto tvrdení, lebo išlo o správanie jej vlastných útvarov (rozsudok Thyssen Stahl/Komisia, už citovaný v bode 363 vyššie, bod 96). Treba zdôrazniť, že tento rozsudok len konštatoval, že Komisia bola povinná prešetriť určitý aspekt spisu vykonaním interného vyšetrovania. Tento rozsudok sa netýkal povinnosti Komisie získať určité dokumenty.

366 Z judikatúry citovanej v bodoch 363 a 365 vyššie vyplýva, že Komisia má kontrolu nad vyšetrovaním. Po prvé Komisia môže v zásade rozhodnúť, v ktorom momente je prešetrenie veci dostatočné. Po druhé aj v situácii, v ktorej je Komisia povinná prešetriť určitý aspekt spisu, prináleží jej rozhodnutie o spôsobe, akým vykoná toto prešetrenie (pozri v tomto zmysle rozsudok Thyssen Stahl/Komisia, už citovaný v bode 363 vyššie, bod 97).

367 Žalobca sa na podporu svojej argumentácie odvoláva aj na rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. septembra 2006, Avebe/Komisia (T-314/01, Zb. s. II-3085).

368 Z bodu 70 rozsudku citovaného v predchádzajúcom bode vyplýva, že v predmetnej veci Avebe pripustil, že došlo k písomnej komunikácii medzi jeho poradcami a oddeleniami Department of Justice Spojených štátov, z čoho vyplývalo, že Avebe sa pokúšal viackrát získať od nich kópiu údajného vyhlásenia iného podniku pred americkými orgánmi, ktoré bolo podľa Avebe v jeho prospech. Avebe ho chcel predložiť Komisii v rámci správneho konania. Z tejto písomnej komunikácie však vyplýva, že tieto oddelenia zamietli príslušné žiadosti, pričom uviedli, že v prípade potreby sú ochotní poskytnúť tento dokument Komisii, ak Komisia podá takúto žiadosť.

369 Súd prvého stupňa v tomto rozsudku zamietol argumentáciu Avebe, podľa ktorej Komisia bola povinná získať kópiu predmetného dokumentu od príslušných orgánov Spojených štátov, pričom vychádzal zo skutočnosti, že Avebe počas správneho konania Komisiu výslovne nepožiadal o získanie tohto dokumentu (bod 72 tohto rozsudku). Súd prvého stupňa výslovne konštatoval v bode 71 tohto rozsudku, že nie je potrebné skúmať, či Komisia mala prijať vhodné opatrenia, aby získala kópiu údajného vyhlásenia pred americkými orgánmi.

370 Súd prvého stupňa tak v tomto rozsudku nestanovil podmienky, za akých Komisia môže byť povinná získať určité dokumenty od tretej osoby. Súd prvého stupňa sa mohol obmedziť na stanovenie jedinej podmienky, ktorá sa v danej veci týkala existencie výslovnej žiadosti v tomto zmysle počas správneho konania, pričom táto podmienka nebola v dotknutej veci v nijakom prípade splnená.

2) Stanovenie podmienok

371 Treba uviesť, že za určitých okolností môže existovať povinnosť Komisie získať určité dokumenty na žiadosť podniku, ktorý je predmetom vyšetrovania. Takáto povinnosť Komisie však musí byť obmedzená len na výnimočné okolnosti, lebo v zásade rozhodnutie o spôsobe, akým Komisia vedie prešetrovanie vo veci, prináleží Komisii a nie dotknutým podnikom.

372 Ak sa podnik, ktorý je predmetom vyšetrovania, dozvedel o existencii dokumentu v prospech, ale on sám ho nemôže získať alebo ho nemôže predložiť Komisii, zatiaľ čo Komisia môže získať tento dokument a použiť ho, Komisia môže byť za určitých okolností povinná získať tento dokument v nadväznosti na výslovnú žiadosť v tomto zmysle podanú dotknutým podnikom. Komisii totiž prináleží, aby viedla vyšetrovanie náležite a nestranné, takže sa nemôže obmedziť na získanie dokumentov v neprospech a prehliadať existenciu skutočností v prospech.

373 Je však potrebné zväziť povinnosť Komisie prešetriť vec náležite a nestranné na jednej strane a právomoc Komisie rozhodnúť o spôsobe, akým chce viesť svoje prešetrovanie a vynakladať svoje prostriedky s cieľom účinne zabezpečiť dodržiavanie práva hospodárskej súťaže na druhej strane.

- 374 Povinnosť Komisie získať určité dokumenty na žiadosť podniku tak musí okrem podmienky žiadosti podanej v tomto zmysle počas správneho konania (pozri body 369 a 370 vyššie) podliehať aspoň kumulatívnym podmienkam stanoveným v bodoch 375 až 382 ďalej.
- 375 Takáto povinnosť podlieha predovšetkým podmienke, že pre dotknutý podnik je skutočne nemožné získať predmetné dokumenty alebo ich sprístupniť Komisii. Keďže totiž Komisia má kontrolu nad svojimi vyšetrowaniami, takáto povinnosť musí byť obmedzená len na výnimočné prípady, v ktorých podnik dotknutý vyšetrowaním čelí prekážke, ktorú sám nemôže prekonať, lebo vie o existencii dôkazu v prospech, ale nemôže ho získať alebo sprístupniť Komisii.
- 376 Dotknutému podniku tak prináleží, aby preukázal, že podnikol všetky kroky k získaniu predmetných dokumentov a/alebo k získaniu povolenia použiť ich vo vyšetrowaní Komisie.
- 377 Dotknutému podniku okrem toho prináleží, aby čo možno najpresnejšie identifikoval dokumenty, o ktorých získanie žiada Komisiu. Predpokladom výnimočného stanovenia povinnosti Komisie získať určité dokumenty na žiadosť podniku, ktorý je predmetom vyšetrowania, je totiž spolupráca zo strany tohto podniku.
- 378 Povinnosť Komisie získať určité dokumenty na žiadosť podniku, ktorý je predmetom vyšetrowania, ďalej podlieha podmienke, že predmetné dokumenty majú pravdepodobne podstatný význam pre obhajobu dotknutého podniku.
- 379 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v zásade prináleží Komisii, aby rozhodla, kedy je jej spis dostatočne úplný na účely prijatia konečného rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudky Eisen und Metall/Komisia, už citovaný v bode 363 vyššie, bod 32, a Thyssen Stahl/Komisia, už citovaný v bode 363 vyššie, bod 110). Samotná skutočnosť, že určité dokumenty môžu obsahovať skutočnosti v prospech, nestačí pre stanovenie povinnosti Komisie získať ich na žiadosť účastníka konania dotknutého vyšetrowaním. Ak sa Komisia domnieva, že prešetrenie veci bolo dostatočné, nie je povinná pokračovať vo vyšetrowaní s cieľom získať ešte komplexnejší obraz o veci. Vo vyšetrowaniach týkajúcich sa porušení práva hospodárskej súťaže totiž často existuje extrémne veľké množstvo dokumentov, ktoré potenciálne môžu obsahovať dôkazy v prospech a vždy je možné ešte viac ozrejmiť určité aspekty spisu, ale zdroje Komisie sú obmedzené.
- 380 Komisia má voľnú mieru úvahy na rozhodnutie, či význam údajných dôkazov v prospech odôvodňuje, aby ich získala, a môže napríklad zamietnuť žiadosť z dôvodu, že potenciálne dôkazy v prospech sa týkajú otázok, ktoré nie sú hlavným predmetom konštatovaní potrebných na preukázanie porušenia.
- 381 Je potrebné zamietnuť tvrdenie žalobcu, podľa ktorého generálny advokát Jacobs vo svojich návrhoch k rozsudku Súdneho dvora z 19. mája 1994, SEP/Komisia (C-36/92 P, Zb. s. I-1911, I-1914, bod 21) opísal správne kritérium ako otázku toho, či „Komisia [môže] v čase podania žiadosti odôvodnene predpokladať, že dokument jej pomôže určiť existenciu údajného porušenia“. Táto pasáž sa totiž týka podmienok, za akých je Komisia oprávnená žiadať oznámenie dokumentu, a nie úplne rozdielnej otázky, za akých podmienok je Komisia povinná získať určité dokumenty.
- 382 Treba uviesť, že Komisia môže zamietnuť žiadosť najmä vtedy, ak je množstvo predmetných dokumentov neprimerané významu, ktorý tieto dokumenty môžu mať v rámci vyšetrowania. V tomto kontexte Komisia môže prípadne zohľadniť skutočnosť, že získanie a analýza predmetných dokumentov môže podstatným spôsobom oneskoriť vyšetrenie veci. Komisia je oprávnená zväžiť množstvo požadovaných dokumentov a oneskorenie, ktoré by získanie a preštudovanie týchto dokumentov mohlo spôsobiť pre prešetrenie veci na jednej strane a úroveň potenciálnej relevantnosti na obhajobu podniku na druhej strane.

c) Preskúmanie podmienok v prejednávanej veci

383 Je potrebné preskúmať, či kumulatívne podmienky tak, ako sú definované vyššie, sú splnené v prejednávanej veci v prípade dokumentov, ktoré AMD predložila v rámci konania v štáte Delaware a ktoré boli identifikované v zozname spomenutom v bode 342 vyššie (ďalej len „dokumenty AMD z Delaware“).

1) O povinnosti spoločnosti Intel prijať všetky opatrenia na získanie povolenia použiť dokumenty AMD z Delaware vo vyšetrowaní Komisie

1.1) O napadnutom rozhodnutí a tvrdeniach účastníkov konania

384 V odôvodnení 67 napadnutého rozhodnutia Komisia pripomína, že žalobca nepreukázal, že vyčerpал všetky svoje prostriedky, aby mohol Komisii poskytnúť viac dokumentov pochádzajúcich z konania v štáte Delaware, hoci jej žalobca mohol rýchlo poskytnúť dokumenty predložené spoločnosťou Dell v rámci uvedeného konania.

385 Komisia vo vyjadrení k žalobe uvádza, že samotný žalobca mohol získať povolenie použiť dokumenty AMD z Delaware v rámci konania prebiehajúceho pred Komisiou.

386 Komisia okrem toho zdôrazňuje, že uznesenie o nariadení ochranného opatrenia je založené na dohode o mlčanlivosti uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou AMD, ktorú žalobca prijal vo svojom vlastnom záujme. Komisia uvádza, že podľa zmluvy o mlčanlivosti všetky informácie poskytnuté spoločnosťou AMD a žalobcom v konaní v štáte Delaware boli a *priori* klasifikované ako dôverné, ale bez toho, aby tým bolo dotknuté právo účastníkov konania získať súhlas s tým, že tieto dokumenty „budú použité na akékoľvek zákonné účely“. Komisia zdôrazňuje, že v súlade s bodom 16 uznesenia o nariadení ochranného opatrenia Intel mohla požiadať spoločnosť AMD o povolenie sprístupniť Komisii dokumenty, ktoré AMD predložila v rámci konania v štáte Delaware, pričom americký súd by v prípade odmietnutia zo strany spoločnosti AMD konal ako rozhodca. Komisia tvrdí, že od 26. septembra 2006, to jest odo dňa vydania uznesenia o nariadení ochranného opatrenia, žalobca disponoval mechanizmom na získanie povolenia použiť dokumenty AMD z Delaware v rámci správneho konania Komisie, ale ani sa len nepokúsil podať takúto žiadosť.

387 Okrem toho podľa Komisie by AMD súhlasila so žiadosťou o povolenie spoločnosti Intel na účely použitia dokumentov AMD z Delaware v priebehu vyšetrowania Komisie, lebo spoločnosti AMD by to umožnilo požiadať o recipročné povolenie v súvislosti s dokumentmi spoločnosti Intel, ktorými by mohla podporiť svoju vlastnú sťažnosť.

388 Žalobca v reakcii na túto argumentáciu tvrdí, že je vylúčené, že by AMD ako jeho odporca v konaní v štáte Delaware a sťažovateľ pred Komisiou súhlasila s pomáhaním spoločnosti Intel v konaní pred Komisiou, zatiaľ čo proces v štáte Delaware stále prebiehal a žiadosť podaná na súd v Delaware na zrušenie kvalifikácie týchto dokumentov ako dôverných by nemala nijakú nádej na úspech. Žalobca okrem toho tvrdí, že ak neexistuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré by vyžadovalo vyčerpanie opravných prostriedkov v správnom konaní, uloženie takej požiadavky by neprimerane obmedzilo právo na obhajobu, pričom v tejto súvislosti cituje návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mazák k rozsudku Súdneho dvora z 1. júla 2010, Knauf Gips/Komisnia (C-407/08 P, Zb. s. I-6375, I-6380, bod 38).

389 Žalobca navyše v rámci odpovedí na písomné otázky Všeobecného súdu tvrdí, že AMD nemala nijaký záujem na reciprocite pred prijatím napadnutého rozhodnutia, lebo spis Komisie obsahoval veľké množstvo dokumentov spoločnosti Intel, ale len veľmi málo dokumentov spoločnosti AMD. Komisia neposkytuje nijaký súčasný dôkaz na podporu svojej domnienky, že AMD by bola vyhovelá žiadosti spoločnosti Intel v priebehu vyšetrowania pod podmienkou reciprocite.

1.2) Posúdenie Všeobecným súdom

- 390 V prejednávanej veci žalobca nepreukázal, že od spoločnosti AMD nemohol získať povolenie použiť dokumenty AMD z Delaware.
- 391 Predovšetkým treba zdôrazniť, že žalobca v odpovedi na otázku, ktorú mu Všeobecný súd položil na pojednávaní, pripustil, že nepožiadala spoločnosť AMD o udelenie takéhoto povolenia.
- 392 Nebolo však vôbec vylúčené, že by mu AMD udelila takéto povolenie, pokiaľ by ju on žalobca požiadal. AMD bola totiž rovnako ako žalobca viazaná uznesením o nariadení ochranného opatrenia a nemohla Komisii poskytnúť všetky dokumenty predložené spoločnosťou Intel v rámci konania v štáte Delaware, pokiaľ nebolo označenie týchto dokumentov za dôverné zrušené. Je preto úplne možné, že AMD by žalobcovi povolila použiť dokumenty AMD z Delaware pod podmienkou, že žalobca jej udelí recipročné povolenie použiť dokumenty spoločnosti Intel z konania v štáte Delaware v rámci správneho konania Komisie.
- 393 Je potrebné zamietnuť tvrdenie žalobcu, podľa ktorého AMD nemala záujem na reciprocite pred prijatím napadnutého rozhodnutia, lebo spis Komisie obsahoval veľké množstvo dokumentov spoločnosti Intel, ale len veľmi málo dokumentov spoločnosti AMD.
- 394 V tomto kontexte treba uviesť, že Intel podľa svojho vyjadrenia predložila elektronický ekvivalent viac ako 145 miliónov strán v konaní v štáte Delaware. Skutočnosť, že správny spis Komisie obsahoval „veľké množstvo“ dokumentov spoločnosti Intel, samozrejme neumožňuje preukázať, že spomedzi viac ako 145 miliónov strán poskytnutých spoločnosťou Intel v konaní v štáte Delaware neexistovali dokumenty, na ktoré by sa AMD chcela odvolať ako na dôkazy v neprospech.
- 395 Pre úplnosť treba uviesť, že žalobca na pojednávaní uviedol, že keby v priebehu vyšetrovania Komisie požiadal spoločnosť AMD o povolenie použiť relevantnú kategóriu dokumentov, AMD by takmer nevyhnutne povedala, že ak chce Intel určité dokumenty AMD, AMD chce predložiť do spisu Komisie veľké množstvo dodatočných dokumentov na podporu svojej sťažnosti. Toto vyhlásenie však nie je v súlade s tvrdením žalobcu uvedeným v rámci odpovedí na písomné otázky, podľa ktorého AMD nemala nijaký záujem na reciprocite pred prijatím napadnutého rozhodnutia.
- 396 Žalobca tiež nemôže Komisii účelne vytýkať, že nepredložila nijaký súčasný dôkaz na podporu svojej domnienky, že AMD by bola vyhovelá žiadosti spoločnosti Intel v priebehu vyšetrovania pod podmienkou reciprocity. Neprináleží totiž Komisii, aby preukázala, že AMD by spoločnosti Intel udelila súhlas použiť dokumenty AMD z Delaware, ale prináleží žalobcovi, aby preukázal, že nemohol takéto povolenie získať, hoci podnikol všetky kroky v tomto smere.
- 397 Keďže nemožno vylúčiť, že AMD by udelila súhlas žalobcovi použiť dokumenty AMD z Delaware, žalobcovi prináležalo požiadať o toto povolenie. Samotná okolnosť, že AMD mohla požiadať o recipročné povolenie, samozrejme nemôže žalobcu oslobodiť od tejto povinnosti. Žalobca Komisii vytýka, že prijala napadnuté rozhodnutie na základe neúplného spisu. V tejto súvislosti treba uviesť, že spis Komisie by bol ešte úplnejší, keby okrem dokumentov AMD z Delaware, ktoré žalobca považoval za dôkazy v prospech, obsahoval aj dokumenty poskytnuté spoločnosťou Intel v rámci konania v štáte Delaware, ktoré AMD považovala za dôkazy v neprospech. Žalobca nemôže na jednej strane ťažiť z uznesenia o nariadení ochranného opatrenia v tom zmysle, že AMD nemôže Komisii predložiť prípadné dokumenty v neprospech spomedzi dokumentov predložených spoločnosťou Intel v konaní v štáte Delaware, a na druhej strane vyhnúť sa znášaniu nevýhod plynúcich z tohto uznesenia tým, že vyžaduje od Komisie, aby od spoločnosti AMD získala prípadné dôkazy v prospech spomedzi dokumentov, ktoré AMD predložila v konaní v štáte Delaware.

398 Žalobca ďalej tvrdí, že pri neexistencii zákonnej právnej úpravy vyžadujúcej vyčerpanie opravných prostriedkov v správnom konaní by stanovenie takejto požiadavky neprimerane obmedzilo právo na obhajobu, pričom v tejto súvislosti cituje návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mazák k rozsudku Knauf Gips/Komisia, už citovanému v bode 388 vyššie (bod 38).

399 Vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, Komisia zamietla odvolateľke prístup k odpovediam ostatných účastníkov konania na oznámenie o výhradách. Uvedená odvolateľka sa dovoľavala porušenia jej práva na prístup k spisu. Komisia sa domnievala, že odvolateľka sa nemôže platne dovoľávať porušenia svojho práva na prístup k spisu. Komisia sa v tejto súvislosti opierala o skutočnosť, že odvolateľka v tejto veci nevyčerpala opravné prostriedky proti zamietnutiu ňou požadovaného prístupu, lebo sa neobrátila na úradníka povereného vypočutím. Generálny advokát Mazák navrhol zamietnuť túto argumentáciu a domnieval sa, že ak neexistuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré by špecificky vyžadovalo, aby účastník konania vyčerpal opravné prostriedky, ktoré má k dispozícii v správnom konaní pred Komisiou, uloženie takej požiadavky by neprimerane obmedzilo právo tohto účastníka konania na obhajobu a zabránilo by jeho úplnému prístupu k spravodlivosti (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mazák k rozsudku Knauf Gips/Komisia, už citovaný v bode 388 vyššie, bod 38).

400 Komisia zdôrazňuje, že stanovisko generálneho advokáta Mazáka je v rozpore s inou judikatúrou, a to rozsudkom Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, Mannesmannröhren-Werke/Komisia (T-44/00, Zb. s. II-2223, body 51 až 53).

401 V prejednávanej veci nie je potrebné riešiť otázku, či sa treba riadiť argumentáciou generálneho advokáta Mazáka. Skutkové okolnosti, ktoré viedli k tomuto konaniu, sa totiž líšia od skutkových okolností vo veci Knauf Gips. Vo veci Knauf Gips vznikla otázka, či bola odvolateľka povinná vyčerpať opravné prostriedky, ktorými disponovala v správnom konaní pred Komisiou, proti zamietnutiu Komisie udeliť jej prístup k určitým dokumentom, ktorými disponovala, konkrétne odpovediam ostatných účastníkov konania na oznámenie o výhradách.

402 V prejednávanej veci nevzniká otázka vyčerpania opravných prostriedkov proti rozhodnutiu Komisie, ale otázka, či eventuálna povinnosť Komisie získať dokumenty AMD z Delaware bola podmienená vlastným úsilím žalobcu získať povolenie spoločnosti AMD použiť tieto dokumenty. Tak to skutočne bolo, keďže povinnosť Komisie získať určité dokumenty na žiadosť podniku, ktorý je predmetom vyšetrovania, musí byť obmedzená len na výnimočné prípady a je nutné, aby dotknutý podnik nemal možnosť sám sprístupniť uvedené dokumenty Komisii (pozri bod 375 vyššie).

403 Treba zdôrazniť, že tu nejde o obmedzenie práva žalobcu, ktorým disponuje na základe svojho práva na obhajobu, požadovaním vyčerpania opravných prostriedkov proti zamietnutiu Komisie priznať toto právo. Naopak, ide o stanovenie rozsahu prípadného práva žalobcu na to, aby Komisia vykonala konkrétne vyšetrovacie úkony získaním určitých dokumentov.

404 Keďže nebolo vylúčené, že AMD by dala spoločnosti Intel povolenie poskytnúť dokumenty AMD z Delaware Komisii, prípadne pod podmienkou reciprocitu, spoločnosti Intel prináležalo pokúsiť sa získať toto povolenie. Nie je potrebné skúmať, či by navyše žiadosť spoločnosti Intel o zrušenie dôvernosti týchto dokumentov predložená súdu v Delaware mala šancu na priaznivý výsledok.

405 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Komisia nebola povinná získať dokumenty AMD z Delaware, keďže žalobca nepreukázal, že nemohol od spoločnosti AMD získať povolenie použiť tieto dokumenty.

2) O význame dokumentov pre obhajobu žalobcu

406 Zo zoznamu vyplýva, že dokumenty alebo kategórie dokumentov, k získaniu ktorých žalobca vyzval Komisiu, sa týkajú kapacitných obmedzení spoločnosti AMD (body 1 až 9 zoznamu), jej nedostatkov v procese implementácie (body 10 až 33 a 85 zoznamu), jej stratégie vysokých cien v Európe (body 34

a 35 zoznamu), jej slabej technickej a obchodnej výkonnosti a jej nedostatočnej dôveryhodnosti ako dodávateľa (body 36 až 57, 83 a 84 zoznamu), bežnej praxe v odvetví (body 58 až 63 zoznamu), skutočnosti, že spoločnosti Intel a AMD spolu súťažia (body 64 až 82 zoznamu) a údajov týkajúcich sa testu AEC (body 86 a 87 zoznamu).

- 407 Treba uviesť, že dokumenty týkajúce sa kapacitných obmedzení spoločnosti AMD, jej nedostatkov v procese implementácie, jej stratégie vysokých cien v Európe a jej slabej technickej a obchodnej výkonnosti, ako ich uvádza žalobca, mohli byť relevantné na preukázanie toho, že zákazníci tejto spoločnosti mali oprávnené dôvody zásobovať sa skôr od spoločnosti Intel než od spoločnosti AMD. Treba však povedať, že existencia takýchto oprávnených obchodných dôvodov, za predpokladu jej preukázania, nemôže umožniť vyvrátiť dôkazy, ktoré boli v napadnutom rozhodnutí uvedené na preukázanie existencie zliav za exkluzivitu a čistých obmedzení (pozri body 540 až 543 a 1096 až 1101 ďalej). Okrem toho, pokiaľ ide o kvalifikáciu postupov uvedených v napadnutom rozhodnutí ako zneužívajúcich postupov, treba konštatovať, že Komisia nie je povinná preukázať konkrétne účinky týchto postupov ani príčinnú súvislosť medzi týmito postupmi a obchodnými rozhodnutiami OEM (pozri body 104 a 212 vyššie).
- 408 Navyše treba pripomenúť, že skutočnosť, že rozhodnutie zásobovať sa výhradne alebo takmer výhradne od žalobcu, mohlo byť podporené inými dôvodmi, nevyučuje, že postupy žalobcu, ktoré sú predmetom napadnutého rozhodnutia, mohli byť zákazníkmi rovnako tak zohľadnené pri ich rozhodovaní.
- 409 Z uvedeného vyplýva, že vo vzťahu ku kategóriám dokumentov uvedeným v bode 407 vyššie, nie je splnená podmienka, podľa ktorej musí byť pravdepodobné, že dokumenty, o ktorých získanie podnik žiada Komisiu, majú podstatný význam pre jeho obhajobu.
- 410 V tomto kontexte treba zamietnuť tvrdenie žalobcu založené na skutočnosti, že podnik, ktorý je predmetom vyšetrovania, si môže sám zvoliť spôsob svojej obhajoby. Užitočnosť pre obhajobu podniku sa totiž musí posúdiť objektívne a ak sa podnik, ktorý je predmetom vyšetrovania, nesprávne domnieva, že určité tvrdenia sú veľmi relevantné na jeho obhajobu, Komisia nemôže byť povinná získať dokumenty, ktorými podľa názoru tohto podniku možno podporiť tieto tvrdenia.
- 411 Pokiaľ ide o bežnú prax v odvetví uvádzanú spoločnosťou Intel, treba uviesť nasledujúce skutočnosti.
- 412 Body 58 až 60 zoznamu sa týkajú bežnej praxe v odvetví týkajúcej sa dohôd o finančnej podpore uzavretých medzi výrobcami CPU a maloobchodnými predajcami počítačov. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že spoločnosti Intel sa v napadnutom rozhodnutí nevytýka, že so spoločnosťou MSH uzavrela dohody o finančnej podpore, ale to, že finančný podnet podliehal podmienke exkluzivity. Dokumenty, ktoré preukazujú, že dohody o finančnej podpore sú v tomto odvetví bežné, by preto neboli v prospech žalobcu. Skutočnosť, že iní maloobchodníci mohli súčasne uzavrieť dohody o finančnej podpore so spoločnosťou Intel aj so spoločnosťou AMD, nemohla spochybniť skutočnosť, že dôkazy, o ktoré sa opiera Komisia v napadnutom rozhodnutí, preukazujú existenciu podmienky exkluzivity v dohodách uzavretých medzi spoločnosťami Intel a MSH (pozri bod 1487 ďalej).
- 413 Body 61 až 63 zoznamu sa týkali dokumentov, ktoré boli podľa konštatovania uvedeného v časti „Relevantnosť chýbajúcich dokumentov pre [oznámenie o výhradách z roku 2007/dodatočné oznámenie o výhradách z roku 2008]“ relevantné z dôvodu agresívnych taktík spoločnosti AMD, ktoré „odhalili tvrdé konkurenčné prostredie a prispeli k objasneniu skutočnosti, že konkurenčné stratégie spoločnosti Intel spadali do normálnej hospodárskej súťaže na základe kvality na tvrdom konkurenčnom obchodnom trhu“. V tejto súvislosti treba uviesť, že skutočnosť, že agresívne taktiky mohli byť normálne v odvetví CPU, nemôže spochybniť dôkaz o existencii zliav za exkluzivitu a čistých obmedzení ani ich kvalifikáciu ako zneužívajúcich postupov. Tak je to aj v prípade existencie „konkurenčného prostredia“. Táto skutočnosť by mohla nanajvýš preukázať neexistenciu skutočného vylúčenia z trhu. Nemôže však naproti tomu vyvrátiť existenciu postupov uvedených v napadnutom rozhodnutí ani spochybniť ich schopnosť obmedziť hospodársku súťaž.

- 414 Pokiaľ ide o skutočnosť, že Intel čelila konkurencii (body 64 až 82 zoznamu), treba uviesť nasledujúce skutočnosti.
- 415 Bod 64 zoznamu sa týka situácie jedného OEM, v súvislosti s ktorým sa v napadnutom rozhodnutí neuvádza nijaké porušenie. Dokumenty, ktoré podľa žalobcu môžu preukázať, že spoločnosti AMD nič nebránilo v súťažení so spoločnosťou Intel, pokiaľ ide o tohto OEM, tak nemohli byť dokumentmi v prospech spoločnosti Intel.
- 416 Body 65 až 71 zoznamu sa týkajú dokumentov, ktoré podľa žalobcu boli relevantné na preukázanie toho, že „spoločnosti AMD a Intel súťažili o zákazky od spoločnosti Lenovo, ako najlepšie vedeli, čo preukazuje existenciu normálnej hospodárskej súťaže na základe kvality na vysoko konkurenčnom trhu“. Žalobca požiadal Komisiu, aby od spoločnosti AMD získala dokumenty týkajúce sa ponúk, ktoré AMD predložila spoločnosti Lenovo a ktoré sa týkali rokovaní medzi týmito podnikmi. V tejto súvislosti treba uviesť, že skutočnosť, že AMD tiež predložila ponuky spoločnosti Lenovo a rokovala s ňou, nemôže spochybniť dôkaz o existencii postupov spoločnosti Intel týkajúcich sa spoločnosti Lenovo, o ktorých hovorí napadnuté rozhodnutie, ani ich schopnosť obmedziť hospodársku súťaž. Samotná skutočnosť, že Lenovo rokovala so spoločnosťou AMD, totiž nevylučuje, že Lenovo získala finančné podnety pod podmienkou oddialenia uvedenia výrobkov vybavených CPU spoločnosti AMD na trh a výhradného zásobovania sa od žalobcu, ani že tieto podnety mali vplyv na obchodné rozhodnutia spoločnosti Lenovo (pozri body 530 a 1089 ďalej).
- 417 Body 72 až 82 zoznamu sa týkajú dokumentov, ktoré podľa žalobcu boli relevantné na preukázanie toho, že „spoločnosti AMD a Intel súťažili o zákazky od spoločnosti MSH, pričom spoločnosť AMD mala rovnaké podmienky na súperenie o daný trh, pokiaľ by ho chcela získať“. Žalobca požiadal Komisiu, aby od spoločnosti AMD získala dokumenty týkajúce sa ponúk, ktoré AMD predložila nemeckej spoločnosti Media Markt v rokoch 2002 až 2004, v súvislosti so záujmom spoločnosti MSH o kúpu výrobkov vybavených CPU spoločnosti AMD a zodpovedajúcimi ponukami spoločnosti AMD, ako aj dokumenty týkajúce sa ponúk spoločnosti AMD predložených iným maloobchodným predajcom. V tejto súvislosti treba konštatovať, že skutočnosť, že AMD predložila ponuky aj spoločnosti Media Markt a skutočnosť, že MSH zvažovala možnosť kúpy výrobkov vybavených CPU spoločnosti AMD, nespochybňujú dôkaz o existencii postupov spoločnosti Intel týkajúcich sa spoločnosti MSH, o ktorých hovorí napadnuté rozhodnutie, ani ich schopnosť obmedziť hospodársku súťaž. Samotná skutočnosť, že AMD predložila ponuky spoločnosti Media Markt a MSH zvažovala možnosť kúpy výrobkov vybavených CPU od spoločnosti AMD, totiž nevylučuje, že MSH získala finančné podnety pod podmienkou, že bude predávať výhradne výrobky vybavené CPU spoločnosti Intel, ani že tieto podnety mali vplyv na obchodné rozhodnutia spoločnosti MSH (pozri body 530 a 1089 ďalej). Ponuky, ktoré AMD predložila iným maloobchodným predajcom, nemôžu spochybniť závery napadnutého rozhodnutia z dôvodov uvedených v bode 412 vyššie.
- 418 Pokiaľ ide o údaje týkajúce sa testu AEC (body 86 a 87 zoznamu), stačí pripomenúť nerelevantnosť testu AEC v prejednávanej veci (pozri body 142 až 166 vyššie).
- 419 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že nijaký z dokumentov alebo kategórií dokumentov uvedených v zozname nie je pre obhajobu žalobcu natoľko významný, aby Komisia mohla byť povinná získať ho.
- 420 Žalobca sa okrem toho opiera o nové dokumenty, ktoré predložil po vyriešení sporu medzi ním a spoločnosťou AMD v štáte Delaware v prílohe k replike a ktoré citoval v bodoch 298 až 304 tejto repliky, pričom tieto dokumenty boli podľa žalobcu v prospech. Tieto dokumenty však nemôžu spochybniť výsledok, ku ktorému Komisia dospela, pričom nie je potrebné rozhodnúť o ich prípustnosti namietanej Komisiou.
- 421 V tejto súvislosti treba uviesť, že kritérium posúdenia nie je otázkou toho, či niektoré z dokumentov AMD z Delaware boli v prospech, keďže otázka vzniknutá v prejednávanej veci sa netýka zamietnutia udelenia prístupu k spisu, ale povinnosti Komisie viesť vyšetrovanie náležite a nestranne. Existencia

povinnosti Komisie získať určité dokumenty sa musí posúdiť podľa podmienok stanovených v bodoch 374 až 382 vyššie, najmä podľa podmienky, že musí byť pravdepodobné, že predmetné dokumenty majú podstatný význam pre obhajobu dotknutého podniku.

- 422 Pokiaľ ide o obsah týchto dokumentov, pre úplnosť treba uviesť nasledujúce skutočnosti.
- 423 Žalobca tvrdí, že z týchto dokumentov vyplýva najmä to, že AMD nezaznamenala úspech u spoločnosti Dell, lebo Dell mala obavy zo skutočnosti, že AMD nedodrжала svoje sľuby týkajúce sa výkonnosti, že AMD uznala, že Dell mala oprávnené obchodné dôvody nezásobovať sa od nej a Dell pokračovala vo svojich vzťahoch so spoločnosťou AMD. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že skutočnosť, že Dell mohla mať aj iné dôvody nezásobovať sa od spoločnosti AMD, nevylučuje dôkaz o existencii zliav za exkluzivitu ani ich schopnosť obmedziť hospodársku súťaž (pozri body 540 až 546 ďalej). Rovnako tak skutočnosť, že Dell pokračovala vo svojich vzťahoch so spoločnosťou AMD a stále zvažovala možnosť zásobovať sa od nej, nespochybňuje existenciu zľavy za exkluzivitu (pozri bod 530 ďalej).
- 424 Žalobca tiež tvrdí, že z jedného z predmetných dokumentov vyplýva, že [dôverné] zo spoločnosti HP povedal spoločnosti AMD, že „neúspech [spoločnosti AMD u spoločnosti HP] nemá nijakú súvislosť so spoločnosťou Intel“. V tejto súvislosti treba konštatovať, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala existenciu zliav za exkluzivitu a čistých obmedzení, ako vyplýva z bodov 673 až 873 ďalej. Dokument citovaný spoločnosťou Intel môže len preukázať, že HP počas stretnutia so spoločnosťou AMD poprela, že neúspech spoločnosti AMD u spoločnosti HP má súvislosť so správaním spoločnosti Intel. Táto skutočnosť nemôže spochybníť dôkazy, ktoré jasne preukazujú existenciu zliav za exkluzivitu a čistých obmedzení. V tomto kontexte treba zdôrazniť, že HP mala záujem na tom, aby spoločnosti AMD neboli sprístupnené nepísané podmienky dohôd medzi spoločnosťami HP a Intel.
- 425 Rovnako tak interné úvahy spoločnosti AMD týkajúce sa dôvodov jej neúspechu, ako aj interné e-maily spoločnosti AMD týkajúce sa kvality jej výrobkov a jej dobrej povesti nemôžu spochybníť existenciu zliav za exkluzivitu a čistých obmedzení. Môžu nanajvýš preukázať, že zákazníci mohli mať aj iné dôvody na zásobovanie sa od spoločnosti Intel.

3) O proporcionalite žiadosti

- 426 Treba uviesť, že väčšina bodov v zozname sa netýka špecifických dokumentov, ale kategórií dokumentov.
- 427 Komisia správne zdôrazňuje, že keby v celom rozsahu vyhovelá žiadosti žalobcu a požiadala spoločnosť AMD o poskytnutie všetkých kategórií dokumentov uvedených v zozname, AMD by mohla predložiť obrovské množstvo dokumentov. Treba uviesť, že podľa vlastných slov žalobcu AMD poskytla asi 45 miliónov strán dôkazov v konaní v štáte Delaware. Pokiaľ by ju Komisia požiadala napríklad o poskytnutie „všetkých dokumentov AMD týkajúcich sa kapacitných obmedzení spoločnosti AMD“ (body 1 až 3 zoznamu), AMD by mohla Komisii poskytnúť potenciálne obrovské množstvo dokumentov. To isté platí napríklad v prípade „všetkých dokumentov AMD týkajúcich sa prognóz predaja a číselných údajov o predaji spoločnosti AMD“ (body 6 až 9 zoznamu), „všetkých dokumentov AMD týkajúcich sa jej nedostatkov v oblasti dodávok a dizajnu“ (body 10 až 12, 16 až 24, 33 a 52 až 56 zoznamu), „všetkých dokumentov AMD týkajúcich sa jej výkonnosti a vnímania zákazníkov v podnikovom segmente“ (body 13, 37 až 43 a 57 zoznamu) alebo „v segmente mobilných telefónov“ (body 48 až 49 a 51 zoznamu).
- 428 Vyšetrovanie Komisie sa mohlo značne oneskoriť, keby Komisia požiadala o predloženie všetkých dokumentov zahrnutých do týchto veľkých kategórií, preštudovala poskytnuté dokumenty, udelila žalobcovi prístup k nim a prijala pripomienky žalobcu k týmto dokumentom.

- 429 Komisia sa tak mohla oprávnene domnievať, že žiadosť spoločnosti Intel ako celok bola neproporcionálna vo vzťahu k potenciálnej pridanej hodnote, ktorú by tieto dokumenty mohli mať pre tie dokumenty, ktorými už disponovala.
- 430 Komisia mohla tiež zohľadniť skutočnosť, že v čase, kedy ju žalobca požiadal o získanie dodatočných dokumentov, bolo už konanie v pokročilom štádiu a existovalo by riziko oddialenia prijatia napadnutého rozhodnutia, keby vyhovelá žiadosti žalobcu.
- 431 Ako Komisia zdôrazňuje, argumentácia žalobcu zveruje diskrečnú právomoc týkajúcu sa spôsobu použitia zdrojov s cieľom zabezpečiť účinné uplatňovanie práva hospodárskej súťaže skôr podniku, ktorý je predmetom vyšetrovania, než Komisii.
- 432 Treba pripomenúť, že Komisia listom z 21. mája 2008 po elektronickom uverejnení prípravných vyjadrení spísaných žalobcom a spoločnosťou AMD v rámci konania v štáte Delaware požiadala žalobcu aj AMD, aby jej predložili všetky dokumenty, ktoré spísali alebo získali a ktoré citovali vo svojich prípravných vyjadreniach (pozri bod 340 vyššie).
- 433 Ako Komisia zdôrazňuje, v uznesení súdu v Delaware z 28. marca 2008 sa uvádzalo, že tieto prípravné vyjadrenia musia pre oboch účastníkov konania obsahovať „zásadné skutkové okolnosti na podporu každej skutočnosti ich tvrdení alebo ich obhajoby“.
- 434 Komisia sa teda oprávnene domnievala, že získala dôkazy, ktoré účastníci konania považujú za najrelevantnejšie, a to tak v neprospech, ako aj v prospech. Komisia sa mohla domnievať, že urobila všetko potrebné pre dostatočne komplexný obraz o veci tým, že požiadala spoločnosti Intel a AMD o predloženie dokumentov, ktoré boli citované v ich prípravných vyjadreniach.
- 435 V tomto kontexte treba pripomenúť, že otázka, ktorá vzniká v prejednávanej veci, je otázka, či Komisia dodržala svoju povinnosť náležite a nestranne prešetriť spis (pozri bod 358 vyššie). Keďže Komisia požiadala o všetky dokumenty citované žalobcom a spoločnosťou AMD v ich prípravných vyjadreniach, Komisii nemožno vytýkať, že viedla zaujaté vyšetrovanie.

d) Záver k tejto výhrade

- 436 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že výhradu týkajúcu sa zamietnutia Komisie získať určité dokumenty od spoločnosti AMD, treba zamietnuť. Žalobca sa totiž mal pokúsiť získať povolenie spoločnosti AMD sprístupniť Komisii dokumenty AMD z Delaware. Skutočnosť, že žalobca tak neurobil, je dostatočná na zamietnutie tejto výhrady, keďže podmienky stanovené v bodoch 374 až 382 vyššie sú kumulatívne. Okrem toho Komisia nebola povinná získať dokumenty AMD z Delaware, keďže nebolo pravdepodobné, že by mali podstatný význam pre obhajobu žalobcu. Komisia sa navyše mohla oprávnene domnievať, že žiadosť spoločnosti Intel ako celok bola neproporcionálna vo vzťahu k potenciálnej pridanej hodnote, ktorú by tieto dokumenty mohli mať pre tie dokumenty, ktorými už Komisia disponovala. Nie je preto nutné skúmať otázku, či žalobca mohol presnejšie identifikovať dokumenty, o získanie ktorých žiadal Komisiu.

D – Nesprávne posúdenia týkajúce sa postupov voči rôznym OEM a spoločnosti MSH

1. Dell

[omissis]

a) Posúdenie dôkazov predložených v napadnutom rozhodnutí na účely preukázania existencie oznámenia spoločnosti Intel zaslaného spoločnosti Dell, v ktorom sa uvádzalo, že výška zliav podlieha podmienke exkluzivity

[omissis]

3) O ostatných tvrdeniach žalobcu

[omissis]

3.2) O tvrdení založenom na tom, že Komisia sa na účely preukázania porušenia podľa článku 82 ES nemôže opierať o interné prognózy zákazníka

- 519 Žalobca podporovaný ACT tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nesprávne vychádzala z vnútorných domnienok spoločnosti Dell. Podľa žalobcu tvrdenie, že Dell bola presvedčená, že výška zliav MCP bola založená na jej postavení výhradného predajcu Intel, je na základe zásady právnej istoty z právneho hľadiska nerelevantná. Zodpovednosť podniku v dominantnom postavení nemôže byť založená na tom, čomu veria jej zákazníci. Žalobca v tejto súvislosti na pojednávaní v podstate spresnil, že nie je možné vyvodiť existenciu správania vlastného žalobcovi na základe vnútorných domnienok zákazníka, keďže tieto domnienky môžu byť neodôvodnené.
- 520 ACT na pojednávaní tvrdila, že skutočnosť, že Komisia založila svoju teóriu existencie zneužitia na vnútorných domnienkach spoločnosti Dell, potvrdzuje aj skutočnosť, že správanie žalobcu sa nezmenilo na začiatku obdobia porušenia uvedeného v napadnutom rozhodnutí ani na konci tohto obdobia. Podľa ACT sa Komisia na účely rozhodnutia o začiatku a konci obdobia porušenia opierala len o začiatok a koniec existencie interných špekulácií spoločnosti Dell o dôsledkoch rozhodnutia čiastočne sa zasobovať od spoločnosti AMD. Na otázku položenú Všeobecným súdom v súvislosti s týmto tvrdením ACT spresnila, že netvrdí, že dĺžku trvania porušenia uvedenú v napadnutom rozhodnutí treba skrátiť, ale len že teória Komisie o existencii porušenia je založená na interných špekuláciách spoločnosti Dell.
- 521 Treba uviesť, že v prejednávanej veci sa Komisia pri neexistencii formálnej podmienky exkluzivity opierala o vnútorné domnienky spoločnosti Dell na účely preukázania toho, že žalobca počas dotknutého obdobia *de facto* upozorňoval Dell na to, že zľavy MCP podliehajú takejto podmienke. Tento prístup, ktorým Komisia zohľadnila očakávania jedného zo zákazníkov žalobcu len na účely preukázania správania vlastného žalobcovi, nemožno kritizovať.
- 522 Je pravda, že v rozsudku Súdneho dvora Deutsche Telekom, už citovanom v bode 98 vyššie (body 198 a 202), a v rozsudku TeliaSonera, už citovanom v bode 88 vyššie (body 41 a 44), Súdny dvor potvrdil, že s cieľom posúdiť zákonnosť cenovej politiky dominantného podniku sa treba v zásade odvolať na cenové kritériá založené na nákladoch dominantného podniku a takýto prístup je v súlade so všeobecnou zásadou právnej istoty a je o to viac odôvodnený, pretože zohľadnenie nákladov podniku v dominantnom postavení mu umožňuje posúdiť zákonnosť jeho konania.
- 523 Táto judikatúra, ktorá vymedzuje právne kritériá, ktoré možno zohľadniť pri posúdení zákonnosti cenovej politiky, však Komisii nebráni opierať sa zo skutkového hľadiska o vnútorné očakávania zákazníka na účely preukázania správania vlastného podniku v dominantnom postavení. V prejednávanej veci je právna výhrada týkajúca sa existencie zneužitia dominantného postavenia založená na skutočnosti, že žalobca uplatňoval systém zliav, ktorých výška *de facto* podliehala podmienke exkluzivity. Táto výhrada sa tak zakladá výlučne na vlastnom správaní žalobcu, o ktorom žalobca musel vedieť. Táto výhrada sa naopak nezakladá na vnútorných domnienkach spoločnosti Dell, ktoré Komisia použila len na založenie skutkového dôkazu o uvedenom postupe.

524 Z rovnakých dôvodov treba zamietnuť tvrdenie ACT, podľa ktorého sa Komisia na účely rozhodnutia o začiatku a konci obdobia porušenia opierať len o začiatok a koniec existencie interných špekulácií spoločnosti Dell o dôsledkoch rozhodnutia čiastočne sa zásobovať od spoločnosti AMD. Keďže totiž Komisia v napadnutom rozhodnutí spochybnila správanie vlastné žalobcovi, nič nebránilo tomu, aby sa na účely rozhodnutia o začiatku a konci tohto správania opierať o vnútorné domnienky spoločnosti Dell.

525 Napokon treba zamietnuť tvrdenie žalobcu, podľa ktorého nie je možné vyvodiť existenciu správania vlastného žalobcovi na základe vnútorných domnienok zákazníka, keďže tieto domnienky môžu byť neodôvodnené. Je pravda, že žalobca v zásade môže vyvrátiť dôkaz predložený Komisiou v napadnutom rozhodnutí tým, že preukáže, že vnútorné domnienky spoločnosti Dell, na základe ktorých Komisia vyvodila zavedenie zliav za exkluzivitu žalobcom, boli neodôvodnené, a teda neboli spôsobené správaním žalobcu. V prejednávanej veci však žalobca túto skutočnosť nepreukázal. Naopak, skutočnosť, že vnútorné domnienky spoločnosti Dell sa zhodujú s obsahom interných dokumentov spoločnosti Intel a s obsahom e-mailu zo 7. decembra 2004 (pozri body 505 až 515 vyššie), potvrdzuje, že tieto domnienky neboli neodôvodnené, ale vychádzali práve z toho, na čo žalobca spoločnosť Dell upozornil.

3.3) O tvrdení založenom na tom, že Komisia mala preukázať, že by skutočne došlo k neprimeranému zníženiu zliav MCP, ak by sa Dell rozhodla čiastočne sa zásobovať od spoločnosti AMD

526 Žalobca v podstate tvrdí, že Komisia nesprávne nepreukázala, že by skutočne došlo k neprimeranému zníženiu zliav MCP, ak by sa Dell rozhodla čiastočne sa zásobovať od spoločnosti AMD. Interné dokumenty spoločnosti Dell predovšetkým nezohľadňujú skutočné zmeny zliav spoločnosti Dell. Obsahujú skôr hypotézy o tom, čo by sa mohlo stať, pokiaľ by sa Dell rozhodla zásobovať sa od spoločnosti AMD.

527 Treba konštatovať, že protisúťažná schopnosť zľavy za exkluzivitu spočíva v tom, že môže podnietiť zákazníka k výhradnému zásobovaniu sa (pozri v tomto zmysle rozsudok Hoffmann-La Roche, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 90, a rozsudok Súdneho dvora British Airways, už citovaný v bode 74 vyššie, bod 62). Existencia takéhoto podnetu však nezávisí od toho, či skutočne dôjde k zníženiu alebo zrušeniu zľavy v prípade porušenia podmienky exkluzivity, ktorej poskytnutie tejto zľavy podlieha (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu Tomra, už citovaný v bode 72 vyššie, bod 300). V tejto súvislosti totiž postačuje, že dominantný podnik vyvolá v zákazníkovi dojem, že by to tak bolo. Rozhodujúce sú okolnosti, ktoré by zákazník mohol očakávať v čase podania objednávok na základe toho, čo mu povedal podnik v dominantnom postavení, a nie skutočná reakcia dominantného podniku na rozhodnutie klienta zmeniť svoj zdroj zásobovania.

[omissis]

3.6) O tvrdení založenom na tom, že Dell sa zásobovala výhradne od žalobcu z dôvodov úplne nezávislých od akejkoľvek obavy z neprimeraného zníženia zliav v prípade zásobovania sa od spoločnosti AMD

539 Žalobca tvrdí, že Dell sa zásobovala výhradne od nej z dôvodov, ktoré boli úplne nezávislé od akejkoľvek obavy z neprimeraného zníženia zliav v prípade zásobovania sa od spoločnosti AMD. Po prvé Dell sa rozhodla nakupovať CPU výhradne od spoločnosti Intel na základe svojho nízkonákladového podnikateľského modelu z dôvodu nižších nákladov pri výhradnom zásobovaní sa od spoločnosti Intel. Po druhé Dell sa domnievala, že CPU spoločnosti Intel majú vo všeobecnosti vyššiu kvalitu ako CPU spoločnosti AMD, a Intel je vynikajúci dodávateľ. Po tretie Dell bola znepokojená v súvislosti s „udržateľnosťou plánu [spoločnosti AMD] a so zdravím ekosystému čipsetov [spoločnosti AMD]“. Po štvrté Dell mala pochybnosti o spoľahlivosti spoločnosti AMD ako dodávateľa.

Po piate Dell dospela k záveru, že zásobovanie sa od spoločnosti AMD by viedlo k značným logistickým problémom. Po šieste Dell mala obavy z neschopnosti spoločnosti AMD uspokojiť jej požiadavky na veľké množstvá výrobkov.

540 V tejto súvislosti treba konštatovať, že po prvé tvrdenia žalobcu sú neúčinné v rozsahu, v akom sledujú vyvrátenie dôkazu o tom, že žalobca upozornil spoločnosť Dell na to, že výška zliav MCP podlieha podmienke exkluzivity.

541 Žalobca sa totiž svojimi tvrdeniami snaží vysvetliť existenciu výhradného vzťahu medzi ním a spoločnosťou Dell počas uvedeného obdobia uvádzaním iných dôvodov ako je poskytovanie zliav za exkluzivitu. Komisia však v napadnutom rozhodnutí nevyvodila záver o existencii zliav za exkluzivitu len na základe samotnej existencie výhradného vzťahu medzi žalobcom a spoločnosťou Dell, takže žalobca mohol na vyvrátenie tohto dôkazu uviesť len alternatívne vysvetlenie. Naopak, Komisia opierajúc sa najmä o interné dokumenty spoločností Intel a Dell, ako aj o odpoveď spoločnosti Dell podľa článku 18 a e-mail zo 7. decembra 2004, pomocou presných a súhlasných dôkazov preukázala, že žalobca upozornil spoločnosť Dell na to, že výška zliav MCP podlieha podmienke výhradného zásobovania (pozri body 446 až 515 vyššie). Tvrdenia žalobcu týkajúce sa údajných nezávislých dôvodov spoločnosti Dell pre jej výhradné zásobovanie sa však priamo nesúvisia s dôkazmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Tieto tvrdenia len nepriamo spochybňujú uvedené dôkazy poskytnutím alternatívneho vysvetlenia týkajúceho sa existencie výhradného vzťahu medzi žalobcom a spoločnosťou Dell počas dotknutého obdobia. Takéto nepriame spochybnenia nemôžu v nijakom prípade stačiť na vyvrátenie dôkaznej hodnoty dôkazov uvedených v napadnutom rozhodnutí.

542 Okrem toho z judikatúry vyplýva, že ak sa Komisia opiera o dôkazy, ktoré sú v zásade dostatočné na preukázanie existencie porušenia, nestačí, aby dotknutý podnik uviedol, že mohla nastať udalosť, ktorá by mohla mať vplyv na dôkaznú hodnotu týchto dôkazov, na to, aby Komisia niesla bremeno dôkazu, že táto udalosť nemohla mať vplyv na dôkaznú hodnotu dôkazov. Naproti tomu, okrem prípadov, keď dotknutý podnik takýto dôkaz nemôže predložiť z dôvodu správania samotnej Komisie, prináleží mu, aby z právneho hľadiska dostatočne preukázal jednak existenciu okolnosti, na ktorú sa odvoláva, a jednak, že táto okolnosť vedie k pochybnostiam o dôkaznej hodnote dôkazov, o ktoré sa opiera Komisia (rozsudok E.ON Energie/Komisia, už citovaný v bode 67 vyššie, bod 56).

543 Treba však konštatovať, že žalobca poskytnutím alternatívneho vysvetlenia týkajúceho sa existencie výhradného vzťahu medzi ním a spoločnosťou Dell nespochybňuje skutočnosť, že výška zliav MCP podliehala podmienke exkluzivity. Aj za predpokladu, že by sa žalobcovi podarilo preukázať, že Dell sa od neho zásobovala výlučne z dôvodov uvedených žalobcom, táto okolnosť nespochybňuje dôkaznú hodnotu dôkazov, o ktoré sa opierala Komisia na účely preukázania existencie zľavy za exkluzivitu. Dôkaz predložený žalobcom totiž umožňuje iba vyvrátiť príčinnú súvislosť medzi zľavami za exkluzivitu, ktorých existencia bola v napadnutom rozhodnutí z právneho hľadiska dostatočne preukázaná, a rozhodnutím spoločnosti Dell zásobovať sa výhradne od žalobcu. Neumožňuje však vyvrátiť existenciu zľavy za exkluzivitu samotnej.

544 Z uvedeného vyplýva, že tvrdenia žalobcu sú neúčinné v rozsahu, v akom majú vyvrátiť dôkaz o tom, že žalobca upozornil spoločnosť Dell na to, že výška zliav MCP podlieha podmienke exkluzivity.

545 Po druhé treba konštatovať, že tvrdenia žalobcu sú neúčinné aj v rozsahu, v akom je ich cieľom spochybniť právnu kvalifikáciu zliav za exkluzivitu ako zneužívajúcich postupov. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že kvalifikácia zľavy za exkluzivitu ako zneužitia nevyžaduje preukázanie konkrétneho účinku na trh ani príčinnej súvislosti (pozri body 103 a 104 vyššie). Takáto zľava je protiprávna z dôvodu svojej schopnosti obmedziť hospodársku súťaž. Aj za predpokladu, že by sa žalobcovi podarilo vyvrátiť existenciu príčinnej súvislosti medzi poskytnutím zliav za exkluzivitu a rozhodnutím spoločnosti Dell zásobovať sa výhradne od neho, nespochybnilo by to prirodzenú schopnosť zliav MCP obmedziť hospodársku súťaž. Akákoľvek finančná výhoda, ktorej poskytnutie

podlieha podmienke exkluzivity, je totiž nutne schopná podnietiť zákazníka k výhradnému zásobovaniu sa, pričom nie je relevantné, či by sa zákazník zásoboval výhradne od dominantného podniku aj pri neexistencii zľavy za exkluzivitu.

546 Treba preto dospieť k záveru, že tvrdenia žalobcu týkajúce sa existencie iných dôvodov, z ktorých sa Dell zásobovala výhradne od neho počas obdobia uvedeného v napadnutom porušení, sú neúčinné. Tieto tvrdenia nemôžu nijako vyvrátiť dôkaz o existencii zľavy za exkluzivitu, ani jej právnu kvalifikáciu ako zneužitia. Tieto tvrdenia treba preto zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné skúmať ich dôvodnosť a rozhodnúť o otázke, či žalobca z právneho hľadiska dostatočne preukázal, že Dell sa zásobovala výhradne od žalobcu výlučne z dôvodov iných, ako je existencia zľavy za exkluzivitu.

[omissis]

b) Stretnutie s pánom D1 zo spoločnosti Dell

1) Tvrdenia účastníkov konania a konanie

601 Žalobca vytýka Komisii, že porušila jeho právo na obhajobu tým, že nevyhotovila primeranú zápisnicu zo stretnutia, ktoré sa konalo 23. augusta 2006 medzi členmi útvarov Komisie a [dôverné], pánom D1. Komisia pripustila zorganizovanie tohto stretnutia až po tom, ako jej žalobca preukázal existenciu indikatívneho zoznamu tém, pričom poprela, že bola vyhotovená zápisnica z tohto stretnutia. O pár mesiacov neskôr úradník poverený vypočutím pripustil existenciu internej poznámky, pričom vyhlásil, že ide o interný dokument, ku ktorému žalobca nemá právo na prístup. Dňa 19. decembra 2008 Komisia napokon „zo zdvorilosti“ zaslala spoločnosti Intel kópiu internej poznámky, z ktorej bolo vypustených mnoho pasáží.

602 Podľa žalobcu z indikatívneho zoznamu tém, ako aj z internej poznámky vyplýva, že stretnutie medzi Komisiou a pánom D1 sa týkalo kľúčových otázok súvisiacich so spoločnosťou Dell. Je pravdepodobné, že pán D1 predložil dôkazy, ktoré môžu oslobodiť spoločnosť Intel od obvinenia.

[omissis]

2) Posúdenie Všeobecným súdom

[omissis]

2.1) O existencii procesnej nezrovnalosti

612 Pokiaľ ide o otázku, či Komisia postihla správne konanie nezrovnalosťou, treba po prvé konštatovať, že Komisia neporušila článok 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 nariadenia č. 773/2004. Komisia totiž nebola povinná zorganizovať stretnutie s pánom D1 ako formálny výsluch v zmysle uvedených ustanovení.

613 Článok 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 stanovuje, že Komisia môže klásť otázky každej fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá s tým súhlasí, s cieľom získať informácie týkajúce sa predmetu vyšetrovania. Článok 3 nariadenia č. 773/2004 podmieňuje výsluchy založené na uvedenom ustanovení dodržaním určitých formálnych ustanovení. V súlade s článkom 3 ods. 1 nariadenia č. 773/2004 Komisia na začiatku vypočúvania uvedie právny základ a účel vypočúvania a pripomenie jeho dobrovoľný charakter. Vypočúvanú osobu bude taktiež informovať o svojom zámere vyhotoviť záznam z vypočúvania. Podľa odseku 3 tohto článku Komisia môže zaznamenávať vyhlásenia vykonané vypočúvanými osobami akoukoľvek formou. Kópia akéhokoľvek záznamu musí byť predložená vypočúvanej osobe na schválenie. Tam, kde je to potrebné, Komisia stanoví lehotu, v rámci ktorej jej vypočúvaná osoba môže oznámiť akékoľvek opravy, ktoré sa musia vo vyhlásení previesť.

- 614 Treba však konštatovať, že pôsobnosť článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 nariadenia č. 773/2004 sa nevzťahuje na všetky vypočúvania týkajúce sa predmetu vyšetrovania Komisie. Treba totiž rozlišovať medzi formálnymi výsluchmi vykonávanými Komisiou podľa uvedených ustanovení a neformálnymi vypočúvaniami. Praktické dôvody riadnej správy vecí verejných a záujem účinnej ochrany pravidiel hospodárskej súťaže odôvodňujú možnosť Komisie vykonávať vypočúvania, na ktoré sa nevzťahujú formality stanovené v článku 3 nariadenia č. 773/2004. Existencii všeobecnej povinnosti Komisie dodržať pri všetkých vypočúvaniach formality stanovené v článku 3 nariadenia č. 773/2004 bránia tak dôvody týkajúce sa hospodárnosti konania, ako aj potenciálne odstrašujúce účinky, ktoré môže mať formálny výsluch na ochotu svedka poskytnúť informácie. Ak má Komisia v úmysle použiť vo svojom rozhodnutí dôkaz v neprospech, ktorý získala počas neformálneho vypočúvania, musí tento dôkaz sprístupniť podnikom, ktorým je adresované oznámenie o výhradách, a prípadne vyhotoviť na tento účel písomný dokument, ktorý má byť vložený do spisu (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa *Atlantic Container Line a i./Komisia*, už citovaný v bode 359 vyššie, bod 352, a z 25. októbra 2005, *Groupe Danone/Komisia*, T-38/02, Zb. s. II-4407, bod 67). Komisia však môže použiť informácie získané počas neformálneho vypočúvania najmä na získanie presvedčivejších dôkazov, pričom informácie získané počas neformálneho vypočúvania nesprístupní dotknutému podniku.
- 615 Zo znenia článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, podľa ktorého Komisia „môže klásť otázky“ osobe „s cieľom získať informácie týkajúce sa predmetu vyšetrovania“, vyplýva, že Komisia má diskrečnú právomoc rozhodnúť sa, či vypočúvanie podlieha formálnym náležitostiam článku 3 nariadenia č. 773/2004. Tento výklad znenia je potvrdený aj cieľom článku 19 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 nariadenia č. 773/2004. Z povinnosti Komisie predložiť záznam vypočúvanej osobe na schválenie vyplýva, že cieľom formálnych náležitostí stanovených článkom 3 nariadenia č. 773/2004 je okrem ochrany vypočúvanej osoby najmä zvýšiť spoľahlivosť získaných vyhlásení. Uvedené ustanovenia sa tak neuplatňujú na všetky vypočúvania týkajúce sa predmetu vyšetrovania, ale len na prípady, v ktorých je cieľom Komisie získať informácie v prospech aj v neprospech, o ktoré sa bude môcť oprieť ako o dôkazy vo svojom rozhodnutí, ktorým sa ukončí dané vyšetrovanie. Naopak, cieľom týchto ustanovení nie je obmedziť možnosť Komisie vykonávať neformálne vypočúvania.
- 616 Takýto výklad článku 19 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 nariadenia č. 773/2004 vyplýva aj z odôvodnenia 25 nariadenia č. 1/2003. V tomto odôvodnení sa konštatuje, že odhaľovanie porušovania súťažných pravidiel je stále ťažšie, a aby sa účinnejšie chránila hospodárska súťaž, právomoci Komisie týkajúce sa vyšetrovania musia byť doplnené. V tomto odôvodnení sa okrem toho konštatuje, že Komisia by mala mať oprávnenie vypočuť každú osobu, ktorá môže mať užitočné informácie, a urobiť záznam. Cieľom článku 19 nariadenia č. 1/2003 je tak „doplniť“ ostatné právomoci Komisie týkajúce sa vyšetrovania a udeliť jej „právomoc“ vypočuť a urobiť záznam. Cieľom uvedeného ustanovenia však nie je obmedziť použitie neformálnych postupov Komisiou tým, že jej uloží všeobecnú povinnosť podmieniť každé vypočúvanie v súvislosti s informáciami, ktoré sa týkajú predmetu vyšetrovania, dodržaniu formálnych požiadaviek článku 3 nariadenia č. 773/2004 a poskytnúť záznam k dispozícii obvinenému podniku.
- 617 Takýto výklad článku 19 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 nariadenia č. 773/2004 neznamena, že Komisia sa môže svojvoľne rozhodnúť počas vypočúvania, ktoré informácie zaznamená. Z článku 3 ods. 1 nariadenia č. 773/2004 totiž vyplýva, že keď Komisia vykonáva výsluch podľa článku 19 nariadenia č. 1/2003, na začiatku vypočúvania uvedie právny základ a účel vypočúvania, ako aj svoj zámer vyhotoviť záznam z vypočúvania. Z toho vyplýva, že Komisia musí na začiatku každého vypočúvania rozhodnúť, či chce vykonať formálny výsluch. Ak sa Komisia so súhlasom vypočúvanej osoby rozhodne vykonať takýto výsluch, nemôže niektoré jeho časti nezaznamenať. V tomto prípade je Komisia skôr povinná zaznamenať celý výsluch bez toho, aby bola dotknutá skutočnosť, že prvá veta článku 3 ods. 3 nariadenia č. 773/2004 ponecháva výber formy záznamu na Komisii. V prejednávanej veci však Komisia uviedla, pričom žalobca jej v tomto smere neprotirečil, že cieľom stretnutia nebolo získať dôkazy vo forme podpísanej zápisnice alebo vyhlásenia podľa článku 19 nariadenia č. 1/2003, ale len preskúmať, či existuje dostatok údajov o porušovaní práva hospodárskej súťaže v súvislosti

s obchodnými postupmi spoločnosti Intel voči spoločnosti Dell, a preskúmať ďalšie vhodné opatrenia súvisiace s vyšetrovaním týkajúcim sa spoločnosti Dell. Stretnutie medzi útvarmi Komisie a pánom D1 tak nebolo formálnym výsluchom v zmysle článku 19 nariadenia č. 1/2003.

- 618 Keďže stretnutie medzi útvarmi Komisie a pánom D1 nebolo formálnym výsluchom v zmysle článku 19 nariadenia č. 1/2003 a Komisia ani nebola povinná vykonať takýto výsluch, článok 3 nariadenia č. 773/2004 nie je v prejednávanej veci uplatniteľný, takže tvrdenie založené na údajnom porušení formálnych náležitostí stanovených v tomto ustanovení je neúčinné.
- 619 Po druhé, pokiaľ ide o zásadu riadnej správy vecí verejných uvedenú v článku 41 Charty základných práv, z ustálenej judikatúry vyplýva, že táto zásada ukladá príslušnej inštitúcii povinnosť starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné okolnosti prejednávanej veci (rozsudok Súdu prvého stupňa Atlantic Container Line a i./Komisia, už citovaný v bode 359 vyššie, bod 404, a rozsudok Všeobecného súdu z 22. marca 2012, Slovak Telekom/Komisia, T-458/09 a T-171/10, bod 68). Hoci Komisia nemá nijakú všeobecnú povinnosť vyhotoviť záznamy z diskusií, ktoré mala so sťažovateľmi alebo inými účastníkmi konania počas stretnutí alebo telefonických rozhovorov s nimi (pozri v tomto zmysle rozsudky Atlantic Container Line a i./Komisia, už citovaný v bode 359 vyššie, body 351 a 385, a Groupe Danone/Komisia, už citovaný v bode 614 vyššie, bod 66), pravdou ostáva, že zásada riadnej správy vecí verejných môže v závislosti od konkrétnych okolností prejednávanej veci ukladať Komisii povinnosť zachytiť vyhlásenia, ktoré prijala (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. marca 2006, BASF/Komisia, T-15/02, Zb. s. II-497, bod 501).
- 620 V tejto súvislosti treba spresniť, že existencia povinnosti Komisie zachytiť informácie prijaté počas stretnutí alebo telefonických rozhovorov, ako aj povaha a rozsah takejto povinnosti závisia od obsahu týchto informácií. Komisia je povinná vyhotoviť v spise, ku ktorému majú dotknuté podniky prístup, primeranú dokumentáciu o podstatných aspektoch týkajúcich sa predmetu vyšetrovania. Tento záver platí pre všetky okolnosti, ktoré majú určitý význam a objektívnu súvislosť s predmetom vyšetrovania nezávisle od ich priťažujúcej alebo poľahčujúcej povahy.
- 621 V prejednávanej veci najmä z internej poznámky vyplýva, že témy prejednané počas stretnutia sa netýkali len čisto formálnych otázok, akou je napríklad dôvernosť určitých údajov, ale aj otázok, ktoré mali objektívnu súvislosť s podstatou vyšetrovania. Okrem toho pán D1 bol jedným z najvyššie postavených riadiacich predstaviteľov najväčšieho zákazníka spoločnosti Intel. Ako Intel uviedla na pojednávaní a vo svojich pripomienkach zo 6. marca 2013, stretnutie trvalo päť hodín. Tieto okolnosti dodávajú stretnutiu dôležitosť, na základe ktorej bola Komisia povinná vložiť do spisu aspoň súhrnnú poznámku obsahujúcu mená účastníkov stretnutia a krátke zhrnutie prejednaných tém, s výhradou prípadných žiadostí o dôverné zaobchádzanie. Keďže Komisia nevyhotovila takýto dokument určený do spisu, o prístup ku ktorému mohol žalobca požiadať, treba konštatovať, že Komisia porušila zásadu riadnej správy vecí verejných.
- 622 Komisia však tým, že počas správneho konania sprístupnila žalobcovi nedôvernú verziu internej poznámky a umožnila mu predložiť svoje pripomienky k tomuto dokumentu, napravila svoj pôvodný nedostatok v správnom konaní, takže toto konanie nie je postihnuté nezrovnalosťou. Skutočnosť, že interná poznámka bola vypracovaná s cieľom slúžiť členom útvarov Komisie ako memorandum a žalobcovi bola zaslaná len verzia, z ktorej boli niektoré pasáže vypustené, tento záver nijako nespochybňuje. Verzia internej poznámky, ktorá bola žalobcovi zaslaná počas správneho konania, totiž obsahuje informácie, ktoré mala Komisia zaznamenať v dokumente určenom na vloženie do spisu, o prístup ku ktorému mohol žalobca požiadať. Tento dokument obsahuje mená účastníkov, ako aj stručné zhrnutie prejednaných tém.
- 623 Po tretie tvrdenie žalobcu uvedené v jeho pripomienkach zo 6. marca 2013, podľa ktorého sa Komisia dopustila procesnej nezrovnalosti tým, že mu počas správneho konania nesprístupnila ani časti internej poznámky, ktoré považovala za dôverné, sa musí zamietnuť. V súlade s článkom 27 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 a článkom 15 ods. 2 nariadenia č. 773/2004 sa totiž právo na prístup k spisu nevzťahuje na

interné dokumenty Komisie. Toto obmedzenie je odôvodnené potrebou zabezpečiť riadne fungovanie dotknutej inštitúcie v oblasti sankcionovania porušení pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v Zmluve (pozri v tomto zmysle rozsudok *Atlantic Container Line a i./Komisia*, už citovaný v bode 359 vyššie, bod 394). Poznámka týkajúca sa stretnutia medzi Komisiou a pánom D1 je dokumentom internej povahy vyňatým z práva na prístup k spisu. Obsahuje informácie pochádzajúce od iných zdrojov ako je pán D1, ako aj posúdenia a osobné závery jej autora (pozri tiež odôvodnenia 108 a 109 rozhodnutia ombudsmana). Komisia preto nebola povinná sprístupniť žalobcovi časti vypustené z internej poznámky.

624 Je pravda, že v tejto veci oznámenie nedôvernej verzie internej poznámky žalobcovi umožnilo Komisii napraviť pôvodný nedostatok konania vyplývajúci zo skutočnosti, že Komisia nevyhotovila poznámku o svojom stretnutí s pánom D1 určenú na vloženie do spisu, o prístup ku ktorému mohol žalobca požiadať. Táto náprava správneho konania však nevyžadovala oznámenie celej internej poznámky žalobcovi. Keďže verzia internej poznámky zaslaná žalobcovi bola len náhradou poznámky, ktorú mal obsahovať spis a táto verzia obsahovala informácie, ktoré mala Komisia zachytiť v tejto poznámke, Komisia nebola povinná udeliť žalobcovi širší prístup k internej poznámke.

625 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že správne konanie nie je postihnuté nezrovnalosťou.

2.2) O prípadných následkoch procesnej nezrovnalosti na zákonnosť napadnutého rozhodnutia

i) Úvodné pripomienky

626 Pre úplnosť treba preskúmať, či by hypotetická nezrovnalosť správneho konania, ktorá by vyplývala z porušenia článku 19 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 nariadenia č. 773/2004, z nevykonania nápravy porušenia zásady riadnej správy vecí verejných alebo z porušenia práva na prístup k spisu, mohla mať dôsledky pre zákonnosť napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti treba konštatovať, že procesná nezrovnalosť môže viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia len v rozsahu, v akom môže konkrétne ovplyvniť právo žalobcu na obhajobu a týmto spôsobom obsah uvedeného rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. septembra 2008, *Bayer CropScience a i./Komisia*, T-75/06, Zb. s. II-2081, bod 131). Tak je to aj v prípade, ak nezrovnalosť spočíva v porušení zásady riadnej správy vecí verejných (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 3. decembra 2009, *Evropaiki Dynamiki/Komisia*, C-476/08 P, neuvverejnený v Zbierke, bod 35).

627 Pokiaľ ide o porušenie práva na prístup k spisu, z judikatúry vyplýva, že ak je prístup k spisu, konkrétnejšie k dokumentom v prospech podniku, zabezpečený v štádiu súdneho konania, dotknutý podnik nemusí preukázať, že pokiaľ by mal k neoznámeným dokumentom prístup, rozhodnutie Komisie by malo odlišný obsah, ale iba to, že uvedené dokumenty mohli byť užitočné na jeho obranu (pozri rozsudok Súdneho dvora z 25. októbra 2011, *Solvay/Komisia*, C-110/10 P, Zb. s. I-10439, bod 52 a tam citovanú judikatúru). V takom prípade prináleží dotknutému podniku, aby predložil prvú indíciu o užitočnosti neoznámených dokumentov pre jeho obhajobu (pozri v tomto zmysle rozsudok *Heineken Nederland a Heineken/Komisia*, už citovaný v bode 352 vyššie, bod 256). V tejto súvislosti pokiaľ sa Komisia na účely preukázania porušenia opiera o priame listinné dôkazy, podnik musí preukázať, že skutočnosti nesprístupnené počas správneho konania sú v rozpore s obsahom týchto dôkazov alebo ich aspoň objasňujú v odlišnom svetle (pozri v tomto zmysle rozsudok *Aalborg Portland a i./Komisia*, už citovaný v bode 353 vyššie, bod 133).

628 V rozsahu, v akom žalobca tvrdí, že Komisia porušila jeho právo na obhajobu tým, že mu nezaslala pasáže z internej poznámky, ktoré počas správneho konania považovala za dôverné, je táto judikatúra priamo uplatniteľná na prejednávajúcu vec. Keďže celá verzia internej poznámky bola žalobcovi oznámená v štádiu súdneho konania, žalobca mal možnosť predložiť prvú indíciu o užitočnosti skutočností uvedených v pasážach, ktoré boli predtým považované za dôverné, pre svoju obhajobu.

- 629 Navyše v rozsahu, v akom žalobca vytýka Komisii, že nevyhotovila primeranú zápisnicu zo stretnutia, treba konštatovať, že prinajmenšom za okolností prejednávanej veci kritériá relevantné pre preskúmanie otázky, či by prípadná procesná nezrovnalosť týkajúca sa tohto predmetu mohla konkrétne ovplyvniť právo žalobcu na obhajobu, sú rovnaké ako kritériá požadované judikatúrou v súvislosti s prístupom k spisu. Žalobca tak musí predložiť prvú indíciu o skutočnosti, že Komisia nezaznamenala skutočnosti v jej prospech, ktoré sú v rozpore s obsahom priamych listinných dôkazov, o ktoré sa Komisia opierala v napadnutom rozhodnutí, alebo ich aspoň objasňujú v odlišnom svetle. Nestačí však, že takúto hypotézu nemožno vylúčiť.
- 630 V prejednávanej veci je totiž aj pri neexistencii zápisnice požadovanej žalobcom možné z právneho hľadiska dostatočne obnoviť obsah stretnutia medzi Komisiou a pánom D1 na základe iných zdrojov, a to najmä na základe internej poznámky dokumentu obsahujúceho písomné odpovede spoločnosti Dell na ústne otázky položené pánovi D1 na stretnutí (ďalej len „dokument s odpoveďami“). Táto okolnosť odlišuje prejednanú vec od veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Solvay/Komisia, už citovaný v bode 627 vyššie (body 61 až 63), na ktorý sa žalobca odvolával na pojednávaní a neskôr vo svojich pripomienkach a v ktorej Súdny dvor rozhodol o porušení práva na obhajobu vyplývajúcom z toho, že Komisia po tom, ako zamietla odvolateľke prístup k spisu, stratila určité množstvo celých podpisov, ktorých obsah nebolo možné obnoviť, takže nebolo možné vylúčiť, že tieto podpisy mohli obsahovať dôkazy v prospech, ktoré mohli byť relevantné pre obhajobu žalobcu.
- 631 Záver, že interná poznámka je jedným z dôkazov, na základe ktorých možno obnoviť obsah stretnutia medzi Komisiou a pánom D1, nie je spochybnený funkciou internej poznámky, ktorou bolo slúžiť Komisii ako memorandum. Interná poznámka sama osebe mala totiž dvojaký účel. Na jednej strane bolo jej účelom objektívne stanoviť okolnosti, ktoré Komisia ako orgán príslušný pre vyšetrovanie považuje za dôležité. Sledovala tak ciele vlastné dokumentácii objektívnej povahy. Na druhej strane interná poznámka umožnila členom útvarov Komisie, ktorí sa zúčastnili na stretnutí, uchovať svoje subjektívne hodnotenia. Tieto subjektívne hodnotenia však dopĺňajú objektívnu dokumentáciu obsiahnutú v internej poznámke a nespochybňujú ju. Okrem toho, keďže interná poznámka bola spísaná ako memorandum, ktorá mala byť použitá len na interné účely Komisie, nie je nijaký dôvod domnievať sa, že prehliada diskusiu, ktorá sa naozaj uskutočnila.

[omissis]

2. HP

[omissis]

a) O zľavách za exkluzivitu

1) Posúdenie dôkazov o podmienenosti zliav predložených v rozhodnutí

[omissis]

1.1) Odpoveď spoločnosti HP podľa článku 18

[omissis]

ii) Dôkazná hodnota

O spoľahlivosti odpovede spoločnosti HP podľa článku 18

- 680 Je potrebné uviesť, že v odpovedi spoločnosti HP podľa článku 18 sa výslovne a jednoznačne uvádza, že dohody HPA podliehali určitým nepísaným podmienkam, okrem iného podmienke 95 %.
- 681 Treba zdôrazniť, že HP bola tretím podnikom, t. j. nebola ani sťažovateľom, ani podnikom, ktorý bol predmetom vyšetrovania Komisie.
- 682 Okrem toho treba uviesť, že v prejednávanej veci sa nezdá, že HP mala akýkoľvek záujem na poskytnutí nesprávnych informácií Komisii v tejto súvislosti a neoprávnenom obvinení spoločnosť Intel.
- 683 V tomto kontexte treba zdôrazniť, že je možné, že zákazník podniku v dominantnom postavení, ktorý je predmetom vyšetrovania, má záujem na nezverejnení protiprávneho konania tohto podniku zo strachu z prípadných odvetných opatrení. V rozsudku Súdneho dvora BPB Industries a British Gypsum, už citovanom v bode 89 vyššie (bod 26), tak Súdny dvor uviedol možnosť, že podnik v dominantnom postavení môže prijať odvetné opatrenia voči zákazníkovi, ktorí spolupracovali na vyšetrovaní vedenom Komisiou. a rozhodol, že Komisia môže považovať odpovede na žiadosti o informácie za dôverné.
- 684 Zákazník podniku v dominantnom postavení však za bežných okolností nemá nijaký záujem na neoprávnenom obvinení tohto podniku z protisúťažného správania. Naopak, zákazník podniku v dominantnom postavení, ktorý ho v rámci vyšetrovania Komisie neprávom obviní z protisúťažného správania, riskuje, že bude vystavený odvetným opatreniam zo strany tohto podniku.
- 685 V prejednávanej veci je veľmi nepravdepodobné, že HP, pre ktorú bola Intel nevyhnutným obchodným partnerom, poskytla Komisii neprávne informácie, ktoré Komisia mohla použiť na účely preukázania porušenia článku 82 ES, ktorého sa dopustila Intel.

[omissis]

- 690 Okrem toho treba uviesť, že podľa článku 23 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1/2003 sa za poskytnutie nesprávnych informácií uloží podniku pokuta. HP by tak poskytnutím nesprávnych informácií Komisii riskovala aj uloženie pokuty Komisiou.
- 691 Ako už bolo pripomenuté v bode 557 vyššie, z judikatúry vyplýva, že odpovede poskytnuté v mene podniku ako takého sú vierohodnejšie než odpovede poskytnuté jeho zamestnancom (rozsudok JFE, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 205).
- 692 Treba preto konštatovať, že veľmi jasné a presné informácie poskytnuté spoločnosťou HP treba považovať za obzvlášť vierohodné, lebo HP nemala nijaký záujem na poskytnutí nepresných informácií, ktoré mohli byť použité Komisiou na účely preukázania porušenia článku 82 ES, ktorého sa dopustila Intel, a HP by poskytnutím nesprávnych informácií Komisii znášala vysoké riziká.

[omissis]

Dôležitosť odpovede spoločnosti HP podľa článku 18 na preukázanie existencie nepísaných podmienok

- 717 Pokiaľ ide o otázku, či odpoveď spoločnosti HP podľa článku 18 mohla byť prípadne sama osebe postačujúca na preukázanie správnosti skutočností uvedených v napadnutom rozhodnutí v súvislosti s existenciou nepísaných podmienok dohôd HPA, treba uviesť nasledujúce skutočnosti.

- 718 V práve Únie prevláda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Jediným relevantným kritériom posúdenia predložených dôkazov je ich vierohodnosť (rozsudok Súdneho dvora z 25. januára 2007, Dalmine/Komisia, C-407/04 P, Zb. s. I-829, bod 63).
- 719 Judikatúra tiež vo vzťahu k dokumentu použitému ako dôkaz o porušení článku 81 ES spresnila, že nijaká zásada práva Únie nebráni Komisii opierať sa o jediný dôkaz, pokiaľ niet pochyb o jeho dôkaznej hodnote a pokiaľ tento dôkaz sám osebe s určitosťou potvrdzuje existenciu predmetného porušenia (rozsudok Cimenteries CBR a i./Komisia, už citovaný v bode 354 vyššie, bod 1838).
- 720 Pokiaľ ide o porušenia článku 81 ES, judikatúra zaviedla pravidlo, podľa ktorého vyhlásenie podniku obvineného z toho, že sa zúčastnil na karteli, ktorého správnosť spochybňuje niekoľko ďalších obvinených podnikov, nemožno považovať za postačujúci dôkaz existencie porušenia, ktorého sa tieto podniky dopustili, bez toho, aby bolo podporené inými dôkazmi (pozri rozsudok JFE, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 219 a tam citovanú judikatúru). Judikatúra tiež spresnila, že v prípade kartelu zahŕňajúceho len dvoch účastníkov spochybnenie obsahu vyhlásenia jedného podniku druhým podnikom postačuje na to, aby sa vyžadovali ďalšie dôkazné prostriedky, ktoré by ho potvrdili (rozsudok Groupe Danone/Komisia, už citovaný v bode 614 vyššie, bod 285).
- 721 Takéto pravidlo však nie je potrebné uplatňovať aj na vyhlásenie tretieho podniku, ktorý nie je sťažovateľom ani podnikom, ktorý je predmetom vyšetrovania, v ktorom sa uvádza správanie predstavujúce porušenie článku 82 ES iným podnikom, ak podnik v dominantnom postavení, ktorý je predmetom vyšetrovania, namieta voči obsahu tohto vyhlásenia.
- 722 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že zavedenie všeobecného pravidla predstavuje výnimku zo zásady voľného hodnotenia dôkazov. V prípade podniku, ktorý vyhlási, že sa zúčastnil na karteli nezlučiteľnom s článkom 81 ES, je takéto pravidlo odôvodnené, keďže podnik, ktorý je predmetom vyšetrovania alebo ktorý žiada Komisiu o imunitu alebo o zníženie výšky pokuty, môže mať tendenciu zľahčovať svoju vlastnú zodpovednosť za porušenie a zdôrazňovať zodpovednosť ostatných podnikov.
- 723 Pokiaľ ide o vyhlásenia tretieho podniku, akým je HP, ktorá je v podstate svedkom, je situácia odlišná. Je pravda, že takýto podnik môže mať v určitých prípadoch záujem na nezverejnení porušenia zo strachu z odvetných opatrení, ktoré by voči nemu mohol prijať podnik v dominantnom postavení (pozri bod 683 vyššie). Je však veľmi nepravdepodobné, že podnik, akým je HP, pre ktorý je podnik v dominantnom postavení nevyhnutným obchodným partnerom, neprávom obviní tento podnik z konania, ktoré je porušením článku 82 ES, pokiaľ neexistujú výnimočné okolnosti, na základe ktorých by tretí podnik mal záujem na takomto obvinení.
- 724 Nie je preto potrebné zaviesť všeobecné pravidlo, podľa ktorého samotné vyhlásenie tretieho podniku, v ktorom sa uvádza, že podnik v dominantnom postavení prijal určité správanie, nemôže nikdy postačovať na preukázanie skutočností predstavujúcich porušenie článku 82 ES.
- 725 V prípadoch, o aký ide v prejednávanej veci, v ktorých sa nezdá, že tretí podnik má akýkoľvek záujem na neoprávnenom obvinení podniku v dominantnom postavení, môže byť samotné vyhlásenie tretieho podniku v zásade postačujúce na preukázanie existencie porušenia.
- 726 V každom prípade odpoveď spoločnosti HP podľa článku 18 je podporená viacerými ďalšími dôkazmi, ako bude vysvetlené nižšie.

[omissis]

3. NEC

[omissis]

4. Lenovo

[omissis]

5. Acer

[omissis]

6. MSH

[omissis]

E – O dôkaze o celkovej stratégii zameranej na zabránenie prístupu spoločnosti AMD k najvýznamnejším predajným kanálom

¹⁵²³ Podľa napadnutého rozhodnutia žalobca uplatňoval celkovú dlhodobú stratégiu zameranú na zabránenie prístupu spoločnosti AMD k strategicky najvýznamnejším predajným kanálom. V uvedenom rozhodnutí Komisia odôvodnila existenciu tejto stratégie opierajúc sa v podstate o tieto nepriame dôkazy:

- postupy uvedené v napadnutom rozhodnutí sa uplatňovali počas súvislého obdobia rokov 2002 až 2007 (pozri odôvodnenia 1740 a 1745),
- tieto postupy sa uplatňovali v kontexte narastajúcej konkurenčnej hrozby zo strany spoločnosti AMD (pozri odôvodnenia 1741 a 149 až 164),
- tieto postupy mali spoločný znak, keďže cieľom alebo účinkom všetkých bolo vylúčiť spoločnosť AMD z trhu (pozri odôvodnenie 1745),
- tieto postupy sa týkali nielen významného počtu OEM vo svete, ale aj strategicky najvýznamnejších distribučných kanálov (pozri odôvodnenia 1745 a 1747),
- tieto postupy sa navzájom dopĺňali (pozri odôvodnenie 1747),
- dva e-maily z novembra 1998, ktoré zaslali [dôverné] žalobcu a jeho [dôverné] [pozri odôvodnenie 1747 s poznámkou pod čiarou č. 2065 (č. 2056 vo verejnej verzii)],
- žalobca sa snažil utajiť protisúťažnú povahu svojich postupov (pozri odôvodnenia 1742 a 1743).

¹⁵²⁴ Žalobca popiera existenciu celkovej stratégie. Tento záver je nesprávny, keďže sa nezhoduje s roztrieštenosťou porušení uvádzaných Komisiou vo vzťahu k jednotlivým OEM a k spoločnosti MSH, tak pokiaľ ide o dotknuté výrobky, ako aj o dotknuté obdobia. Stanovisko Komisie je nezlučiteľné s pripomienkami profesora P3, ktorý vyvrátil existenciu stratégie s odvolaním sa na „kontra-indikátory“ a najmä na nárast nákupov dotknutých OEM od spoločnosti AMD. Komisia nepredložila nijaký dôkaz o existencii trvalého koherentného plánu. E-maily z roku 1998 neposkytujú nijaký dôkaz o existencii koherentného plánu zameraného na vylúčenie spoločnosti AMD z trhu. Žalobca spochybňuje, že utajoval protisúťažnú povahu svojich postupov.

¹⁵²⁵ Na úvod treba pripomenúť, že dôkaz o existencii celkovej stratégie nutne nevyžaduje priamy dôkaz preukazujúci existenciu koherentného protisúťažného plánu. Komisia môže preukázať existenciu takéhoto plánu skôr pomocou súboru nepriamych dôkazov.

- 1526 Pokiaľ ide o nepriame dôkazy, o ktoré sa Komisia opierala v napadnutom rozhodnutí, treba uviesť nasledujúce skutočnosti.
- 1527 Po prvé v rozsahu, v akom žalobca uvádza údajnú roztrieštenosť predmetných postupov, treba konštatovať, že nepriame dôkazy, o ktoré sa Komisia opierala v napadnutom rozhodnutí, z právneho hľadiska dostatočne preukazujú koherentnosť týchto postupov.
- 1528 V prvom rade Komisia sa správne opierala o skutočnosť, že porušenia boli časovo súvislé. Napadnuté rozhodnutie v tejto súvislosti zdôrazňuje, že uvedené postupy sa sústredili do obdobia rokov 2002 až 2005 a počas obdobia od septembra 2003 do januára 2004 došlo k šiestim jednotlivým porušeniam, a to konkrétne k podmieneným zľavám alebo platbám vo vzťahu k spoločnostiam Dell, HP, NEC a MSH, a k čistým obmedzeniam vo vzťahu k spoločnostiam HP a Acer. Hoci je pravda, že pre časť roka 2006 sa v napadnutom rozhodnutí konštatuje len jediný protiprávny postup voči spoločnosti MSH a pre zvyšok roka 2006 a rok 2007 len protiprávne postupy voči spoločnostiam MSH a Lenovo, toto oslabenie celkovej intenzity protisúťažného správania žalobcu ku koncu celého predmetného obdobia nespochybňuje skutočnosť, že medzi jednotlivými postupmi existuje časová kontinuita. Z toho vyplýva, že tvrdenie žalobcu, podľa ktorého boli tieto postupy roztrieštené v súvislosti s dotknutým obdobím, treba zamietnuť.
- 1529 Po druhé Komisia sa správne opierala o porovnateľnosť a vzájomné dopĺňanie sa postupov uvedených v napadnutom rozhodnutí. Naopak, tvrdenie žalobcu, podľa ktorého roztrieštenosť porušení vyplýva z rozdielov medzi dotknutými výrobkami, nie je presvedčivé.
- 1530 Na jednej strane všetky postupy uvedené v napadnutom rozhodnutí majú spoločný znak, keďže všetky mali schopnosť vylúčiť spoločnosť AMD zo svetového trhu s CPU x86. Tieto postupy tak boli navzájom prepojené, keďže sa všetky týkali rovnakého trhu a rovnakého konkurenta žalobcu.
- 1531 Žalobca samozrejme uvádza, že jeho postupy voči spoločnosti MSH sa líšia od jeho postupov voči OEM, keďže sa týkajú distribútora elektroniky, ktorý nenakupuje nijaké CPU priamo od spoločnosti Intel a nedostáva od spoločnosti Intel skutočné zľavy, ale len marketingové príspevky. Okrem toho žalobca vytyka Komisii, že v súvislosti so svojimi tvrdeniami týkajúcimi sa spoločnosti MSH nedefinovala trh s výrobkami ani relevantný geografický trh.
- 1532 Treba však konštatovať, že tieto tvrdenia nemôžu zbaviť postupy uvedené v napadnutom rozhodnutí ich porovnateľnej a navzájom sa dopĺňajúcej povahy.
- 1533 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že postupy žalobcu voči OEM a spoločnosti MSH sú v zásade porovnateľné, pričom jediným rozdielom je, že platba za exkluzivitu poskytnutá spoločnosti MSH nevedie k zabráneniu zásobovania sa priameho zákazníka žalobcu od konkurenta, ale k zabráneniu predaja konkurenčných výrobkov distribútorom, ktorý sa nachádza nižšie v dodávateľskom reťazci. Treba pripomenúť, že Komisia nebola povinná definovať samostatný trh s výrobkami alebo samostatný geografický trh v súvislosti so spoločnosťou MSH. Postupy žalobcu voči MSH mali totiž schopnosť obmedziť hospodársku súťaž na svetovom trhu s CPU x86. Tieto postupy tým, že OEM odopreli prístup k distribučnému kanálu počítačov vybavených CPU spoločnosti AMD, mohli mať dôsledky pre dopyt OEM po CPU spoločnosti AMD na svetovom trhu s CPU x86. Tieto postupy tak viedli k sťaženiu prístupu spoločnosti AMD na tento trh (pozri bod 169 vyššie). Tento trh je tak prinajmenšom jedným z trhov dotknutých správaním žalobcu voči spoločnosti MSH. Skutočnosť, že postup žalobcu voči spoločnosti MSH sa mohol týkať aj trhu, na ktorom MSH pôsobila, tento záver nijako nespochybňuje. Nie je preto potrebné rozhodnúť o otázke správneho vymedzenia trhu, na ktorom spoločnosť MSH pôsobila.
- 1534 Na druhej strane protisúťažné mechanizmy postupov uvedených v napadnutom rozhodnutí sa navzájom dopĺňajú. Po prvé, pokiaľ ide o komplementaritu medzi zľavami a platbami za exkluzivitu na jednej strane a čistými obmedzeniami na druhej strane, Komisia v odôvodnení 1642 napadnutého

rozhodnutia správne uvádza, že rozsah čistých obmedzení je špecifickejší ako rozsah zliav a platieb za exkluzivitu. Čisté obmedzenia sú totiž krátkodobejšie a sústredia sa na špecifický výrobok alebo rad výrobkov, zatiaľ čo dohody o exkluzivite sú dlhodobejšie a vzťahujú sa prinajmenšom na celé obchodné segmenty. V rámci celkovej stratégie sú tak čisté obmedzenia taktickými ťahmi zameranými na zabránenie prístupu spoločnosti AMD k definovaným špecifickým výrobkom alebo distribučným kanálom, zatiaľ čo zľavy a platby za exkluzivitu sú strategickejším nástrojom zameraným na zabránenie prístupu spoločnosti AMD k celým segmentom dopytu OEM.

- 1535 Po druhé, pokiaľ ide o komplementaritu medzi zľavami za exkluzivitu poskytnutými OEM na jednej strane a platbami za exkluzivitu vo vzťahu k spoločnosti MSH na druhej strane, Komisia v odôvodnení 1597 napadnutého rozhodnutia správne konštatovala, že tieto postupy sa uplatňovali na dvoch rôznych úrovniach dodávateľského reťazca. Aj za predpokladu, ako uvádza žalobca, že spoločnosť MSH nakupovala len malú časť svojich počítačov od OEM, ktorým žalobca poskytoval zľavy za exkluzivitu, táto okolnosť nespochybňuje komplementaritu medzi zľavami za exkluzivitu poskytnutými OEM na jednej strane a platbami za exkluzivitu poskytnutými spoločnosti MSH na druhej strane. Žalobca totiž podnecovaním spoločnosti MSH k výhradnému predaju počítačov vybavených CPU spoločnosti Intel používal dodatočný protisúťažný nástroj, ktorý mohol obmedziť aj obchodnú slobodu tých OEM, ktorým neposkytoval zľavy za exkluzivitu tým, že im odoprel distribučný kanál počítačov vybavených CPU spoločnosti AMD. Žalobca tak vytvoril dodatočnú prekážku prístupu spoločnosti AMD na trh, ktorá dopĺňala prekážku vytvorenú zľavami za exkluzivitu.
- 1536 Po druhé žalobca na jednej strane uvádza ako na kontraindikátor strategickej povahy svojho správania skutočnosť, že porušenia sa týkali len obmedzenej časti trhu. Žalobca v tejto súvislosti na pojednávaní zdôraznil, že pre časť roka 2006 sa v napadnutom rozhodnutí konštatuje len jeden protiprávny postup voči spoločnosti MSH a pre zvyšok roka 2006 a rok 2007 len existencia protiprávných postupov voči spoločnostiam MSH a Lenovo (pozri bod 1528 vyššie). Žalobca dodal, že v uvedenom rozhodnutí sa nekonštatuje, že Lenovo mala strategický význam porovnateľný so strategickým významom spoločností Dell a HP. Predaj prenosných počítačov v Únii potenciálne ovplyvnených jej postupmi voči spoločnosti Lenovo bol zanedbateľný. To isté platí aj pre predaj počítačov potenciálne ovplyvnený jeho postupmi voči spoločnosti MSH, ak sa tento predaj posudzuje vo vzťahu k svetovému predaju. Na druhej strane žalobca uvádza ako na kontraindikátor strategickej povahy svojho správania skutočnosť, že v predmetnom období došlo k nárastu nákupov dotknutých OEM od spoločnosti AMD a tento nárast bol vyšší ako rast predaja spoločnosti AMD na zvyšnom trhu.
- 1537 Na jednej strane v rozsahu, v akom žalobca tvrdí, že porušenia sa týkali len obmedzenej časti trhu, však treba poznamenať, že postup možno považovať za strategický aj vtedy, ak sa týka len obmedzenej časti trhu. V prejednávanej veci totiž strategická povaha správania žalobcu vyplýva zo skutočností, že sa snažil zabrániť prístupu spoločnosti AMD k najvýznamnejším distribučným kanálom, a to k spoločnosti Dell v období od decembra 2002 do decembra 2005 a k spoločnosti HP v období od novembra 2002 do mája 2005 (pozri bod 182 vyššie). Navyše, pokiaľ ide o roky 2006 a 2007, treba konštatovať, že koherentnosť medzi jednotlivými porušeniami predstavujúcimi celkovú stratégiu nie je narušená skutočnosťou, že porušenia týkajúce sa spoločností Lenovo a MSH mali menší význam v porovnaní s porušeniami týkajúcimi sa spoločností Dell a HP. Tento záver platí o to viac, že MSH mala osobitný strategický význam v súvislosti s distribúciou počítačov vybavených CPU x86 určeným spotrebiteľom v Európe (pozri body 183 a 1507 až 1511 vyššie). V každom prípade treba pripomenúť, že časť blokovaného trhu bola v priemere značná (pozri body 187 až 194 vyššie).
- 1538 Na druhej strane v rozsahu, v akom žalobca uvádza nárast nákupov OEM od spoločnosti AMD v predmetnom období, treba konštatovať, že táto okolnosť nemôže ani preukázať, že postupy žalobcu nemali nijaký účinok. Pri neexistencii postupov žalobcu sa možno domnievať, že nárast nákupov OEM od spoločnosti AMD mohol byť ešte väčší (pozri bod 186 vyššie).

1539 Po tretie v rozpore s tvrdeniami žalobcu, dva e-maily z novembra 1998 tiež poskytujú nepriame dôkazy o strategickosti realizácie postupov žalobcu. Dňa 27. novembra 1998 [dôverné] zo spoločnosti Intel napísal toto: „Niet pochyb, že z dlhodobého hľadiska by som bol rád svedkom šírenia výroby AMD vo svete ako lacných neznačkových výrobkov s nízkou hodnotou. Uličky Pekingu sú nádherné.“ Rovnako tak 20. novembra 1998 [dôverné] zo spoločnosti Intel napísal: „Uznávam, že musíme čeliť konkurencii a myslím si, že by bolo lepšie, aby radšej predávali svoje výrobky obmedzeným prienikom do sveta než s výrazným prienikom na najviditeľnejší trh, ktorý stanovuje trendy.“ Hoci je pravda, že takéto vyhlásenia samé osebe možno považovať za obchodný jazyk, ktorý je síce agresívny, ale nie podozrivý, pravdou ostáva, že so zreteľom na ďalšie vyššie uvedené dôkazy oba e-maily potvrdzujú, že cieľom spoločnosti Intel bolo obmedziť prístup spoločnosti AMD na trh. Okrem toho, v rozpore s tvrdením žalobcu, samotná skutočnosť, že oba e-maily sú z roku 1998, čiže spreď asi štyroch rokov pred obdobím uvedeným v napadnutom rozhodnutí, ich nezavaruje akejkoľvek dôkaznej hodnoty.

1540 Po štvrté v rozsahu, v akom žalobca spochybňuje, že utajoval protisúťažnú povahu svojich postupov, treba pripomenúť, že Komisia v tejto súvislosti v odôvodneniach 1742 a 1743 napadnutého rozhodnutia uvádza tieto nepriame dôkazy:

- e-mail pána I2, [dôverné] zo spoločnosti Intel, zaslaný [dôverné] zo spoločnosti Lenovo dňa 18. júna 2006, v ktorom uviedol: „[P. L1] [dôverné], najskôr by som si dovolil zdôrazniť, že informácie uvedené v tejto správe sú veľmi citlivé a bolo by nepríjemné pre mňa aj pre Intel, ak by došlo k ich zverejneniu. S dôverou Vás žiadam o ich prečítanie a následné vymazanie bez toho, aby ste ich zdieľali so svojim tímom. ... akýkoľvek program zosúladenia hospodárskej súťaže, ktorý sme mohli mať so spoločnosťou Dell, bude zrušený, keďže zavádzajú hospodársku súťaž – tým sa otvárajú perspektívne príležitosti pre Lenovo/Intel, ktoré som v minulosti len naznačoval...“,
- utajenosť dohody o exkluzivite medzi žalobcom a spoločnosťou MSH a spôsob, akým na nej žalobca nástojil,
- existencia dohôd o zľavách obsahujúcich nepísané protisúťažné ustanovenia týkajúce sa spoločnosti HP,
- snaha žalobcu prezentovať svoje správanie spôsobom nevyvolávajúcim podozrenia, a to pomocou eufemizmov.

1541 Po prvé, pokiaľ ide o e-mail z 18. júna 2006, žalobca vysvetľuje, že tento e-mail iba odráža úsilie jej [dôverné] o vyjednávanie s cieľom presvedčiť spoločnosť Lenovo, aby rozvíjala svoju činnosť prostredníctvom žalobcu. Pre žalobcu by bolo zjavne nepríjemné, keby sa niekto tretí, najmä Dell, dozvedel, že žalobca využil rozhodnutie spoločnosti Dell prejsť ku konkurentovi v rámci svojich rokovaní s iným OEM. Toto tvrdenie nie je presvedčivé. Vzhľadom na vyhlásenie, že akýkoľvek program zosúladenia hospodárskej súťaže bude zrušený, keďže Dell zavádza hospodársku súťaž, totiž tento e-mail obsahuje nepriamy dôkaz potvrdzujúci skutočnosť, že zľavy poskytnuté žalobcom spoločnosti Dell boli podmienené exkluzivitou (pozri body 460, 463 a 1124 vyššie). Navyše vyhlásenie pána I2, že porušením tejto podmienky zo strany Dell „sa otvárajú perspektívne príležitosti pre Lenovo/Intel... v minulosti len naznačoval“, znamenalo, že po znížení zliav poskytovaných spoločnosti Dell žalobca ponúkne preferenčné postavenie, ktoré predtým mala Dell, spoločnosti Lenovo (pozri odôvodnenie 526 napadnutého rozhodnutia). Žiadosť pána I2 adresovaná [dôverné] zo spoločnosti Lenovo o vymazanie e-mailu je nepriamym dôkazom o tom, že sa snažil utajiť protisúťažnú povahu vzťahov žalobcu so spoločnosťami Dell a Lenovo.

1542 Po druhé, pokiaľ ide o utajenosť dohody o exkluzivite uzavretej so spoločnosťou MSH, v bodoch 1490 až 1492 vyššie bolo podrobne preukázané, že doložka o nevýhradnosti bola vložená do dohôd o exkluzivite, takže dohody o príspevkoch stanovovali opak toho, čo bolo v skutočnosti dojednané.

1543 Po tretie, pokiaľ ide o použitie nepísaných protisúťažných ustanovení vo vzťahu k spoločnosti HP, žalobca sa obmedzuje len na tvrdenie, že spoločnosť HP nebola zmluvne viazaná záväzkami exkluzivity alebo inými nepísanými podmienkami. Nepísané podmienky dohôd HPA nemuseli byť právne záväzné, aby mohli podnecovať spoločnosť HP k ich dodržiavaniu (pozri bod 106 vyššie). Vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie správne konštatovalo, že zľavy poskytnuté na základe dohôd HPA podliehali viacerým nepísaným protisúťažným podmienkam (pozri body 666 až 873 vyššie), nepísaná povaha ustanovení je taktiež nepriamym dôkazom dosvedčujúcim spôsob, akým sa žalobca pokúšal utajiť svoje protisúťažné postupy.

1544 Po štvrté, pokiaľ ide o použitie eufemizmov žalobcom, treba predovšetkým uviesť, že Komisia v odôvodnení 661 napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že žalobca použil skratku „VOC“, ktorá znamená „prioritný dodávateľ“ (vendor of choice), v súbore dokumentov ako eufemizmus pre opísanie toho, že MSH bola s ňou viazaná podmienkou exkluzivity. Komisia v odôvodnení 662 napadnutého rozhodnutia upresňuje, že existoval aj dokument nazvaný „Referenčná karta pre tvorbu predajných a marketingových materiálov“ (Sales and Marketing Creation Reference Card), ktorý vypracovalo právne oddelenie žalobcu. V tomto dokumente bol pod nadpisom „Delikátne pojmy“ navrhnutý výraz „prioritný dodávateľ“ ako náhrada za slová zahŕňajúce potenciálne nevhodné správanie pre výhradné vzťahy:

„VŠADE (vrátane interných e-mailov, poznámok...) sa vyhýbajte akémukoľvek militaristickému, agresívnemu jazyku, napr. vytvárať bariéry...vylúčiť z konkurencie...Vojna...Bitka...Prepojenie...Páka...dominovať...Zhora nadol ...Potlačenie...zmiast konkurenciu...byť zabijak...zoskupovať...technologický kolotoč Namiesto toho používajte: byť na čele... stanoviť špecifikácie...rast segmentu trhu...byť prioritný dodávateľ...opierať sa o...prinášať hodnotu.“

1545 Po druhé v odôvodnení 1743 napadnutého rozhodnutia sa spomína séria e-mailov z 30. apríla 2004. Podľa tohto rozhodnutia vedúci pracovník spoločnosti Intel Nemecko poukazoval na snahy spoločnosti Intel s cieľom „úspešne zabrániť väčšej implementácii procesorov Opteron u našich hlavných zákazníkov“. Vedúci pracovník spoločnosti Intel Francúzsko odpovedal na tento e-mail takto: „Budte, prosím, opatrní pri používaní takých výrazov, ako ‚zabrániť väčšej implementácii procesorov Opteron‘, ktoré by sa mohli nesprávne vykladať ako protisúťažné. – Myslím, že máte na mysli ‚zvíťaziť s IA nad Opteronom‘. – Ak vidíte iné osoby používať podobné výrazy, pripomeňte im, prosím, prebiehajúce vyšetrovanie zo strany EÚ_FTC, neohlásené inšpekcie atď.“ Napadnuté rozhodnutie upresňuje, že táto komunikácia sa uskutočnila ešte pred inšpekciami Komisie.

1546 Žalobca pripúšťa, že nikdy nepopieral skutočnosť, že výraz „prioritný dodávateľ“ môže znamenať, že zákazník sa zásobuje výlučne alebo prevažne od neho. Podľa žalobcu však nijaká časť „referenčnej karty na tvorbu predajných a marketingových materiálov“ nepodporuje výklad Komisie zahŕňajúci akúkoľvek formu záväznej povinnosti. Ide o dokument, ktorého cieľom je len zvýšiť povedomie jej obchodníkov, aby sa vyhýbali akémukoľvek jazyku, ktorý by mohol byť nesprávne vykladaný zo strany orgánov hospodárskej súťaže. Pokiaľ ide o e-mail z 30. apríla 2004, žalobca zdôrazňuje, že jeho cieľom bolo len varovať pred používaním formulácií, ktoré „by mohli byť nesprávne vykladané ako protisúťažné formulácie“, čo je legitímna snaha.

1547 Treba však rozlišovať medzi v situáciou, v ktorej podnik dáva pozor na to, aby jeho legálne správanie nebolo nesprávne chápané zo strany orgánu hospodárskej súťaže, a situáciou, v ktorej podnik dbá na to, aby jeho protisúťažné postupy neboli odhalené. Je pravda, že je v zásade legitímne, ak podnik varuje svojich zamestnancov pred používaním formulácií, ktoré môžu byť nesprávne vykladané zo strany orgánu hospodárskej súťaže. Faktom však ostáva, že táto skutočnosť je nepriamym dôkazom o tom, že podnik utajoval protisúťažnú povahu svojich postupov, pokiaľ bola ich existencia preukázaná pomocou iných dôkazov.

1548 Žalobca uvádza, že Komisia neuviedla konkrétne tvrdenia týkajúce sa utajovania vo vzťahu k spoločnostiam MSH, HP a Lenovo. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že odôvodnenia 1742 a 1743 napadnutého rozhodnutia sa týkajú dôkazu o celkovej stratégii a dôkazy uvedené v bode 1539 vyššie sú v týchto odôvodneniach citované ako nepriame dôkazy. Je potrebné konštatovať, že tieto dôkazy z právneho hľadiska dostatočne preukazujú, že žalobca sa snažil utajiť protisúťažnú povahu svojho správania, prinajmenšom v súvislosti s jeho vzťahmi so spoločnosťami Dell, HP, Lenovo a MSH. Na preukázanie toho, že žalobca uplatňoval celkovú stratégiu zameranú na vylúčenie spoločnosti AMD z trhu, Komisia nebola povinná v napadnutom rozhodnutí preukázať úsilie o utajenie vo vzťahu ku každému realizovanému postupu, ale mohla sa obmedziť len na výpočet dôkazov týkajúcich sa týchto štyroch podnikov.

1549 Okrem toho dôkazy uvedené v napadnutom rozhodnutí v odôvodneniach 1742 a 1743 ako nepriame dôkazy sú potvrdené všeobecným konštatovaním uvedeným v odôvodnení 167 tohto rozhodnutia, podľa ktorého všetky postupy spoločnosti Intel sa vyznačovali spoločným znakom v tom zmysle, že mnoho dohôd medzi spoločnosťou Intel a jej zákazníkmi, niekedy vo výške stoviek miliónov, a dokonca až miliárd USD, bolo uzavretých na základe priateľských dohôd alebo obsahovalo dôležité nepísané ustanovenia. Výhrada týkajúca sa používania nepísaných protisúťažných ustanovení tak nesmeruje len proti správaniu žalobcu voči spoločnostiam Dell, HP, Lenovo a MSH, ale vzťahuje sa aj na správanie žalobcu voči všetkým OEM a spoločnosti MSH.

1550 Je pravda, že žalobca tvrdí, že v rámci trhu s CPU, ktorý je charakteristický rýchlym uvádzaním nových výrobkov na trh a výrazným poklesom cien existujúcich výrobkov, sú neformálne dohody dôsledkom tempa v tomto sektore a požiadaviek samotných OEM. Treba však konštatovať, že hoci podniky môžu neformálne uzatvárať dohody, ktoré sú v súlade s pravidlami hospodárskej súťaže, využívanie neformálnych protisúťažných podmienok môže byť nepriamym dôkazom snahy o ich utajenie. V prejednávanej veci takýto dôkaz vyplýva nielen zo samotnej neformálnej povahy dohôd uzavretých medzi žalobcom a OEM alebo spoločnosťou MSH, ale prinajmenšom v súvislosti so spoločnosťami HP a Lenovo aj z nepísaných protisúťažných ustanovení nad rámec písomných zmlúv a v prípade spoločnosti MSH dokonca aj z použitia písaných ustanovení, ktoré uvádzali opak toho, čo bolo v skutočnosti dojednané.

1551 Na základe úvah uvedených v bodoch 1540 až 1550 vyššie je možné dospieť k záveru, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že žalobca sa snažil utajiť protisúťažnú povahu svojich postupov. Nie je preto potrebné rozhodnúť aj o prípustnosti alebo odôvodnenosti ďalších tvrdení Komisie týkajúcich sa otázky, či existujú iné skutočnosti, ktoré posilňujú uvedené dôkazy alebo konkrétnejšie preukazujú, že žalobca odhalil aj svoje protisúťažné postupy týkajúce sa spoločností Acer a NEC.

1552 Na základe všetkých predchádzajúcich úvah treba konštatovať, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že žalobca uplatňoval celkovú dlhodobú stratégiu zameranú na zabránenie prístupu spoločnosti AMD k strategicky najvýznamnejším predajným kanálom.

III – O návrhoch na zrušenie alebo zníženie pokuty

1553 Podľa článku 2 výroku napadnutého rozhodnutia bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1,06 miliardy eur.

1554 Podľa bodu 19 usmernení z roku 2006 Komisia stanovila, že základná výška pokuty súvisí s určitou časťou hodnoty predaja stanovenou v závislosti od stupňa závažnosti porušenia a vynásobenou počtom rokov, počas ktorých porušenie trvalo (pozri odôvodnenie 1778 napadnutého rozhodnutia).

- 1555 Komisia stanovila hodnotu predaja, ktorá sa má zohľadniť, na 3 876 827 021 eur, čo predstavuje hodnotu predaja CPU x86 fakturovaného spoločnosťou Intel podnikom usadeným na trhu v rámci EHP počas posledného roka porušenia (pozri odôvodnenia 1773 až 1777 napadnutého rozhodnutia).
- 1556 Pokiaľ ide o závažnosť porušenia, Komisia zohľadnila najmä povahu porušenia, podiel na trhu každého z dotknutých účastníkov a geografický rozsah porušenia. Komisia tiež zohľadnila skutočnosť, že Intel sa dopustila jediného porušenia, intenzita tohto jediného porušenia bola počas rokov rôzna a väčšina jednotlivých predmetných porušení sa sústredila do obdobia rokov 2002 až 2005, zneužitia sa líšili, pokiaľ ide o ich pravdepodobný protisúťažný vplyv, a Intel prijala opatrenia na utajenie postupov preukázaných v napadnutom rozhodnutí. Komisia preto stanovila túto časť hodnoty predaja na 5 % (pozri odôvodnenia 1779 až 1786 uvedeného rozhodnutia).
- 1557 Pokiaľ ide o dĺžku trvania porušenia, Komisia konštatovala, že zneužitie začalo v októbri 2002 a pokračovalo prinajmenšom do decembra 2007. Trvalo teda päť rokov a tri mesiace, čo podľa bodu 24 usmernení z roku 2006 vedie na účely zohľadnenia tejto dĺžky trvania k násobnému koeficientu 5,5 (pozri odôvodnenia 1787 a 1788 napadnutého rozhodnutia).
- 1558 Vzhľadom na uvedené sa Komisia domnievala, že základná čiastka pokuty, ktorú má uložiť spoločnosti Intel, je 1 060 000 000 eur (pozri odôvodnenie 1789 napadnutého rozhodnutia). Komisia nepoužila nijaké poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti (pozri odôvodnenia 1790 až 1801 uvedeného rozhodnutia).
- 1559 Žalobca podporovaný ACT tvrdí, že s prihliadnutím na neobmedzenú právomoc Všeobecného súdu v súlade s článkom 261 ZFEÚ a článkom 31 nariadenia č. 1/2003 pokuta musí byť zrušená alebo podstatne znížená z nasledujúcich dôvodov. Po prvé Komisia neuplatnila svoje usmernenia z roku 2006 správne a zohľadnila úplne irelevantné úvahy. Po druhé žalobca neporušil článok 82 ES úmyselne alebo z neobstaranosti. Po tretie výška pokuty je zjavne neprimeraná.

A – O údajne nesprávnom uplatnení usmernení z roku 2006 a údajnom zohľadnení úplne irelevantných úvah

- 1560 Žalobca tvrdí, že výpočet základnej čiastky pokuty je postihnutý viacerými chybami. Po prvé Komisia neposúdila správne výrobky alebo služby, s ktorými porušenie súviselo v období od januára do septembra 2006. Komisia okrem toho nafúkla výšku pokuty použitím hodnoty predaja spoločnosti Intel vo všetkých členských štátoch EHP v decembri 2007, zatiaľ čo dvanásť členských štátov sa pripojilo k EHP v priebehu obdobia porušovania. Po druhé Komisia nesprávne použila utajovanie ako faktor na účely stanovenia závažnosti porušenia. Po tretie Komisia nesprávne použila svoje zistenie týkajúce sa existencie jediného porušenia ako priťažujúceho faktora pre celé dotknuté obdobie. Po štvrté napadnuté rozhodnutie je nesprávne v rozsahu, v akom Komisia použila násobný koeficient 5,5 pre dĺžku trvania na každé porušenie. Po piate Komisia uplatnila svoje usmernenia retroaktívne.
- 1561 Na úvod treba konštatovať, že v odôvodneniach 1747 a 1748 napadnutého rozhodnutia Komisia správne vyvodila existenciu jediného a nepretržitého porušenia článku 82 ES, realizovaného od októbra 2002 do decembra 2007 a zameraného na vylúčenie konkurentov z trhu, z dôkazu o existencii celkovej stratégie zameranej na zabránenie prístupu spoločnosti AMD k strategicky najvýznamnejším predajným kanálom (pozri body 1523 až 1552 vyššie).
- 1562 Z judikatúry totiž vyplýva, že pojem jediného a nepretržitého porušenie sa vzťahuje na všetky konania, ktoré sú súčasťou celkového plánu, z dôvodu ich zhodného cieľa skresľujúceho hospodársku súťaž vo vnútri spoločného trhu. Na účely kvalifikácie rôznych konaní ako jediného a pokračujúceho porušenia treba overiť, či sa tieto konania navzájom dopĺňajú v tom zmysle, že každé z nich má čeliť jednému alebo viacerým dôsledkom obvyklej hospodárskej súťaže, a či na základe vzájomného pôsobenia prispievajú k dosiahnutiu cieľov uvedených v tomto celkovom pláne. V tomto ohľade je namieste zohľadniť každú

okolnosť, ktorá by mohla preukázať alebo spochybníť takúto väzbu, akými sú napríklad obdobie uplatňovania, obsah (vrátane použitých metód) a zároveň cieľ rôznych dotknutých konaní (rozsudok AstraZeneca, už citovaný v bode 64 vyššie, bod 892).

1563 Treba pripomenúť, že konštatovania v napadnutom rozhodnutí týkajúce sa existencie celkovej stratégie spĺňajú túto požiadavku. Komisia preto mohla z týchto konštatovaní vyvodíť záver, že žaloba sa dopustila jediného a nepretržitého porušenia. V tejto súvislosti treba pripomenúť najmä časovú súvislosť porušení uvedených v napadnutom rozhodnutí, ako aj ich porovnateľnosť a vzájomné dopĺňanie sa. Jednotlivé postupy vytýkané žalobcovi sledovali rovnaký cieľ, keďže všetky boli zamerané na vylúčenie spoločnosti AMD zo svetového trhu s CPU x86. V tejto súvislosti sa navzájom dopĺňali v rozsahu, v akom sa uskutočňovali na dvoch rôznych úrovniach dodávateľského reťazca a v akom čisté obmedzenia boli taktickými ťahmi zameranými na zabránenie prístupu spoločnosti AMD k definovaným špecifickým výrobkom alebo distribučným kanálom, zatiaľ čo zľavy a platby za exkluzivitu boli strategickejšim nástrojom zameraným na zabránenie prístupu spoločnosti AMD k celým segmentom dopytu OEM. Okrem toho treba osobitne pripomenúť, že koherentnosť medzi jednotlivými postupmi nie je narušená skutočnosťou, že porušenia týkajúce sa spoločností Lenovo a MSH mali menší význam v porovnaní s porušeniami týkajúcimi sa spoločností Dell a HP (pozri body 1525 až 1537 vyššie).

1564 Podľa judikatúry Komisia bola teda oprávnená uložiť jediné pokutu. V tejto súvislosti nebola povinná v odôvodnení napadnutého rozhodnutia osobitne špecifikovať spôsob, akým zohľadnila každé z vytýkaných zneužití na účely stanovenia pokuty (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. októbra 1994, Tetra Pak/Komisia, T-83/91, Zb. s. II-755, bod 236, a Michelin II, už citovaný v bode 75 vyššie, bod 265).

1565 S prihliadnutím na predchádzajúce úvahy treba overiť tvrdenia žalobcu týkajúce sa údajného nesprávneho uplatnenia usmernení z roku 2006.

1. O tvrdení založenom na nesprávnom posúdení výrobkov, s ktorými porušenie súviselo v období od januára do septembra 2006, ako aj na tom, že Komisia nezohľadnila skutočnosť, že dvanásť členských štátov bolo súčasťou EHP len počas časti obdobia porušovania

1566 Žalobca jednak tvrdí, že pokuta je protiprávna, keďže číselný údaj 5 % ročne si uplatnil príliš vysokú sumu obratu od januára do septembra 2006. Komisia nedefinovala trh s výrobkami ani relevantný geografický trh v súvislosti s tvrdeniami týkajúcimi sa spoločnosti MSH. Keďže údajné zneužitie vo vzťahu k MSH je jediným porušením s potenciálnou väzbou na územie EHP prinajmenšom od januára 2006 do septembra 2006, Komisia sa dopustila pochybenia tým, že uplatnila obrat týkajúci sa celého trhu s CPU x86 EHP v rámci tvrdenia, ktoré sa netýka tohto trhu. Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že vo výpočte výšky pokuty nezohľadnila obmedzený geografický rozsah údajného porušenia počas tohto obdobia. MSH nebola činná v mnohých členských štátoch v rámci EHP a rozsah maloobchodných trhov je vo všeobecnosti obmedzený na vnútroštátnu úroveň.

1567 Žalobca tiež vytýka Komisii, že nafúkla výšku pokuty tým, že v odôvodnení 1784 napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že „protiprávne správanie sa vzťahovalo na celé územie EHP“ a použila hodnotu predaja spoločnosti Intel vo všetkých členských štátoch EHP v decembri 2007, to jest v čase skončenia obdobia porušovania. Dvanásť členských štátov sa však pripojilo k EHP v priebehu obdobia porušovania a predtým nepodliehalo právomoci Komisie. Pokiaľ by rozhodnutie uložilo samostatnú pokutu pre každé porušenie, muselo by vylúčiť hodnotu predaja spoločnosti Intel v týchto štátoch alebo použiť nižší násobný kvocient.

1568 Tieto tvrdenia nie sú presvedčivé.

1569 Jednak podľa bodu 13 usmernení z roku 2006 pri stanovení základnej výšky uloženej pokuty bude Komisia vychádzať z hodnoty predaja tovaru alebo služieb podniku, s ktorými porušenie priamo alebo nepriamo súvisí v príslušnej geografickej oblasti v rámci EHP. Táto formulácia sa týka predaja dosiahnutého na relevantnom trhu (rozsudok Všeobecného súdu zo 16. júna 2011, Putters International/Komisia, T-211/08, Zb. s. II-3729, bod 59). Podľa tohto istého bodu Komisia obvykle použije na výpočet hodnotu predaja podniku počas posledného celého roku, v ktorom sa podnik podieľal na porušení.

1570 Z bodu 22 usmernení z roku 2006 tiež vyplýva, že geografický rozsah porušenia je jedným z ukazovateľov, ktoré sa môžu zohľadniť pri stanovení závažnosti porušenia, a teda pri rozhodovaní o tom, či časť hodnoty predaja, ktorá sa má vziať do úvahy, by mala byť situovaná v dolnej alebo hornej časti stupnice, ktorú bod 21 usmernení z roku 2006 stanovuje na úroveň 30 %.

1571 Hoci je pravda, že tak bod 13, ako aj bod 21 usmernení z roku 2006 odkazujú na geografický rozsah porušenia, treba konštatovať, že v prejednávanej veci Komisia neporušila bod 13 usmernení z roku 2006 ani bod 21 týchto usmernení tým, že nezohľadnila geografický rozsah trhu, na ktorom MSH pôsobila, ani skutočnosť, že dvanásť členských štátov bolo súčasťou EHP len počas časti obdobia porušovania, ako bude vysvetlené ďalej.

a) O existencii porušenia bodu 13 usmernení z roku 2006

1572 Z odôvodnení 792 až 836 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia dospela k záveru, že relevantným trhom bol celosvetový trh s CPU x86. Podľa odôvodnenia 1773 uvedeného rozhodnutia suma 3 876 827 021 eur, z ktorej Komisia vychádzala ako z hodnoty predaja, ktorá sa má zohľadniť, predstavuje hodnotu predaja CPU x86 fakturovaného spoločnosťou Intel podnikom usadeným v EHP počas posledného roka porušenia. Táto hodnota nezohľadňuje údaje užší geografický rozsah trhu, na ktorom MSH pôsobila, ani skutočnosť, že dvanásť členských štátov bolo súčasťou EHP len počas časti obdobia porušovania.

1573 Treba však konštatovať, že Komisia tým, že nezohľadnila geografický rozsah, na ktorom MSH pôsobila, ako ani rozšírenie Únie počas obdobia porušovania, neuplatnila bod 13 usmernení z roku 2006 nesprávne.

1574 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v prejednávanej veci Komisia bola oprávnená uložiť jediné pokutu a nebola povinná osobitne špecifikovať spôsob, akým zohľadnila každé z vytýkaných zneužití na účely stanovenia pokuty (pozri bod 1564 vyššie).

1575 Treba jednak konštatovať, že podľa bodu 13 usmernení z roku 2006 rokom obvykle relevantným pre stanovenie hodnoty predaja je posledný celý rok, v ktorom sa podnik podieľal na porušení, to jest v prejednávanej veci rok 2007. Žalobca netvrdí, že Komisia sa mala odchyliť od tohto pravidla a zvoliť za referenčný rok iný rok. Komisia však preukázala existenciu zneužitia pre celý rok 2007 nielen v prípade spoločnosti MSH, ale aj v prípade spoločnosti Lenovo. Pokiaľ ide o správanie žalobcu voči spoločnosti Lenovo v roku 2007, žalobca nespochybňuje, že relevantným trhom bol svetový trh s CPU x86. Vzhľadom na to, že minimálne jeden zo zneužívajúcich postupov, ktorého sa žalobca dopustil v roku 2007, sa týkal svetového trhu s CPU x86, Komisia neuplatnila svoje usmernenia neprávne v rozsahu, v akom stanovila hodnotu predaja len s odkazom na trh s CPU x86 a nie na údajne užší trh distribúcie počítačov spotrebiteľom, na ktorom pôsobila MSH.

1576 V každom prípade treba pripomenúť, že Komisia nebola povinná definovať samostatný trh s výrobkami alebo samostatný geografický trh v súvislosti so spoločnosťou MSH a postupy žalobcu voči spoločnosti MSH mali schopnosť obmedziť hospodársku súťaž na svetovom trhu s CPU x86 (pozri bod 1533

vyššie). Keďže Komisia nebola povinná definovať samostatný geografický trh v súvislosti so spoločnosťou MSH, nebola povinná ani zohľadniť obmedzený geografický rozsah takéhoto hypotetického trhu pri stanovení hodnoty predaja podľa bodu 13 usmernení z roku 2006.

1577 Treba tiež konštatovať, že dvanásť členských štátov, ktoré sa pripojili k EHP počas obdobia porušovania, boli súčasťou EHP po celý rok 2007. Keďže podľa bodu 13 usmernení z roku 2006 relevantným rokom pre stanovenie hodnoty predaja je v prejednávanej veci rok 2007, pri stanovení hodnoty predaja Komisia nebola povinná zohľadniť skutočnosť, že tieto členské štáty boli súčasťou EHP len počas časti obdobia porušovania.

b) O existencii porušenia bodu 21 usmernení z roku 2006

1578 Treba uviesť, že pokiaľ ide o závažnosť porušenia, Komisia v odôvodnení 1784 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že stratégia žalobcu zameraná na vylúčenie spoločnosti AMD z trhu mala celosvetový rozsah. V kontexte posúdenia závažnosti porušenia táto okolnosť znamená, že porušenie sa vzťahovalo na celý EHP.

1579 Treba konštatovať, že Komisia tým, že nezohľadnila geografický rozsah trhu, na ktorom pôsobila MSH, tak neuplatnila bod 21 svojich usmernení z roku 2006 nesprávne.

1580 Treba totiž konštatovať, že samotná skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí sa pre časť roka 2006 konštatuje len jeden protiprávny postup voči spoločnosti MSH, nemôže spochybniť záver, že stratégia žalobcu zameraná na vylúčenie spoločnosti AMD z trhu mala celosvetový geografický rozsah. Treba totiž pripomenúť, že Komisia nebola povinná definovať samostatný trh s výrobkami alebo samostatný geografický trh v súvislosti so spoločnosťou MSH a postupy žalobcu voči spoločnosti MSH mali schopnosť obmedziť hospodársku súťaž na svetovom trhu s CPU x86 (pozri bod 1533 vyššie). Okrem toho, keďže postupy žalobcu voči spoločnosti MSH boli súčasťou celkovej koherentnej stratégie, nemožno ich vnímať izolovane. Geografický rozsah tejto stratégie bol celosvetový. Preto Komisia v napadnutom rozhodnutí správne dospela k záveru, že porušenie sa vzťahovalo na celý EHP.

1581 Navyše treba konštatovať, že Komisia nebola povinná ani zohľadniť skutočnosť, že dvanásť členských štátov bolo súčasťou EHP len počas časti obdobia porušovania, ak sa v kontexte posúdenia závažnosti domnievala, že celosvetový rozsah stratégie zameranej na vylúčenie spoločnosti AMD z trhu znamenal, že porušenie sa vzťahovalo na celý EHP.

1582 Treba totiž zdôrazniť, že Komisia len konštatovala, že porušenie sa vzťahovalo na celý EHP. Dynamicky tak odkázala na štáty, ktoré boli súčasťou EHP v danom čase počas obdobia porušovania. Komisia nebola povinná rozdeliť geografický rozsah zohľadnený pri posúdení závažnosti jediného porušenia podľa rôznych štátov, ktoré sa pripojili k EHP v danom čase počas obdobia porušovania. Komisia totiž nebola povinná osobitne špecifikovať spôsob, akým zohľadnila každé z vytýkaných zneužití na účely stanovenia pokuty (pozri bod 1564 vyššie).

2. O zohľadnení utajovania porušení

1583 Treba uviesť, že Komisia pri posúdení závažnosti porušenia v odôvodnení 1785 napadnutého rozhodnutia zohľadnila skutočnosť, že žalobca prijal opatrenia na utajenie postupov uvedených v tomto rozhodnutí.

1584 Žalobca uvádza, že Komisia nesprávne zohľadnila údajné utajovanie porušenia, keďže sa jej ho nepodarilo preukázať. Navyše tvrdenia Komisie týkajúce sa tohto utajovania sa týkali len spoločností MSH, HP a Lenovo, a preto sa nemali globálne použiť na všetky porušenia.

1585 Tieto tvrdenia nemožno prijať.

1586 Na úvod treba konštatovať, že tajnosť porušenia pravidiel hospodárskej súťaže Únie je okolnosťou, ktorá môže zvýšiť jeho závažnosť (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2006, Raiffeisen Zentralbank Österreich a i./Komisia, T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Zb. s. II-5169, bod 252, a Imperial Chemical Industries/Komisnia, už citovaný v bode 139 vyššie, bod 446). V prejednávanej veci Komisia zohľadnila snahy spoločnosti Intel o utajenie svojho správania ako jeden z mnohých faktorov pri posúdení závažnosti porušenia.

1587 Treba pripomenúť, že dôkazy uvedené v napadnutom rozhodnutí z právneho hľadiska dostatočne preukazujú, že žalobca sa snažil utajiť protisúťažnú povahu svojho správania, prinajmenšom pokiaľ ide o jeho vzťahy so spoločnosťami Dell, HP, Lenovo a MSH (pozri body 1540 až 1551 vyššie). V rozpore s tvrdením žalobcu bolo na účely zohľadnenia utajenia ako jedného z faktorov určujúcich závažnosť jediného porušenia postačujúce, že Komisia uviedla konkrétne tvrdenia týkajúce sa utajenia len vo vzťahu k týmto štyrom spoločnostiam. Komisia totiž nebola povinná osobitne špecifikovať spôsob, akým zohľadnila každé z vytýkaných zneužití na účely stanovenia pokuty (pozri bod 1564 vyššie).

3. O priťažujúcej povahe konštatovania jediného porušenia

1588 Treba uviesť, že v odôvodnení 1747 napadnutého rozhodnutia Komisia v rámci zistení týkajúcich sa existencie celkovej stratégie dospela k záveru, že jednotlivé postupy žalobcu ako celok mohli mať alebo pravdepodobne mali ešte výraznejší vplyv na trh. V odôvodnení 1785 tohto rozhodnutia v rámci zistení týkajúcich sa závažnosti porušenia, Komisia uviedla, že zohľadnila skutočnosť, že Intel sa dopustila jediného porušenia, intenzita tohto jediného porušenia bola počas rokov rôzna, väčšina jednotlivých predmetných porušení sa sústredila do obdobia rokov 2002 až 2005 a zneužitia sa líšili, pokiaľ ide o ich pravdepodobný protisúťažný vplyv.

1589 Žalobca tvrdí, že Komisia „pravdepodobne“ použila konštatovanie jediného porušenia ako priťažujúci faktor pri stanovení závažnosti porušenia. Použitie jediného porušenia ako faktora zvyšujúceho závažnosť je nesprávne, lebo pre určité obdobia nebolo možné preukázať, že „takýto faktor“ mohol zvýšiť závažnosť uvádzaného správania. Pre časť roka 2006, kedy sa jediné postupy súvisiace s EHP týkali spoločnosti MSH, neexistuje nijaký základ, ktorý by mohol správaniu žalobcu prisúdiť výraznejšiu závažnosť z dôvodu jediného porušenia.

1590 Toto tvrdenie treba preto zamietnuť.

1591 Treba pripomenúť, že v prejednávanej veci Komisia bola oprávnená uložiť jedinú pokutu a nebola povinná osobitne špecifikovať spôsob, akým zohľadnila každé z vytýkaných zneužití na účely stanovenia pokuty (pozri bod 1564 vyššie). Okrem toho tvrdenie žalobcu vychádza z nesprávneho predpokladu, že Komisia zvýšila závažnosť protiprávneho správania, ktoré sa malo zohľadniť, z dôvodu existencie jediného porušenia. Tak to však nie je. Komisia sa domnievala, že intenzita jediného porušenia bola počas rokov rôzna, väčšina jednotlivých predmetných porušení sa sústredila do obdobia rokov 2002 až 2005 a zneužitia sa líšili, pokiaľ ide o ich pravdepodobný protisúťažný vplyv. Tieto zistenia z právneho hľadiska dostatočne zohľadňujú okolnosť, že pre časť roka 2006 bolo porušenie týkajúce sa spoločnosti MSH jediným porušením súvisiacim s EHP uvedeným v napadnutom rozhodnutí.

4. O uplatnení násobného koeficientu 5,5 na dĺžku trvania porušenia

1592 Pokiaľ ide o dĺžku trvania porušenia, treba uviesť, že Komisia v odôvodneniach 1787 a 1788 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že zneužitie začalo v októbri 2002 a pokračovalo prinajmenšom do decembra 2007. Trvalo teda päť rokov a tri mesiace, čo podľa bodu 24 usmernení z roku 2006 vedie na účely zohľadnenia tejto dĺžky trvania k násobnému koeficientu 5,5.

1593 Podľa žalobcu napadnuté rozhodnutie je nesprávne v rozsahu, v akom Komisia uplatnila násobný koeficient 5,5 na dĺžku trvania pre každé porušenie. Tento prístup bol v neprospech žalobcu v rozsahu, v akom každé z porušení vo vzťahu k OEM trvalo podstatne kratšie ako celkové obdobie porušovania.

1594 Toto tvrdenie nie je presvedčivé.

1595 V rozpore s tvrdením žalobcu totiž Komisia neuplatnila násobný koeficient 5,5 na každé jednotlivé porušenie, ale na jediné porušenie. Keďže Komisia správne dospela k záveru o existencii jediného porušenia trvajúceho od októbra 2002 do decembra 2007 (pozri body 1561 až 1563 vyššie), tento prístup nemožno kritizovať.

5. O retroaktívnom uplatnení usmernení z roku 2006

1596 Žalobca uvádza, že Komisia porušila zásady zákazu retroaktivity a ochrany legitímnej dôvery tým, že retroaktívne uplatnila usmernenia z roku 2006. Nahradenie niektorých usmernení inými treba odlišovať od prvého prijatia usmernení. Prvé prijatie usmernení po prvý raz vytvorilo dovtedy neexistujúcu legitímnu dôveru, čo bráni retroaktívnemu uplatneniu nových usmernení.

1597 Toto tvrdenie nemožno prijať.

1598 Z judikatúry totiž vyplýva, že zásada právnej istoty ani zásada zákonnosti trestných činov a trestov uvedená v článku 7 ods. 1 EDLP nebráni tomu, aby sa Komisia rozhodla uplatniť nové usmernenia na výpočet pokút aj po spáchaní porušenia. Záujem o účinné uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže odôvodňuje, že v medziach stanovených článkom 23 nariadenia č. 1/2003 podnik musí vziať do úvahy možnosť zmeny všeobecnej politiky hospodárskej súťaže Komisie v oblasti pokút, tak pokiaľ ide o metódu výpočtu, ako aj výšku pokút (rozsudok Všeobecného súdu z 2. februára 2012, Denki Kagaku Kogyo et Denka Chemicals/Komisia, T-83/08, body 98 až 127). Toto konštatovanie platí, aj pokiaľ ide o článok 49 ods. 1 Charty základných práv. Komisia bola teda tým viac oprávnená uplatniť svoje usmernenia z roku 2006 na jediné porušenie, ktoré skončilo až po ich prijatí.

B – O údajnom neporušení článku 82 ES úmyselne alebo z nedbanlivosti

1599 Žalobca tvrdí, že nekonal z nedbanlivosti. Na podporu tohto tvrdenia v podstate uvádza, že podmienené zľavy nie sú vždy protiprávne a čisté obmedzenia sú novou kategóriou zneužitia. Žalobca preukázal, že Komisia nepreukázala existenciu stratégie na vylúčenie spoločnosti AMD z trhu. Komisia sa dopustila pochybenia tým, že sa domnievala, že žalobca prijal opatrenia s cieľom utajiť svoje správanie. Nemohol predvídať závery, ku ktorým Komisia dospela v rámci uplatnenia testu AEC. Tieto výsledky totiž vychádzajú z interných údajov pochádzajúcich od rôznych OEM, čo sú informácie, o ktorých Intel nemala nijakú vedomosť a ku ktorým nemala prístup.

1600 Tieto tvrdenia nemožno prijať.

1601 Podľa ustálenej judikatúry podmienka, že k porušeniu došlo úmyselne alebo z nedbanlivosti, je splnená tým, že dotknutý podnik nemôže nevedieť o protisúťažnej povahe svojho konania, či už si uvedomoval porušovanie súťažných pravidiel Zmluvy alebo nie (rozsudky Súdu prvého stupňa Tetra Pak/Komisia, bod 1564 vyššie, bod 238, a z 10. apríla 2008, Deutsche Telekom/Komisia, T-271/03, Zb. s. II-477, bod 295). Podnik si je vedomý protisúťažnej povahy svojho konania, ak pozná podstatné skutočnosti odôvodňujúce jednak konštatovanie o existencii dominantného postavenia na dotknutom trhu a jednak posúdenie Komisie o zneužívaní tohto postavenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Michelin I, už citovaný v bode 74 vyššie, bod 107, a rozsudok Raiffeisen Zentralbank Österreich a i./Komisia, bod 1586 vyššie, body 207 a 210; pozri tiež návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mazák k rozsudku Súdneho dvora Deutsche Telekom, už citované v bode 98 vyššie, Zb. s. I-9567, bod 39).

¹⁶⁰² Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie, že podmienené zľavy nie sú vždy protiprávne a čisté obmedzenia sú novou kategóriou zneužitia, stačí konštatovať, že takáto argumentácia smeruje len k preukázaniu toho, že žalobca nevedel o protiprávnosti konania vytykaného v spornom rozhodnutí s ohľadom na článok 82 ES. Táto argumentácia sa preto musí zamietnuť v súlade s judikatúrou citovanou v predchádzajúcom bode (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora Deutsche Telekom, už citovaný v bode 98 vyššie, bod 127). V každom prípade žalobca nemohol nevedieť o protisúťažnej povahe svojho konania. Súdny Únie opakovane odsúdili vykonávanie postupov podnikom v dominantnom postavení, ktoré spočívali v poskytovaní finančných podnetov, ktoré závisia od podmienok exkluzivity. V tejto súvislosti stačí odkázať na rozsudok Hoffmann-La Roche, už citovaný v bode 71 vyššie, a na rozsudok Súdneho dvora BPB Industries a British Gypsum, už citovaný v bode 89 vyššie. Pokiaľ ide o čisté obmedzenia, v bodoch 219 a 220 vyššie bolo konštatované, že kvalifikáciu takýchto postupov ako zneužívajúcich nemožno považovať za novú a v každom prípade skutočnosť, že správanie s takými istými charakteristikami nebolo ešte v predchádzajúcich rozhodnutiach preskúmané, nezbavuje podnik zodpovednosti.

¹⁶⁰³ Po druhé treba pripomenúť, že dôkazy uvedené v napadnutom rozhodnutí z právneho hľadiska dostatočne preukazujú, že žalobca uplatňoval celkovú dlhodobú stratégiu zameranú na zabránenie prístupu spoločnosti AMD k strategicky najvýznamnejším predajným kanálom a snažil sa utajiť protisúťažnú povahu svojho správania, prinajmenšom v súvislosti s jeho vzťahmi so spoločnosťami Dell, HP, Lenovo a MSH (pozri body 1523 až 1552 vyššie). Je preto možné dospieť k záveru, že žalobca sa dopustil uvedeného porušenia prinajmenšom z nedbanlivosti.

¹⁶⁰⁴ Po tretie treba zamietnuť tvrdenie žalobcu, že nemohol predvídať výsledky, ku ktorým Komisia dospela v rámci uplatnenia testu AEC. Treba pripomenúť, že v napadnutom rozhodnutí sa Komisia na účely konštatovania nezákonnosti zliav za exkluzivitu (pozri body 69, 72 a 73 vyššie) opierala hlavne o kritériá stanovené judikatúrou v Hoffmann-La Roche, už citovanom v bode 71 vyššie. Naopak, Komisia založila napadnuté rozhodnutie na teste AEC len pre úplnosť (pozri body 173 a 175 vyššie). Treba pripomenúť, že uplatnenie testu AEC nie je na preukázanie nezákonnosti postupov žalobcu potrebné a takýto test nemôže byť pre podnik v dominantnom postavení ani spoľahlivým útočiskom na vylúčenie akéhokoľvek porušenia (pozri body 140 až 166 vyššie). Aj za predpokladu, že žalobca nemohol predvídať výsledky, ku ktorým Komisia dospela v tomto teste, táto okolnosť nijako nespochybňuje skutočnosť, že žalobca nemohol nevedieť o podstatných skutočnostiach odôvodňujúcich konštatovanie Komisie o zneužití dominantného postavenia podľa kritérií stanovených judikatúrou v rozsudku Hoffmann-La Roche, už citovanom v bode 71 vyššie.

C – O údajnej neprimeranosti pokuty

¹⁶⁰⁵ Žalobca v podstate uvádza tri tvrdenia na podporu svojho konštatovania, že výška pokuty bola neprimeraná. Pokuta nebola uložená nezávislým orgánom. Pokuta je neprimeraná vo vzťahu k pokutám uloženým v iných rozhodnutiach. Uloženie historicky najvyššej pokuty je neprimerané vzhľadom na neexistenciu konkrétnych účinkov porušenia na trh.

¹⁶⁰⁶ Všetky tieto tvrdenia treba zamietnuť.

1. O tvrdení založenom na neexistencii nezávislosti Komisie

¹⁶⁰⁷ Podľa žalobcu Komisia nie je nezávislým a nestranným súdom, ako ho stanovuje EDLP. Žalobca tvrdí, že vzhľadom na to, že pokuta je trestnej povahy v zmysle článku 6 EDLP, pokuta bola uložená protiprávne a v rozpore s jeho právom na to, aby o trestnom obvinení proti nemu rozhodol nezávislý súd.

¹⁵⁹⁷ Toto tvrdenie nemožno prijať.

- 1609 Právo na prístup k nezávislému a nestrannému súdu, o ktoré sa opiera žalobca, je súčasťou záruk zakotvených v článku 6 ods. 1 EDLP. V práve Únie je ochrana zakotvená v tomto článku zabezpečená článkom 47 Charty základných práv. Preto je vhodné odvolávať sa iba na toto ustanovenie (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 8. decembra 2011, Chalkor/Komisia, C-386/10 P, Zb. s. I-13085, bod 51). Článok 52 ods. 3 Charty základných práv spresňuje, že v rozsahu, v akom táto charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným EDLP, zmysel a rozsah týchto práv je rovnaký ako zmysel a rozsah práv ustanovených v tomto dohovore. Podľa vysvetliviek k tomuto ustanoveniu, ktoré súd Únie musí zohľadniť v súlade s článkom 52 ods. 7 Charty základných práv, sú zmysel a rozsah zaručených práv určené nielen znením EDLP, ale aj najmä judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 22. decembra 2010, DEB, C-279/09, Zb. s. I-13849, bod 35).
- 1610 Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že článok 6 ods. 1 EDLP nevyklučuje, aby v konaní správnej povahy bol „trest“ najskôr uložený správnym orgánom. Predpokladá však, že rozhodnutie správneho orgánu, ktoré samo osebe nespĺňa podmienky stanovené v článku 6 ods. 1 EDLP, bude následne preskúmané súdnym orgánom s neobmedzenou právomocou. Medzi charakteristickými črtami, ktorými sa vyznačuje súdny orgán s neobmedzenou právomocou, je aj možnosť zmeniť akúkoľvek časť rozhodnutia vydaného orgánom nižšieho stupňa tak zo skutkového, ako aj z právneho hľadiska. Súdny orgán musí mať najmä právomoc rozhodovať o všetkých skutkových a právnych otázkach, ktoré sú relevantné v spore, o ktorom rozhoduje (pozri ESĽP, rozsudok A. Menarini Diagnostics v. Taliansko z 27. septembra 2011, č. 43509/08, bod 59).
- 1611 Z tejto judikatúry možno vyvodiť, že sústredenie právomocí vyšetrovať, obviňovať a rozhodnúť v rukách Komisie v konaniach o porušení pravidiel hospodárskej súťaže stanovených nariadením č. 1/2003 nie je samo osebe v rozpore s článkom 47 EDLP Charty základných práv pod podmienkou, že podniky, ktoré týmto právomociam podliehajú, majú právo podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu Komisie na orgán, ktorý spĺňa požiadavky tohto článku (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mengozzi k rozsudku Súdneho dvora z 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisia, C-521/09 P, Zb. s. I-8947, I-8954, bod 31).
- 1612 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že preskúmanie zákonnosti podľa článku 263 ZFEÚ, doplnené neobmedzenou súdnou právomocou, pokiaľ ide o výšku pokuty, ktorá je stanovená v článku 31 nariadenia č. 1/2003 v súlade s článkom 261 ZFEÚ, spĺňa požiadavky zásady účinnej súdnej ochrany podľa článku 47 Charty základných práv. Preskúmanie upravené zmluvami totiž predpokladá, že súd Únie uskutoční tak právne, ako aj vecné preskúmanie a má právomoc posúdiť dôkazy, zrušiť napadnuté rozhodnutie a zmeniť výšku pokút (pozri v tomto zmysle rozsudok Chalkor/Komisia, bod 1609 vyššie, bod 67).

2. O neprimeranosti pokuty vo vzťahu k iným pokutám

- 1613 Žalobca uvádza, že uložená pokuta je neprimeraná vo vzťahu k iným nedávnym veciam, vrátane vecí, v ktorej bol vydaný rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia (T-201/04, Zb. s. II-3601).
- 1614 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že predchádzajúca rozhodovacia prax Komisie nemôže slúžiť ako právny rámec pre pokuty v oblasti hospodárskej súťaže a rozhodnutia týkajúce sa iných vecí majú iba orientačný charakter, pokiaľ ide o existenciu údajného porušenia zásady rovnosti zaobchádzania, keďže je veľmi málo pravdepodobné, že by okolnosti týchto rozhodnutí, ako sú trhy, výroby, podniky a dotknuté obdobia, boli rovnaké (rozsudky Súdneho dvora z 21. septembra 2006, JCB Service/Komisia, C-167/04 P, Zb. s. I-8935, body 201 a 205, a zo 7. júna; Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, C-76/060 P, Zb. s. I-4405, bod 60; rozsudok Všeobecného súdu zo 16. júna 2011, Caffaro/Komisia, T-192/06, Zb. s. II-3063, bod 46).

- 1615 Komisia je však povinná dodržiavať zásadu rovnosti zaobchádzania, ktorá bráni tomu, aby sa s porovnateľnými situáciami zaobchádzalo odlišne a s odlišnými situáciami rovnako, ibaže by takéto zaobchádzanie bolo objektívne odôvodnené, ak ukladá pokutu podniku za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže, tak ako aj každá iná inštitúcia pri všetkých svojich činnostiach. Nič to však nemení na tom, že skoršie rozhodnutia Komisie vo veci pokuty môžu byť relevantné vzhľadom na dodržiavanie zásady rovnosti zaobchádzania len vtedy, ak je preukázané, že okolnosti vecí týkajúce sa týchto iných rozhodnutí, akými sú dotknuté trhy, výrobky, krajiny, podniky a obdobia, sú porovnateľné s okolnosťami v prejednávanej veci (rozsudok Všeobecného súdu z 29. júna 2012, E.ON Ruhrgas a E.ON/Komisia, T-360/09, body 261 a 262 a tam citovaná judikatúra).
- 1616 V prejednávanej veci však žalobca nepreukázal, že okolnosti vecí týkajúce sa skorších rozhodnutí, na ktoré sa odvoláva, sú porovnateľné s okolnosťami v prejednávanej veci. So zreteľom na judikatúru citovanú v bode 1615 vyššie preto uvedené rozhodnutia nie sú relevantné vzhľadom na dodržiavanie zásady rovnosti zaobchádzania.
- 1617 Po prvé, pokiaľ ide o vec, v ktorej bol vydaný rozsudok Microsoft/Komisia, bod 1613 vyššie, žalobca sa totiž obmedzuje len na zdôraznenie rozdielu medzi touto vecou a prejednanou vecou tým, že tvrdí, že v uvedenej veci uskutočňované postupy mali mnoho merateľných negatívnych účinkov na konkurentov, čo nie je prípad prejednávanej veci. Žalobca však neuvádza nijaké tvrdenie s cieľom preukázať, že okolnosti veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Microsoft/Komisia, sú porovnateľné s okolnosťami v prejednávanej veci. Treba pripomenúť, že táto vec sa týkala najmä trhov a zneužívajúcich postupov odlišných od tých v prejednávanej veci.
- 1618 Po druhé žalobca sa odvoláva na rozhodnutie Komisie z 12. novembra 2008 týkajúce sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.125 – Autosklo), ktorého zhrnutie je uverejnené v úradnom vestníku z 25. júla 2009 (Ú. v. EÚ C 173, s. 13), na podporu svojho tvrdenia, že pokuta, ktorá mu bola uložená, vysoko presahuje najvyššiu pokutu, ktorá bola kedy uložená podniku opakovane sa dopúšťajúcemu porušovania vo veci kartelu. Žalobca však nepreukazuje, že okolnosti veci, v ktorej bolo vydané uvedené rozhodnutie a ktoré sa týkalo kartelu a nie zneužitia dominantného postavenia, sú porovnateľné s okolnosťami v prejednávanej veci.
- 1619 Po tretie, pokiaľ ide o porovnanie pokuty uloženej v tejto veci s pokutami uloženými vo veciach, v ktorých boli vydané rozsudky Hoffmann-La Roche, už citovaný v bode 71 vyššie, Michelin I, už citovaný v bode 74 vyššie, Michelin II, už citovaný v bode 75 vyššie, a rozsudok Všeobecného súdu British Airways, už citovaný v bode 186 vyššie, treba konštatovať, že žalobca nepreukázal ani to, že okolnosti uvedených vecí sú porovnateľné s okolnosťami v prejednávanej veci. V tejto súvislosti treba jednak pripomenúť, že veci Michelin I, už citovaná v bode 74 vyššie, Michelin II, už citovaná v bode 75 vyššie, a Všeobecného súdu British Airways, už citovaná v bode 186 vyššie, sa netýkali zliav za exkluzivitu, ale zliav patriacich do tretej kategórie (pozri bod 78 vyššie), a táto vec sa týka aj čistých obmedzení. Treba tiež zdôrazniť, že aj za predpokladu, že typy zneužitia uvedené v tejto veci sú porovnateľné alebo dokonca rovnaké ako typy zneužitia uvedené vo veciach, v ktorých boli vydané rozsudky Hoffmann-La Roche, už citovaný v bode 71 vyššie, Michelin I, už citovaný v bode 74 vyššie, Michelin II, už citovaný v bode 75 vyššie a Všeobecného súdu British Airways, už citovaný v bode 186 vyššie, táto okolnosť nemôže stačiť pre porovnateľnosť tejto veci a vecí uvedených žalobcom v zmysle judikatúry citovanej v bode 1615 vyššie vzhľadom na rozdiely medzi týmito vecami týkajúcimi sa najmä dotknutých podnikov, trhov a výrobkov, a vzhľadom na časový odstup medzi týmito vecami, ako aj na vývoj politiky Komisie v oblasti pokút.

3. O potrebe preukázania konkrétnych účinkov porušenia

- 1620 Treba pripomenúť, že na účely určenia závažnosti porušenia Komisia zohľadnila najmä povahu porušenia, trhovú podiel dotknutých podnikov a geografický rozsah porušenia. Pokiaľ ide konkrétnejšie o povahu porušenia, Komisia v odôvodnení 1780 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že trh s CPU

x86 má veľký hospodársky význam. Podľa uvedeného rozhodnutia tento trh vytvoril v roku 2007 výnosy vo výške viac ako 30 miliárd USD. To znamená, že akékoľvek protisúťažné správanie na toto trhu má značný vplyv.

- 1621 Žalobca tvrdí, že výška pokuty sa odvíja od údajného „značného vplyvu“ na trh, pričom ale nebola uskutočnená nijaká analýza skutočných účinkov takzvaných zneužívajúcich postupov na spoločnosť AMD alebo na trh. Žalobca pripomína, že jeho pokuta vo výške 1,06 miliardy eur je historicky najvyššou pokutou uloženou podniku z dôvodu porušenia pravidiel hospodárskej súťaže. Pri stanovení tejto pokuty bolo preto potrebné zohľadniť skutočné účinky porušenia a príčinnú súvislosť medzi týmito účinkami a ujmou spôsobenou spotrebiteľom alebo konkurentom nezávisle od toho, či skutočné účinky sú relevantné pre konštatovanie existencie zneužitia. Žalobca tvrdí, že dôkazy preukazujú, že počas dotknutého obdobia sa trh s CPU vyznačoval intenzívnou hospodárskou súťažou medzi spoločnosťami AMD a Intel a z toho vyplývajúcim neustálym poklesom cien a zlepšovaním kvality výrobkov, z čoho mali najväčší prospech spotrebiteľia. Okrem toho AMD znásobila svoje podiely na trhu. Rozhodnutie OEM nakupovať výrobky žalobcu vychádzalo, ak aj nie úplne, tak aspoň sčasti, z iných ekonomických dôvodov než je vernosť vyvolaná podmienenými zľavami.
- 1622 Podľa článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 pri stanovení čiastky pokuty sa zohľadní závažnosť a doba trvania porušovania. Z judikatúry vyplýva, že závažnosť porušenia práva hospodárskej súťaže sa musí určiť na základe veľkého množstva skutočností, akými sú najmä konkrétne okolnosti prípadu, jeho kontext a odstrašujúci účinok pokút, a to bez toho, aby existoval závažný alebo vyčerpávajúci zoznam kritérií, ktoré sa nevyhnutne musia zohľadniť. Preto v rozpore s tvrdením žalobcu skutočný dopad porušenia na trh podľa kritérií stanovených judikatúrou v zásade nie je povinným faktorom, ale len jednou z okolností relevantných na účely posúdenia závažnosti porušenia a stanovenia výšky pokuty (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Súdneho dvora z 3. septembra 2009, Prym a Prym Consumer/Komisia, C-534/07 P, Zb. s. I-7415, ďalej len „rozsudok Prym“, body 54 a 55). Z judikatúry navyše vyplýva, že faktory týkajúce sa cieľa správania môžu mať na účely stanovenia výšky pokuty väčší význam ako faktory týkajúce sa jeho následkov (rozsudok AstraZeneca, už citovaný v bode 64 vyššie, bod 902).
- 1623 Podľa usmernení k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESÚO (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171, ďalej len „usmernenia z roku 1998“) pri posudzovaní závažnosti porušenia pravidiel sa musí brať do úvahy najmä „ich skutočný dosah na trh, tam, kde je ho možné merať“ (bod 1.A.). V tejto súvislosti z judikatúry vyplývalo, že minimálne pokiaľ ide o porušenia, ktoré možno kvalifikovať ako veľmi závažné porušenia výlučne na základe ich samotnej povahy, skutočný dopad porušenia na trh bol len jednou z fakultatívnych okolností, ktoré môže umožniť Komisii zvýšiť východiskovú sumu pokuty nad úroveň minimálnej sumy 20 miliónov eur (pozri v tomto zmysle rozsudok Prym, bod 1622 vyššie, bod 75). Je pravda, že z judikatúry tiež vyplývalo, že v prípade, že Komisia považuje za vhodné zohľadniť na účely výpočtu pokuty fakultatívnu okolnosť, ktorou je konkrétny dopad porušenia na trh, nemôže sa obmedziť len na uvedenie domnienky, ale musí predložiť konkrétne, presvedčivé a dostatočné dôkazy umožňujúce posúdiť skutočný vplyv, ktorý porušenie mohlo mať na hospodársku súťaž na tomto trhu (rozsudok Prym, bod 1622 vyššie, bod 82).
- 1624 V tejto veci však stanovenie výšky pokuty nevychádza z usmernení z roku 1998, ale z usmernení z roku 2006. Treba uviesť, že usmernenia z roku 2006 na rozdiel od usmernení z roku 1998 už nestanovujú, že pri posudzovaní závažnosti daného porušenia sa má zohľadniť „skutočný dosah na trh, tam, kde je ho možné merať“. Podľa bodu 22 usmernení z roku 2006 pri rozhodovaní o tom, či časť hodnoty predaja určená podľa závažnosti by mala byť situovaná v dolnej alebo hornej časti stupnice, ktorá môže dosiahnuť až úroveň 30 %, Komisia zohľadní určitý počet ukazovateľov, napríklad povahu porušenia, kumulovaný podiel všetkých zúčastnených strán na trhu, geografický rozsah porušenia, uskutočnenie alebo neuskutočnenie porušenia.

1625 Je teda pravda, že podľa usmernení z roku 2006 Komisia nie je vo všeobecnosti povinná zohľadniť skutočný dopad porušenia na trh, keď stanovuje časť hodnoty predaja určenú podľa závažnosti. Treba však uviesť, že usmernenia ani nezakazujú zohľadnenie skutočného dopadu porušenia na trh na účely zvýšenia tejto časti. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že ak Komisia považuje za vhodné zohľadniť skutočný dopad porušenia na trh na účely zvýšenia tejto časti, judikatúra citovaná v bode 1623 vyššie sa uplatňuje, aj pokiaľ ide o usmernenia z roku 2006, takže Komisia musí predložiť konkrétne, presvedčivé a dostatočné dôkazy umožňujúce posúdiť skutočný vplyv, ktorý porušenie mohlo mať na hospodársku súťaž na tomto trhu. Komisia naopak nemusí nutne zohľadniť neexistenciu skutočného dopadu ako poľahčujúci faktor pri posúdení závažnosti podľa bodu 22 usmernení z roku 2006. Stačí, aby Komisiou stanovená úroveň časti hodnoty predaja, ktorá sa má zohľadniť, bola odôvodnená inými skutočnosťami schopnými ovplyvniť určenie závažnosti.

1626 Tvrdenia žalobcu je potrebné preskúmať s prihliadnutím na predchádzajúce úvahy.

1627 Po prvé treba zamietnuť tvrdenie, že výška pokuty sa v prejednáwanej veci odvíja od údajného „značného vplyvu“ na trh, pričom ale nebola uskutočnená nijaká analýza skutočných účinkov takzvaných zneužívajúcich postupov na spoločnosť AMD alebo na trh. Treba totiž konštatovať, že v prejednáwanej veci Komisia nezohľadnila skutočný dopad porušenia na trh na účely určenia jeho závažnosti. V rozpore s tvrdením žalobcu nemožno zo skutočnosti, že Komisia v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že „akékoľvek protisúťažné správanie na [trhu s CPU x86] má značný dopad“, vyvodiť záver, že Komisia zohľadnila takýto dopad. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Komisia uviedla konštatovanie kritizované žalobcom na účely opísania povahy porušenia. Keďže „povaha“ porušenia odkazuje na jeho abstraktné a všeobecné črty, Komisia mohla v tomto kontexte správne konštatovať, že vzhľadom na vysoké výnosy vytvárané na trhu s CPU x86 akékoľvek protisúťažné správanie na tomto trhu má značný dopad. Komisia tým nezohľadnila skutočné účinky postupov uvedených v napadnutom rozhodnutí na trh, ale „povahu“, a teda schopnosť týchto postupov mať takéto účinky.

1628 Skutočnosť, že Komisia nezohľadnila skutočný dopad porušenia na trh na účely stanovenia výšky pokuty, potvrdzujú aj nasledujúce skutočnosti. Jednak, zatiaľ čo niektoré časti napadnutého rozhodnutia, ktoré sa netýkajú stanovenia výšky pokuty, obsahujú závery týkajúce sa skutočného dopadu správania žalobcu na slobodnú voľbu OEM a spoločnosti MSH (pozri odôvodnenia 1001 a 1678 tohto rozhodnutia) a ujmy spôsobenej spotrebiteľom (pozri odôvodnenia 1597 až 1616 uvedeného rozhodnutia), Komisia na tieto závery nepoukázala pri určení závažnosti porušenia. Taktiež v rámci záveru týkajúceho sa závažnosti, uvedeného v odôvodnení 1785 tohto rozhodnutia, Komisia konštatovala, že zneužitia sa líšili z hľadiska ich „pravdepodobného protisúťažného vplyvu“. Skutočnosť, že Komisia v rámci záveru týkajúceho sa porušenia poukázala na „pravdepodobný protisúťažný vplyv“ jednotlivých zneužití, jednoznačne preukazuje, že nezohľadnila skutočný dopad porušenia na trh, ale len jeho pravdepodobný vplyv.

1629 Preto treba konštatovať, že Komisia sa neopierala o skutočný dopad porušenia na účely zvýšenia jeho závažnosti.

1630 Po druhé v rozsahu, v akom žalobca tvrdí, že Komisia nesprávne nezohľadnila neexistenciu konkrétnych účinkov porušenia a príčinnú súvislosť medzi týmito účinkami a ujmou spôsobenou spotrebiteľom alebo konkurentom ako poľahčujúci faktor pri posúdení závažnosti, túto jeho argumentáciu treba zamietnuť. Je potrebné konštatovať, že na účely stanovenia časti hodnoty predaja určenej podľa závažnosti porušenia na 5 % Komisia nebola povinná zohľadniť údajnú neexistenciu skutočného dopadu porušenia na trh. V prejednáwanej veci totiž ostatné skutočnosti, o ktoré sa Komisia opierala v napadnutom rozhodnutí na účely určenia závažnosti porušenia, odôvodňujú stanovenie časti hodnoty predaja, ktorá sa má zohľadniť, na 5 %.

- 1631 V tejto súvislosti treba na úvod konštatovať, že úroveň 5 % uvedená v napadnutom rozhodnutí je situovaná v dolnej časti stupnice, ktorá podľa bodu 21 usmernení z roku 2006 môže dosiahnuť až úroveň 30 %.
- 1632 V prvom rade, pokiaľ ide o povahu porušenia, treba uviesť, že Komisia sa v odôvodneniach 1780 a 1781 napadnutého rozhodnutia domnievala, že okrem žalobcu, ktorý mal podiel na trhu na úrovni 80 %, jediným vážnym konkurentom na trhu bola spoločnosť AMD. Komisia tiež pripomenula, že žalobca uplatňoval celkovú stratégiu zameranú na vylúčenie spoločnosti AMD z trhu. Cieľom zneužívajúcich postupov žalobcu tak bolo vylúčiť jediného vážneho konkurenta alebo aspoň obmedziť jeho prístup na trh. Vzhľadom na prekážky prístupu k výrobe CPU x86 je pravdepodobné, že pokiaľ by došlo k vylúčeniu alebo vytlačeniu spoločnosti AMD na okraj, na trhu by sa neobjavil iný nový dôveryhodný subjekt.
- 1633 V druhom rade, pokiaľ ide o podiel dotknutých podnikov na trhu, Komisia v odôvodnení 1783 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že počas celého obdobia porušovania žalobca nielen že mal dominantné postavenie vo všetkých segmentoch trhu s CPU x86, ale jeho podiel na trhu bol ešte aj omnoho vyšší ako podiel jeho konkurentov.
- 1634 V treťom rade, pokiaľ ide o geografický rozsah porušenia, Komisia v odôvodnení 1784 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že preukázala, že stratégia žalobcu zameraná na vylúčenie spoločnosti AMD z trhu mala celosvetový rozsah. V kontexte posúdenia závažnosti porušenia táto okolnosť znamená, že porušenie sa vzťahovalo na celý EHP (pozri body 1578 až 1582 vyššie).
- 1635 V štvrtom rade treba pripomenúť, že v rámci záveru týkajúceho sa závažnosti porušenia Komisia v odôvodnení 1785 napadnutého rozhodnutia konštatovala najmä, že žalobca sa dopustil jediného porušenia, ktorého intenzita bola počas rokov rôzna, jednotlivé zneužitia sa líšili, pokiaľ ide o ich pravdepodobný protisúťažný vplyv, a žalobca sa snažil utajiť protisúťažnú povahu svojho správania (pozri body 1583 až 1591 vyššie).
- 1636 Tieto konštatovania, ktoré buď nie sú spochybnené žalobcom, alebo boli z právneho hľadiska dostatočne preukázané Komisiou, sú postačujúce na odôvodnenie stanovenia časti hodnoty predaja na 5 %.
- 1637 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu, ktorých cieľom je podloženie neexistencie konkrétnych účinkov na trh a príčinnej súvislosti, treba pre úplnosť pripomenúť, že rast podielov spoločnosti AMD na trhu ani pokles cien CPU x86 počas obdobia uvedeného v napadnutom rozhodnutí neznamenaajú, že postupy žalobcu nemali nijaký účinok. Pri neexistencii týchto postupov sa možno domnievať, že zvýšenie trhových podielov konkurenta, ako aj pokles cien CPU x86 mohli byť väčšie (pozri bod 186 vyššie). Rovnako tak v rozsahu, v akom žalobca uvádza iné ekonomické dôvody, než je vernosť vyvolaná podmienenými zľavami ako dôvody rozhodnutí OEM nakupovať jeho výrobky, treba konštatovať, že ani táto argumentácia nemôže vylúčiť akýkoľvek vplyv uvedených podmienených zliav a platieb na obchodné rozhodnutia OEM (pozri bod 597 vyššie).

4. Záver

- 1638 Je preto potrebné zamietnuť všetky tvrdenia žalobcu, ktorých cieľom je preukázanie toho, že výška pokuty bola neprimeraná.

D – O výkone neobmedzenej právomoci

- 1639 Na pojednávaní žalobca zdôraznil štyri skutočnosti, ktoré podľa neho odôvodňujú zníženie čiastky pokuty Všeobecným súdom v rámci výkonu jeho neobmedzenej právomoci. Po prvé žalobca zdôrazňuje komplexnosť prejednávanej veci a tvrdí, že bolo pre neho veľmi ťažké dodržiavať zákon.

V prejednávanej veci sa Komisia riadila prístupom stanoveným v usmernení k článku 82. Toto nezakazuje podmienené zľavy samé osebe, ale vyžaduje uplatnenie testu AEC. Všeobecný súd by mal zohľadniť nedostatok právnej istoty, ktorý tým vzniká. Po druhé žalobca uvádza, že správne konanie trvalo deväť rokov, pričom článok 6 EDLP a článok 41 Charty základných práv vyžadujú rýchle zaobchádzanie s trestnými vecami. Podstatná časť tohto omeškania je dôsledkom prác potrebných pre uplatnenie testu AEC. Omeškanie je faktor, ktorý by mal Všeobecný súd vždy zohľadniť. Po tretie Všeobecný súd by mal zohľadniť rozhodnutia ombudsmana zo 14. júla 2009, v ktorých sa konštatuje, že nevyhotovenie záznamu zo stretnutia medzi Komisiou a pánom D1 je prípadom nesprávneho úradného postupu. Po štvrté, pokiaľ ide o zneužitie týkajúce sa spoločnosti Acer, Všeobecný súd by mal zohľadniť skutočnosť, že doba oddialenia uvedenia prenosného počítača na trh mohla byť len dva až štyri týždne.

- 1640 Nijaké z týchto tvrdení však nemôže viesť k zmene výšky pokuty stanovenej Komisiou.
- 1641 Po prvé žalobca nemôže zakladať nijakú výhodu na údajnej právnej neistote v súvislosti s protiprávnosťou zliav za exkluzivitu. Komisia a Súdny dvor totiž opakovane odsúdili vykonávanie postupov podnikom v dominantnom postavení, ktoré spočívali v poskytovaní finančných podnetov, ktoré závisia od podmienok exkluzivity (pozri bod 1602 vyššie). Pokiaľ ide o usmernenie k článku 82, z odôvodnenia 916 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia toto usmernenie v prejednávanej veci neuplatnila. Ako bolo uvedené vyššie, Komisia nebola povinná tak urobiť. Navyše žalobca nepreukázal, že Komisia v ňom vzbudila legitímnu dôveru v súvislosti s uplatnením testu AEC (pozri body 160 až 165 vyššie).
- 1642 Po druhé, pokiaľ ide o dĺžku správneho konania, argumentáciu žalobcu nemožno prijať.
- 1643 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že výkon neobmedzenej súdnej právomoci neznamená preskúvanie *ex offico* a konanie pred súdmi Únie je kontradiktórne. S výnimkou dôvodov verejného poriadku, medzi ktoré patrí neexistencia odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré je súd povinný preskúmať *ex offico*, prináleží žalobcovi, aby uviedol žalobné dôvody proti dotknutému rozhodnutiu a predložil dôkazy na podporu týchto dôvodov (rozsudok Chalkor/Komisia, bod 1609 vyššie, bod 64).
- 1644 Žalobný dôvod uvedený žalobcom, ktorý sa týka len dĺžky správneho konania a nie dĺžky konania pred Všeobecným súdom, treba vyhlásiť za neprípustný podľa článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku. Tento žalobný dôvod, ktorý nebol uvedený v žalobe, nemožno považovať za priame alebo nepriame rozvinutie žalobného dôvodu uvedeného v žalobe a takisto sa tento dôvod nezakladá na právnych alebo skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo počas konania. Navyše za okolností tejto veci nepripadá do úvahy preskúmať *ex offico* žalobný dôvod založený na neprimerane dlhom konaní pred Komisiou (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. apríla 2009, CD-Contact Data/Komisia, T-18/03, Zb. s. II-1021, bod 130).
- 1645 Po tretie, pokiaľ ide o nevyhotovenie záznamu zo stretnutia medzi Komisiou a pánom D1, vyššie už bolo uvedené, že Komisia napravila svoj pôvodný nedostatok v správnom konaní vyplývajúci z nevyhotovenia súhrnnej poznámky a jej neposkytnutia žalobcovi tým, že poskytla žalobcovi nedôvernú verziu internej poznámky (pozri bod 622 vyššie). Za týchto okolností nie je potrebné meniť výšku pokuty. Pre úplnosť treba uviesť, že aj za predpokladu, že by nedošlo k náprave procesného pochybenia, táto nezrovnalosť by nemohla viesť Všeobecný súd k zmene výšky pokuty.
- 1646 Po štvrté, pokiaľ ide o zneužitie týkajúce sa spoločnosti Acer, tvrdenie žalobcu, že doba oddialenia uvedenia predmetného prenosného počítača na trh bola v skutočnosti kratšia než štyri mesiace, bolo zamietnuté v bodoch 1345 až 1357 vyššie.
- 1647 Navyše treba uviesť, že vzhľadom na neobmedzenú právomoc, ktorú má Všeobecný súd v oblasti pokút za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže, nijaká zo skutočností uvedených žalobcom vo výhradách, tvrdeniach a právnych a skutkových okolnostiach v rámci všetkých vyššie preskúmaných žalobných

dôvodov neumožňuje dospieť k záveru, že pokuta, ktorá mu bola uložená, je neprimeraná. Naopak, treba sa domnievať, že táto pokuta je primeraná vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci. V rámci tohto posúdenia je potrebné zohľadniť najmä okolnosti uvedené v bodoch 1631 až 1636 vyššie, ako aj skutočnosť, že pokuta predstavuje 4,15 % ročného obratu spoločnosti Intel, čo je výrazne pod hornou hranicou 10 % stanovenou v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003.

O trovách

[omissis]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**
2. **Intel Corp. znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania Európskej komisie, okrem jej trov konania, ktoré vznikli z dôvodu vedľajšieho účastníctva Association for Competitive Technology, Inc., a Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir).**
3. **Association for Competitive Technology znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii z dôvodu jej vedľajšieho účastníctva.**

Dittrich
Schwarcz

Wiszniewska-Białecka

Prek
Kančeva

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 12. júna 2014.

Podpisy